

VLAAMSE RAAD

ZITTING 1992-1993

Nr. 15

BULLETIN VAN VRAGEN EN ANTWOORDEN

14 JUNI 1993

INHOUDSOPGAVE

Blz.

1. VRAGEN VAN DE LEDEN EN ANTWOORDEN VAN DE MINISTERS

A. Vragen waarop werd geantwoord binnen de reglementaire termijn (Regl. art. 76,3 en 4)

L. Van den Brande, minister-president van de Vlaamse regering, Vlaamse minister van Economie, KMO, Wetenschapsbeleid, Energie en Externe Betrekkingen	777
N. De Batselier, minister vice-president van de Vlaamse regering, Vlaamse minister van Leefmilieu en Huisvesting	777
T. Kelchtermans, Vlaamse minister van Openbare Werken, Ruimtelijke Ordening en Binnenlandse Aangelegenheden	785
H. Weckx, Vlaamse minister van Cultuur en Brusselse Aangelegenheden	786
L. Van den Bossche, Vlaamse minister van Onderwijs en Ambtenarenzaken	787
J. Sauwens, Vlaamse minister van Verkeer, Buitenlandse Handel en Staatshervorming	794
L. Detiège, Vlaamse minister van Tewerkstelling en Sociale Aangelegenheden . . .	795
W. Demeester-De Meyer, Vlaamse minister van Financiën en Begroting, Gezondheidsinstellingen, Welzijn en Gezin	798

B. Vragen waarop werd geantwoord na het verstrijken van de reglementaire termijn (Regl. art. 76,5)

L. Van den Brande, minister-president van de Vlaamse regering, Vlaamse minister van Economie, KMO, Wetenschapsbeleid, Energie en Externe Betrekkingen	799
T. Kelchtermans, Vlaamse minister van Openbare Werken, Ruimtelijke Ordening en Binnenlandse Aangelegenheden	800
H. Weckx, Vlaamse minister van Cultuur en Brusselse Aangelegenheden	806
J. Sauwens, Vlaamse minister van Verkeer, Buitenlandse Handel en Staatshervorming	807

II. VRAGEN WAAROP NIET WERD GEANTWOORD BINNEN DE REGLEMENTAIRE TERMIJN (Regl. art. 76,5)

T. Kelchtermans, Vlaamse minister van Openbare Werken, Ruimtelijke Ordening en Binnenlandse Aangelegenheden	813
J. Sauwens, Vlaamse minister van Verkeer, Buitenlandse Handel en Staatshervorming	817

REGISTER	818
--------------------	-----

1. VRAGEN VAN DE LEDEN EN ANTWOORDEN VAN DE MINISTERS

A. Vragen waarop werd geantwoord binnen de reglementaire termijn (Regl. art. 76, 3 en 4)

L. VAN DEN BRANDE

MINISTER-PRESIDENT VAN DE VLAAMSE REGERING
VLAAMSE MINISTER VAN ECONOMIE, KMO, WETENSCHAPSBELEID, ENERGIE EN EXTERNE BETREKKINGEN

Vraag nr. 79
van 19 mei 1993
van de heer J. DE BREMAEKER

Belgische staatsstructuur na het St.-Michielsakkoord – Juiste terminologie

Ik heb met veel belangstelling geluisterd naar diverse verklaringen van de minister-president in de Commissie voor Buitenlandse en Europese Aangelegenheden.

Ik heb de minister-president horen jongleren met begrippen als federaal, confederaal, federatief, enzovoort. Aangezien deze begrippen in het gebruikte verband me niet altijd duidelijk waren, ook niet na raadpleging van een verklarend woordenboek, verzoek ik de minister-president me te willen uitleggen welke adjectieven in de toekomst zullen passen bij België, Vlaanderen, Wallonië, Brussel, het Duitssprekend landsgedeelte, en dit zowel voor gemeenschappen als gewesten.

Antwoord

Artikel 1 van de Grondwet stelt nu dat België een federale staat is, samengesteld uit de gemeenschappen en de gewesten.

Gezien hiermee de federale structuur enkel bevestigd wordt, meen ik dat de terminologie die gebruikelijk is voor de aanduiding van de federatie en haar samenstellende delen, niet hoeft aangepast te worden.

N. DE BATSELIER

MINISTER VICE-PRESIDENT VAN DE VLAAMSE REGERING
VLAAMSE MINISTER VAN LEEFMILIEU EN HUISVESTING

Vraag nr. 170
van 5 mei 1993
van de heer X. BUISSERET

Autokerkhoven – Bodemvervuiling en ontbreken van vergunning

Uit een krantenartikel blijkt dat de toenemende plaag van autokerkhoven leidt tot een enorme vervuiling van

de bodem. Slechts 20 percent van alle autokerkhoven is gelegen op een ondubbelzinnig aanvaardbare plaats. Volgens de wet moeten zij door een scherm aan het zicht worden onttrokken, maar deze regel wordt steeds minder nageleefd. Bovendien zouden de meeste uitbaters van autokerkhoven niet eens over een vergunning beschikken voor de uitoefening van hun activiteiten.

1. Is de minister hiervan op de hoogte ?
2. Werden er reeds bodemonderzoeken gedaan op de verschillende autokerkhoven en wat zijn de resultaten ervan ?
3. Werden er reeds maatregelen genomen tegen uitbaters van autokerkhoven die niet in orde zijn met de wettelijke bepalingen ter zake ? Welke ?
4. Is het inderdaad zo dat weinigen over een vergunning beschikken voor hun activiteiten ? Heeft de minister hiertegen al maatregelen genomen ?

Antwoord

1. De problematiek van de bodemvervuiling bij autokerkhoven is mij bekend. Ook mijn bevoegde administratie, Aminal, is van voormelde problematiek op de hoogte.

Met betrekking tot de vergunningsproblematiek kan ik stellen dat het overgrote gedeelte van de thans in bedrijf zijnde autokerkhoven beschikt over de nodige exploitatie- en of milieuvergunning.

2. Bij bodemvervuiling, meestal veroorzaakt door afvalolie, wordt overgegaan tot staalname van de getroffen bodem. Indien uit de analyseresultaten blijkt dat de bodem verontreinigd is, worden aan de overtreder de noodzakelijke saneringsmaatregelen opgelegd. Deze houden minstens een sanering in van de verontreinigde bodem (afvoer van de vervuilde grond naar een daarvoor erkende ontvanger). Indien de exploitant weigert hieraan gevolg te geven kan OVAM een ambtshalve sanering laten uitvoeren.

Er is geen systematisch onderzoek door de OVAM uitgevoerd naar eventuele bodemverontreiniging bij autokerkhoven. Uit de sporadisch uitgevoerde analyses bij de saneringsonderzoeken van enkele terreinen blijkt de verontreiniging voornamelijk te bestaan uit minerale olie, zuren en zware metalen, in hoofdzaak lood.

3. Uitbaters van autokerkhoven die niet in orde zijn met de wettelijke bepalingen, worden door de toezichthoudende ambtenaren van mijn bevoegde administratie Aminal, bestuur Milieu-inspectie, geverbaliseerd. Het proces-verbaal van overtreding wordt voor verder gevolg doorgestuurd aan de procureur des konings.

De burgemeester en/of de toezichthoudende ambtenaren kunnen bijkomend dwangmaatregelen opleggen, gaande van raadgevingen, aanmaningen, bevelen tot zelfs de eventuele sluiting van de inrichting.

4. De thans in bedrijf zijnde autokerkhoven beschikken grotendeels over de nodige exploitatie- en mi-

lieuvergunning. Uitbaters van autokerkhoven die niet beschikken over de nodige milieuvergunning worden door de toezichthoudende ambtenaren van mijn bevoegde administratie Aminor, bestuur Milieu-inspectie, geverbaliseerd. Het proces-verbaal van overtreding wordt voor verder gevolg doorgegeven aan de procureur des konings.

Bij dergelijke gevallen wordt de burgemeester attent gemaakt op zijn bevoegdheden hem verleend bij artikel 65 paragraaf 1 van het Vlarem 1, waarbij hij de stopzetting kan bevelen van alle niet-vergunde activiteiten.

Aangaande het aantal van deze specifieke inbreuken worden geen statistische gegevens bijgehouden.

**Vraag nr. 171
van 6 mei 1993
van de heer R. VAN HOOLAND**

Heropening Sas in Astene (Deinze) — Kwaliteit Leiewater

Begin april 1990 besliste de toenmalige minister van Openbare Werken, de heer J. Sauwens, om het Sas op de Leie in Astene (Deinze) te sluiten voor een periode van twee jaar (2 winters en 2 zomers). Het was hierbij de bedoeling na te gaan in hoeverre hierdoor de waterkwaliteit op de Toeristische Leie zou verbeteren.

Volgens het besluit van de Vlaamse Executieve van 21 oktober 1987 is de Leie (352.11000) beschermd als viswater.

Thans wordt vastgesteld dat het Sas in Astene niet meer gesloten is en de maatregel van 1990 werd teniet gedaan.

1. Waarom werd het Sas in Astene opnieuw geopend ?
2. Hebben de bevoegde diensten van het ministerie van de Vlaamse Gemeenschap een onderzoek ingesteld naar de kwaliteit van het Leiewater voor en na het sluiten van het Sas ? Over welke periode ? Wat zijn de bevindingen ?
3. Heeft de Vlaamse Milieumaatschappij een onderzoek ingesteld naar de kwaliteit van het Leiewater in Astene voor en na het Sas ? Over welke periode ? Wat zijn de resultaten ?
4. Zijn er verdere investeringen gepland aan het Sas van Astene om de huidige grote lekverliezen ten gevolge van het wegnemen van het bedieningsmechanisme te verbeteren ?
5. Welke verdere maatregelen zijn er gepland ter sanering van het Leiewater, meer in het bijzonder in de benedenloop van de Toeristische Leie ? Voor wanneer ? Met welke specifieke doelstellingen en planning van actie ?

N.B. : Deze vraag werd eveneens gesteld aan de heer T. Kelchtermans, Vlaamse minister van Openbare Werken, Ruimtelijke Ordening en Binnenlandse Aangelegenheden.

Antwoord

Wat betreft de antwoorden op vraag 1 en 4 verwijs ik naar het antwoord van de verantwoordelijke Vlaamse minister van Openbare Werken aan wie dezelfde vragen werden gesteld, voor wat de aspecten betreft die het beheer van de scheepvaartinfrastructuur aangaan.

In 1990 heeft de toenmalige minister van Openbare Werken, de heer J. Sauwens, beslist om het Sas op de Leie in Astene (Deinze) te sluiten voor een periode van twee jaar. Bedoeling was hierbij na te gaan in hoeverre de waterkwaliteit op de Toeristische Leie zou verbeteren, indien dit niet meer zou worden beïnvloed door Leiewater beladen met afvalwater van Deinze en de regio opwaarts Deinze.

Bij besluit van de Vlaamse Executieve van 21 oktober 1987 is de Leie, vanaf de provinciegrens Oost-West-Vlaanderen tot aan de monding in de Ringvaart in Gent, aangeduid als viswater.

Door de Vlaamse Milieumaatschappij werd de evolutie gevolgd op monsternamepunt 5720 VMM (Leie in Sint-Martens-Latem, einde Meersstraat/opwaarts blekerij), circa 6 km afwaarts Astene-Sas gelegen en opwaarts het eerste grote lozingspunt op de Toeristische Leie (Latem-dorp). Hierdoor is ook het zelfreinigend vermogen een bepalende factor en kan op dit punt de maximale kwaliteitsverbetering worden bepaald.

De biologische waterkwaliteit wordt weergegeven door de Belgische Biotische Index NBN T92-402, de fysisch-chemische waterkwaliteit door de basis-Prati-Index (3 parameters) en de totaal-Prati index (6 parameters), zoals omschreven in "Handleiding biologisch en fysisch-chemisch onderzoek — Immissiemeetnet Water, VMM" .

In de evaluatieperiode 1989-1992 is er een duidelijke verbetering van de biologische waterkwaliteit merkbaar : van zeer sterk verontreinigd in 1989 (BI 2) naar matig verontreinigd in 1991-1992 (BI 5).

Fysisch-chemisch onderzoek wijst eveneens op een duidelijke verbetering : in de periode 1989-1992 daalt de basis-Prati index met gemiddeld 4,0 eenheden en de totaal-Prati index met 1,9 eenheden. Bij vergelijking van de meetresultaten van 1990 en 1991 valt vooral de daling in de nutriëntenconcentratie op : 63 procent ammoniakale stikstof, 48 procent voor totaal-fosfor en 60 procent orthofosfaat. Hierbij is duidelijk de invloed merkbaar van de bemestingsdruk in het Leiebekken op de waterkwaliteit van het Afleidingskanaal en de Toeristische Leie.

Gezien het huidig groot lekverlies aan het Sas van Astene ten gevolge van het wegnemen van het bedieningsmechanisme, kan men stellen dat bij volledig afsluiten een nog betere waterkwaliteit zal worden bereikt, wat mogelijkheden zou kunnen bieden met betrekking tot het beheer van de Leie als viswater.

Gezien de door Aquafin uit te voeren investeringen vermeld in het Investeringsprogramma 1991 (projecten 91061, 91383 en 91384), het IP 1992 (project 92585) en het IP 1993 (project 93456), zal een systematische kwaliteitsverbetering zich in de toekomst doorzetten in de benedenloop van de Toeristische Leie.

Gezien voor de Leie opwaarts de Toeristische Leie slechts twee zuiveringsstations vermeld staan op de investeringsplannen 1990-1994 (Roeselare en Waregem, IP 92), wordt in de eerstkomende jaren geen drastische waterkwaliteitsverbetering verwacht van de Leie opwaarts Deinze.

Gezien de geschetste impact van de Leie opwaarts Deinze op de Toeristische Leie is het waarschijnlijk dat — na voltooiing van de saneringswerken — de kwaliteitsverbetering ontoereikend zal zijn om aan de normen voor viswater (koninklijk besluit van 17 februari 1984 en 9 december 1987) of zelfs aan de basis-kwaliteitsnormen (besluit van de Vlaamse Executieve van 21 oktober 1987) te voldoen, indien de sluiting van Astene-Sas niet gerealiseerd wordt.

Wat betreft de geplande maatregelen ter sanering van het Leiewater en meer in het bijzonder de benedenloop van de Toeristische Leie worden hierna de geplande projecten opgesomd die voor uitvoering aan de n.v. Aquafin werden opgedragen met vermelding van het investeringsjaar en de geplande opleveringsdatum :

	Opleverings- datum
Zuiveringsgebied Deinze	
— Collector Kattebeek — deelgemeente Petegem (92/571)	06/06/94
Zuiveringsgebied Sint-Denijs-Westrem	
— Sint-Martens-Latem : Collector Kortrijksesteenweg (RW N 43) (91/061)	02/05/94
— Sint-Martens-Latem : Verbindingsriolering naar collector Kortrijksesteenweg, Zevecote (911383)	02/05/94
— Sint-Martens-Latem : Riolering Wijk Brakel, Achterbrakel (911384)	02/11/92
— Collector Sint-Denijs-Westrem vanaf RW N 43 tot RWZI + collectoraansluiting (921584)	24/06/94
— De Pinte : Riool B. De Guylaan — De Pintestraat (921681)	17/12/93
— Gent : Riolering Rijksweg Gent-Kortrijk (92/681)	07/05/96
— Sint-Martens-Latem : Collector Meerstraat (92/585)	11/02/94
— Sint-Martens-Latem : Collector Meerstraat fase 2 (A 4236/05. K93)	01/12/95

De projecten 91/061 en 91/383 kunnen met het voorhanden zijnde budget slechts gedeeltelijk uitgevoerd worden. Het resterende deel werd opgenomen bij project 92/693. Om budgettaire redenen kan enkel het pompstation van project 92/584 uitgevoerd worden en dient de collector van de Keistraat tot het zuiveringsstation te worden opgenomen in latere investeringsprogramma's.

Er moet ook opgemerkt worden dat de investeringsprojecten gepland in Sint-Martens-Latem behoren tot

het zuiveringsgebied Sint-Denijs-Westrem. De geplande zuiveringsinfrastructuur wordt niet aangesloten op de bestaande rietvelden van Sint-Martens-Latem, maar wordt naar Sint-Denijs-Westrem afgevoerd.

Vraag nr. 172
van 7 mei 1993
van de heer L. BARBE

PCB's en PCT's - Verwijdering

PCB's en PCT's houden bijzonder hoge risico's in voor mens en milieu. Het gebruik ervan in in dienst zijnde toestellen (transformatoren bijvoorbeeld) is toegestaan tot het einde van de levensduur van de toestellen. De verwijdering en de opslag van PCB- en PCT-houdende toestellen die zich in het afvalstoffenstadium bevinden, worden gereguleerd door de wet van 22 juli 1974 op het giftig afval en het daarbij horende koninklijk besluit van 9 februari 1976 houdende algemeen reglement op het giftig afval. De vernietiging van de in Vlaanderen aanwezige PCB's en PCT's gebeurt hoofdzakelijk in het buitenland.

1. Welke bedrijven hebben een vergunning voor de ontmanteling van PCB- en PCT-houdende toestellen ?
2. Welke bedrijven hebben een vergunning voor de vernietiging van PCB's en PCT's ?
3. Welke hoeveelheden PCB's en PCT's zijn sinds 1982 in Vlaanderen vernietigd ? (Graag gegevens per jaar.)
4. Is de minister van mening dat alle PCB- en PCT-houdende toestellen voor 1 januari 2000 verwijderd moeten worden ?

Antwoord

1. Vooreerst moet gesteld worden dat het ontmantelen van PCB- en PCT-houdende toestellen niet per definitie als een daad van afvalverwijdering te beschouwen is. Bedrijven kunnen ook dergelijke toestellen al dan niet gedeeltelijk ontmantelen voor onderhouds- of herstellingsdoeleinden. Dit maakte vroeger het voorwerp uit van een ARAB-exploitatievergunning. Sinds het van kracht zijn van het decreet betreffende de milieuvergunning van 28 juni 1985 is voor deze activiteit een milieuvergunning vereist.

Wat specifiek het aspect verwijdering van afvalstoffen betreft beschikt op dit ogenblik één firma over een milieuvergunning voor het uitbaten van een inrichting voor het ontmantelen en decontamineren van transformatoren en aanverwante elektrische apparatuur met askarel als koelmedium. Het betreft de firma Fabricom in Grimbergen. Deze firma beschikt niet alleen over een milieuvergunning doch tevens over een erkenning als centrum voor de vernietiging, neutralisering en wegwerking van giftige afval. De installatie van deze firma is echter op heden nog niet operationeel.

2. Volgende bedrijven beschikken over een vergunning en een erkenning voor de vernietiging van

PCB's en PCT's : Indaver n.v. en BASF Antwerpen n.v.

3. Sinds 1982 tot en met 1990 werden er geen PCB's en PCT's in Vlaanderen verwerkt. Dit gaat samen met het feit dat de voormelde installaties voor vernietiging slechts vanaf 1991 werden vergund. In 1991 werd 6 ton PCB's in Vlaanderen verwerkt. De gegevens voor het jaar 1992 worden thans data-technisch verwerkt en zijn derhalve nog niet beschikbaar.
4. Met het oog op een totale afbouw van het PCB- en PCT-park werden een aantal internationale beschikkingen genomen en door België onderschreven die het gebruik en de verwijdering van toestellen met deze stoffen plannen tegen uiterlijk 31 december 1999. Aan deze beschikkingen zal ook Vlaanderen moeten voldoen.

Vraag nr. 173
van 7 mei 1993
van de heer A. DE BOECK

Wachtbekken in Zaventem — Aanleg op oud stort

In het kader van het Totaal Rioleringsplan voor Zaventem werd gestart met het graven van een eerste wachtbekken langs de H. Henneaulaan. Tijdens de werken kwam het oud stort dat 30 jaar geleden gesloten werd, weer aan de oppervlakte. Zowel OVAM als de Milieu-inspectie kwamen ter plaatse voor het nemen van proeven.

1. Wat waren de resultaten van de onderscheiden onderzoeken (OVAM en Milieu-inspectie) ?
2. Welke gevaren bestaan er onder meer voor de arbeiders op de werf, de omwonenden en de passanten ?
3. Werden er voorzorgsmaatregelen genomen ter bescherming van de arbeiders ?
4. Welke saneringsmaatregelen werden (worden) er genomen ?
5. Was de gemeente op de hoogte van het feit dat het wachtbekken werd gegraven op een vroeger stort ?

Antwoord

1. Het bestuur Milieu-inspectie van Aminoal nam monsters op het betrokken terrein. Uitgaande van de analyseresultaten bleek dat het hier gaat om afvalstoffen. Aminoal contacteerde de OVAM in deze zaak.

Op 29 april 1993 werd in overleg met Aminoal-OVAM en de gemeente Zaventem afgesproken een saneringsonderzoek uit te voeren. Thans heeft de gemeente Zaventem een studiebureau aangesteld om dit saneringsonderzoek te starten. De OVAM zal de aard en de wijze waarop dit saneringsonderzoek moet gebeuren, mee aanduiden.

2. Inzake de gevaren voor de arbeiders verwezen kan worden naar de specifieke risico's die zich voordoen

bij alle andere activiteiten op een werf. Het feit dat het hier over een voormalige stortplaats gaat, vereist wel een strengere hygiëne bij de aanwezige arbeiders. Voor de omwonenden en de passanten bestaan er geen bijzondere gevaren.

3. Als voorzorgsmaatregel worden de werken stilgelegd. Deze maatregel is voornamelijk ingegeven vanuit milieuhygiënisch standpunt. Zodra het saneringsontwerp van onderzoek is goedgekeurd door alle betrokken partijen, kunnen de werken verder uitgevoerd worden volgens de gemaakte afspraak.
4. Concrete saneringsmaatregelen zijn tot op heden niet gekend. Het door de OVAM opgelegde saneringsonderzoek zal hierover uitsluitel moeten geven. De beste milieuhygiënische oplossing voor deze site zal uit dit onderzoek moeten blijken.
5. Of de gemeente al of niet op de hoogte was van het feit dat het wachtbekken werd gegraven op een vroeger stort, kan ik niet beantwoorden. Wel ga ik ervan uit dat de gemeente op de hoogte was van het bestaan van deze voormalige stortplaats op hun grondgebied.

Vraag nr. 174
van 7 mei 1993
van de heer M. OLIVIER

Woningnood en verkrotting in Kortrijk — Stand van zaken

In Kortrijk heerst een groot gebrek aan sociale woningen. Met het Domus Flandria-project wordt 30 miljard frank gemobiliseerd voor de realisatie van 8 à 10.000 bijkomende volkswoningen.

Voor dit urgentieprogramma werden 80 gemeenten geselecteerd, waaronder Kortrijk. Woningnood en verkrotting zijn immers problemen waar ook Kortrijk mee te kampen heeft.

In 1990 waren er in deze stad 35 onbewoonbaar verklaarde woningen. In 1992 liep het aantal op tot 42.

Mag ik van de minister vernemen :

1. in hoeverre de plannen in verband met de te bouwen volkswoningen in Kortrijk gerealiseerd zijn ;
2. hoe het staat met de verkrotting in Kortrijk ;
3. wat de evolutie is in de laatste 5 jaar (1988-1992) betreffende de verkrotte woningen ?

Antwoord

Gelet op de omvang van de gegevens waarnaar gevraagd werd, zal het antwoord rechtstreeks aan het lid bezorgd worden.

Vraag nr. 175
van 7 mei 1993
van de heer M. OLIVIER

Bossen, natuur- en groengebieden in West-Vlaanderen — Aankoop

Op vraag nummer 55 van mevrouw V. Dua van 15

januari 1993 (Vragen en Antwoorden, Vlaamse Raad, 1992-1993, nr. 8 van 22 februari 1993, blz. 370) betreffende de kredieten ingeschreven op de begroting 1992 voor de aankoop van bossen, natuur- en groengebieden, antwoordde de minister het volgende : het totale bedrag van de vastleggingskredieten ter verwerving van bossen, groen- en natuurgebieden werd voor 1992 bepaald op 283.595.795 frank.

Wat de provincie West-Vlaanderen betreft, legde de dienst Waters en Bossen in 1992 kredieten vast voor de aankoop van 50,6304 ha oppervlakte.

De dienst Groen legde kredieten vast voor de aankoop van spoorwegbeddingen op de lijn 85 Avelgem-Spierre voor een oppervlakte van 12,9810 ha en op de lijn 83 Avelgem-Heestert voor een totale oppervlakte van 11,5396.

Graag zou ik van de minister het volgende vernemen :

a. wat de aankopen door de dienst Waters en Bossen betreft :

1. waar de betrokken terreinen gelegen zijn ;
2. wanneer en voor welke terreinen bedragen voor aanleg werden vastgelegd ;
3. hoeveel aankopen definitief gerealiseerd zijn ;

b. wat de aankopen van de spoorwegbeddingen door de dienst Groen betreft :

1. of de schattingsverslagen reeds binnen zijn ;
2. welke stukken reeds werden aangekocht ;
3. wat de toekomstige perspectieven zijn ;
4. wanneer alle verwervingen gerealiseerd zullen zijn ;
5. welke bestemmingen aan de verworven spoorwegbeddingen gegeven zullen worden.

Antwoord

a. Wat de aankopen door de dienst Waters en Bossen betreft :

1. De betrokken terreinen zijn gelegen op het grondgebied van de gemeenten Zwevegem, Poperinge, Stavele en Torhout.
2. De vastleggingen gebeurden in de loop van het dienstjaar 1992. In totaal werd voor 6 terreinen met een gezamenlijke oppervlakte van 50 ha 63 a 4 ca, in een bedrag van 27.945 .000 frank voorzien.
3. Tot op heden werden er 2 aankopen definitief geregeld.

b. Wat de aankopen van de spoorwegbeddingen door de dienst Groen betreft :

1. De schattingsverslagen van volgende lijnen zijn in mijn bezit. De vastleggingen zijn gebeurd op basis van de aangeduide schattingsverslagen.

Diksmuide-Nieuwpoort :	6.779.816,-
Roeselare-Menen :	4.949.239,-
Avelgem-Spierre :	4.179.960,-
Avelgem-Heestert :	<u>7.152.795,-</u>
Totaal :	23.061.810,

2. Op dit ogenblik zijn nog geen stukken effectief aangekocht.

3. Onderhandelingen worden gevoerd met de diverse aankoopcomités en de Nationale Maatschappij der Belgische Spoorwegen (NMBS) om de effectieve aankoop te realiseren. Door de herdefiniëring van het statuut van de NMBS dienen een aantal vraagstukken van juridische aard te worden opgelost.

4. Het moment van de volledige realisatie van de aankoop is afhankelijk van het antwoord op de vraagstukken van juridische aard aangeduid onder 3.

5. De bestemming die aan de verworven spoorwegbeddingen zal worden gegeven, is die van openbare groene zone voor passieve recreatie (wandelen en fietsrecreatie) waarbij bij het beheer rekening zal worden gehouden met de natuurwaarden van dergelijke lijnvormige elementen.

Vraag nr. 176 van 11 mei 1993 van mevrouw V. DUA

Verbrandingsinstallaties voor huishoudelijk afval — Aanpassing aan normen EG-richtlijn

In het afvalstoffenplan 1991-1995 worden een aantal opties genomen inzake de verbrandingsinstallaties voor huishoudelijk afval. Zo wordt gesteld dat een aantal verouderde ovens zullen worden gesloten en dat alle ovens voor eind 1992 in overeenstemming moeten zijn met de normen vastgelegd in de EG-richtlijn van 21 juli 1989.

Uit recente persberichten blijkt dat nog steeds geen enkele verbrandingsoven voor huishoudelijk afval in Vlaanderen beantwoordt aan de normen gesteld door de bedoelde EG-richtlijn.

Van de 19 verbrandingsovens zouden er 10 moeten worden gesloten. Dit geldt voor de ovens van Merksem, Heist-op-den-Berg, Hoevene, Houthalen, Gent, Ronse, Knokke-Heist en Menen.

Voor een aantal andere verbrandingsovens, met name deze van Wilrijke, Eeklo, Sint-Niklaas, Harelbeke, Oostende en Brugge, worden technische aanpassingen in het vooruitzicht gesteld teneinde de emissies in overeenstemming te brengen met de geldende normering.

Voor de ovens van Edegem, Melsele en Roeselare is de situatie iets beter, alhoewel ook hier niet alle normen worden gerespecteerd.

1. Op basis van welke studie konden deze conclusies worden geformuleerd en welke instantie voerde de metingen uit ?

2. Welke emissieparameters werden gemeten en wat zijn de resultaten van deze metingen opgesplitst per verbrandingsinstallatie ?

3. In hoeverre zijn die gegevens openbaar en waar kunnen ze door de bevolking worden ingekeken ?
4. Werd reeds een planning opgemaakt inzake de sluiting van bepaalde ovens en welke opties werden in dit verband genomen ?
5. Welke alternatieven worden vooropgesteld ingeval van sluiting ?

Antwoord

1. Op 18 februari 1992 heb ik mijn bevoegde administratie Aminal, bestuur Milieu-inspectie, schriftelijk opdracht gegeven rookgasmetingen te laten uitvoeren bij de verbrandingsovens die ingevolge de bepalingen opgenomen in het Afvalstoffenplan 1991-1995, vóór 31 december gesloten moeten worden.

Bovendien heb ik op 24 juni 1992 bijkomend schriftelijk opdracht gegeven om voor alle huisvuilverbrandingsovens gelegen in het Vlaamse Gewest een stand van zaken met betrekking tot de naleving van de EEG-richtlijn en van de bepalingen opgenomen in het Afvalstoffenplan 1991-1995, mee te delen, alsmede de bestuurlijke maatregelen die hiertoe werden en/of zullen worden genomen.

De hoofdinspectie van het bestuur Milieu-inspectie besliste om bij een eerste meetcampagne controle uit te voeren op de gereguleerde parameters. Bij een tweede meetcampagne wordt controle uitgevoerd op de niet-gereguleerde parameters.

Bij middel van een beperkte offerte-aanvraag werd de opdracht voor de eerste meetcampagne op 28 september 1992 toegewezen aan de laagste regelmatige bieder, namelijk het ter zake erkende labo Lovap v.z.w., Kleinhoefstraat 4 in 2440 Geel. De opdracht werd uitgevoerd in het laatste kwartaal van 1992. Desbetreffende meetrapporten zijn reeds in mijn bezit.

De tweede meetcampagne werd opnieuw op basis van een beperkte offerte-aanvraag op 21 december 1992 toegewezen aan volgende laagste regelmatige bidders :

- verbrandingsovens Oost-Vlaanderen : VITO, Boeretang 200 in Mol ;
- verbrandingsovens West-Vlaanderen, Antwerpen en Brabant : Lovap v.z.w., Kleinhoefstraat 4 in Geel.

De meetresultaten en eindrapporten van de tweede meetcampagne worden verwacht half juli 1993.

2. Bij de eerste meetcampagne werden volgende parameters gecontroleerd :
  - debiet ;
  - temperatuur/druk ;
  - zuurstofgehalte ;
  - koolstofmonoxide ;
  - koolstofdioxide ;
  - zwaveloxides ;
  - stikstofoxides ;
  - gasvormige chlorides ;
  - gasvormige fluorides ;

- watergehalte ;
- stofgehalte ;
- grijswaarde ;
- zware metalen in de stoffractie (As, Sb, Sd, Zu, Cr, Pb, Ni, Cu, Fe, Mn, Co, Tl) ;
- gloeiverlies in de vliegias en in de verbrandingsas ;
- droge vergistbare bestanddelen in de vliegias en in de verbrandingsas.

Uit de resultaten van de eerste meetcampagne heeft mijn bevoegde administratie, Aminal, bestuur Milieu-inspectie, vastgesteld dat elke huisvuilverbrandingsoven in Vlaanderen de in de vergunning opgelegde normen voor één of meerdere van de hierboven opgesomde parameters overschrijdt. Deze overschrijdingen variëren van licht tot flagrant. Dit is in hoofdzaak het geval voor de parameters stof, HCl en de droge vergistbare bestanddelen in de vliegias en in de verbrandingsas.

Alle vastgestelde overtredingen werden door Aminal, bestuur Milieu-inspectie, geverbaliseerd.

3. Aangezien na de eerste meetcampagne alle gecontroleerde verbrandingsovens werden geverbaliseerd kunnen deze meetgegevens het voorwerp uitmaken van een gerechtelijk dossier en kunnen ze aldus niet worden vrijgegeven.
4. Het Afvalstoffenplan 1991-1995 voorziet in de sluiting van volgende verbrandingsinstallaties tijdens de huidige planperiode : de verbrandingsinstallaties van Ronse, Willebroek, Knokke-Heist, Heist-op-den-Berg, Izegem en Merksem.
5. Een evacuatieplan wordt op dit ogenblik door de OVAM uitgewerkt in overleg met de intercommunales en de gemeenten. Tevens wordt in een aantal bijkomende scenario's voorzien in geval van andere noodzakelijk bijkomende sluitingen.

Vraag nr. 177 van 11 mei 1993 van de heer L. BARBE

Milieuheffingen op waterverontreiniging voor bedrijven — Nog te betalen bedragen

De Vlaamse Milieumaatschappij (VMM) is belast met de inning van de milieuheffing op waterverontreiniging. Bij niet betalen van de milieuheffing wordt een gerechtelijke procedure gestart. Enkele bedrijven zouden zelfs hun bijdrage van het aanslagjaar 1984 nog steeds niet betaald hebben.

1. Hoeveel bedrijven zijn momenteel in overtreding doordat ze niet binnen de wettelijke termijn hun milieuheffing op de waterverontreiniging hebben betaald ?
2. Welke bedragen probeert de VMM via gerechtelijke weg alsnog te innen ? (Graag gegevens per aanslagjaar).
3. Welke bedragen heeft de VMM via gerechtelijke weg al kunnen innen ?

Antwoord

De VMM heeft mij het hierna volgend overzicht bezorgd inzake nog te innen bedragen per jaar en dit vanaf 1984 tot 1991 (stand van zaken op 31 december 1992).

	Het nog te innen bedrag en dit op datum van 31.12.1992	Het aantal bedrijven	Het reeds geïnde via gerechtelijke weg
1984	3.005.970,- fr.	12	1.309.636,- fr.
1985	5.117.782,- fr.	29	1.289.226,- fr.
1986	3.672.344,- fr.	74	3.086.018,- fr.
1987	8.763.137,- fr.	91	5.750.880,- fr.
1988	9.230.950,- fr.	117	3.844.705,- fr.
1989	8.384.003,- fr.	29	2.811.980,- fr. a)
1990	32.166.426,- fr.	114	5.621.758,- fr. b)
1991	225.329.334,- fr.	200	c)

- Voor het bijdragejaar 1989 werd de gerechtelijke procedure gestart in november 1990.
- Voor het bijdragejaar 1990 werd de gerechtelijke procedure gestart in december 1991. Het betreft hier de bijdrage in de werkingskosten van de riool-lozers.
- Voor het heffingsjaar 1991 nam de invordering via gerechtelijke weg nog geen aanvang.

Wat de milieuheffing 1990 betreft werd de invordering van de forfaitaire milieuheffing van de oppervlaktewaterlozers verricht door de administratie Financiën en Begroting, die de volgende stand van zaken meedeelde :

- Vóór tussenkomst van de gerechtsdeurwaarder waren er nog 900 bedrijven (of 4,5 percent) die hun milieuheffing 1990 niet betaalden. Nadat een maning via de gerechtsdeurwaarder werd verstuurd was dit aantal tot 300 verminderd, deels via betalingen deels via afboekingen (faillissementen, en dergelijke) .
- De bedragen die nog moeten worden geïnd belopen 4.092.850 frank. Het afdwingen van een uitvoerbare titel via gerechtelijke weg is niet noodzakelijk vermits de Vlaamse regering op 29 mei 1991 een ambtenaar aanduidde die gemachtigd werd dwangbevelen uit te vaardigen terwijl een andere ambtenaar bevoegd werd verklaard voor het viseren en uitvoerbaar verklaren van deze documenten.
- Via de tussenkomst van de gerechtsdeurwaarder werden reeds 6.419.304 frank geïnd via de maningen ten laste van bedrijven. De resterende bedragen zal men trachten te innen via dwangbevelen.

Vraag nr. 178
van 11 mei 1993
van de heer L. BARBE

Milieuheffingen op waterverontreiniging voor bedrijven — Heffingen van ambtswege

De Vlaamse Milieumaatschappij kan ambtshalve overgaan tot heffing van de milieuheffing op waterverontreiniging voor bedrijven wanneer de heffingsplichtige

een onvolledige of geen aangifte indiende. De heffingsplichtige kan hiertegen beroep aantekenen bij de minister die uitspraak doet na advies van de geschillencommissie.

Wat de milieuheffing op waterverontreiniging voor bedrijven betreft, respectievelijk voor de aanslagjaren 1991 en 1992, vernam ik graag van de minister :

- het aantal heffingen van ambtswege ;
- het aantal bedrijven dat hiertegen beroep heeft aangetekend bij de minister ;
- het aantal positieve en negatieve beslissingen van de geschillencommissie ;
- het aantal positieve en negatieve beslissingen van de minister.

Antwoord

Voor 1991 werden ambtshalve aanslagen gevestigd. Voor 1992 werden tot op heden 667 ambtshalve heffingen gevestigd.

Voor 1991 werd door 6 bedrijven beroep aangetekend. Voor het heffingsjaar 1992 werden de ambtshalve heffingen verstuurd op 4 juni 1993.

De procedure van administratief beroep bij de minister die uitspraak doet na advies van de geschillencommissie was enkel van toepassing voor het aanslagjaar 1991.

Via deze procedure wordt beoogd om vooraleer de heffing gevestigd wordt, overeenstemming te bereiken met de heffingsplichtige op basis van een ambtshalve voorstel van VMM. Eenmaal de heffing gevestigd wordt, kan de heffingsplichtige nog altijd bezwaar aantekenen.

Voor het aanslagjaar 1991 besliste de geschillencommissie in één geval positief en in de andere 5 gevallen negatief.

De minister sloot zich aan bij de beslissingen van de geschillencommissie.

Vraag nr. 179
van 11 mei 1993
van de heer L. BARBE

Milieuheffingen op waterverontreiniging — Behandeling bezwaren

Tegen de milieuheffing op waterverontreiniging kan bezwaar aangetekend worden bij de Vlaamse Milieumaatschappij (VMM). De gelaste ambtenaar van de VMM moet binnen één jaar (eenmalig gemotiveerd verlengbaar met 6 maanden) na verzending van het bezwaarschrift uitspraak doen over het bezwaar. Wordt die termijn niet gerespecteerd, dan wordt het bezwaar als ingewilligd beschouwd.

Wat betreft de bezwaren ingediend door bedrijven tegen de milieuheffing op waterverontreiniging, respectievelijk voor de aanslagjaren 1991 en 1992, vernam ik graag van de minister :

1. het aantal bezwaren en het daarmee overeenkomend betwiste bedrag aan milieueffingen ;
2. het aantal bezwaren dat ingewilligd werd en het bedrag aan milieueffingen dat dus minder geïnd werd ;
3. het aantal bezwaren waarover niet tijdig uitspraak werd gedaan en het bedrag aan milieueffingen dat als gevolg daarvan minder geïnd werd.

Antwoord

Wat het heffingsjaar 1992 betreft kunnen omtrent de bezwaren nog geen concrete cijfers meegedeeld worden, aangezien de vestigingsdatum van de heffingen pas verstrijkt na 30 juni 1993. Op 4 juni 1993 werden nog heffingen verstuurd waarvoor nog bezwaar kan worden ingediend.

Voor het aanslagjaar 1991 werden 1.082 bezwaren ingediend. Al deze bezwaren werden binnen termijn afgehandeld. Van deze bezwaren werden er 720 ingewilligd en 362 niet ingewilligd. Het totale oninbaar gestelde bedrag bedroeg 442.234.593 frank.

Vraag nr. 180 van 11 mei 1993 van mevrouw M. AELVOET

Afvalsorteerbedrijf n. v. Celis André in Lubbeek — Hinder voor omwonenden

In antwoord op mijn schriftelijke vraag nummer 118 van 19 maart 1993 betreffende de opportuniteit van de aanwezigheid van een afvalsorteerbedrijf op een ambachtelijke zone, temidden een woonzone, wenste de minister zich op dat moment niet uit te spreken, aangezien de vergunningsaanvraag nog in behandeling was. (Vragen en Antwoorden, Vlaamse Raad, 1992-1993, nr. 11 van 19 april 1993, blz. 527)

De bestendige deputatie van Brabant heeft aan het bedrijf in kwestie echter bij besluit van 4 maart vergunning verleend. Vrijwel onmiddellijk hernamen de hinderlijke activiteiten. Het zal de minister wellicht niet ontgaan dat de bevolking zich in het ootje genomen voelt. De door hen gecontesteerde en lastens de Milieu-inspectie stopgezette activiteiten zijn nu hervat, doch met dit ene verschil : met vergunning. Alle vormen van hinder, met name geluidsoverlast en stofontwikkeling, blijven echter aanhouden.

Aan een aantal opgelegde voorwaarden, zoals de aanwezigheid van een groenscherm, is duidelijk niet voldaan. Evenmin bieden de algemene en sectoriële voorwaarden zoals beschreven in het Vlarem afdoende garantie voor het herstel van de leefbaarheid van de omgeving. Nochtans dient te worden gezegd dat de buurt zich steeds bijzonder voorkomend en tolerant ten aanzien van het bedrijf heeft opgesteld. Tot op vandaag blijven zij deze houding aanhouden : zij wensen slechts de stopzetting van de afvalverwerkende activiteit.

Welke maatregelen neemt de minister om de leefbaarheid van de woonomgeving te verzekeren ?

Tevens wens ik mijn vorige vraag te herhalen : acht de minister het opportuun dat een dergelijke bedrijvig-

heid, waaraan hinderlijkheid voor de omgeving kenmerkend inherent is, zich vestigt midden een woonzone ?

Antwoord

Bij besluit van de bestendige deputatie van de provincie Brabant werd op 4 maart 1993 vergunning verleend aan de heer André Celis, Staatsbaan 119 in Lubbeek, voor het exploiteren van een inrichting voor het overslaan en sorteren van containerafval, het opslaan van bouwmaterialen en het exploiteren van een onderhoudsgarage .

Aangezien deze vergunningsplichtige inrichting niet al de in de milieuvergunning opgelegde algemene, sectoriële en bijzondere milieuvorwaarden heeft nageleefd, werd op 14 mei 1993 proces-verbaal opgesteld en doorgegeven aan de procureur des konings van het parket in Leuven voor verder gevolg.

Ter informatie kan worden meegedeeld dat met betrekking tot het onder rubriek vermelde vergunningsdossier een ontvankelijk beroep werd ontvangen waartoe omtrent tot op heden nog geen uitspraak is gevallen. Zolang dit onderzoek loopt, lijkt het mij niet opportuun om administratief-rechterlijk op te treden in dit dossier.

Vraag nr. 181 van 11 mei 1993 van de heer J. GEYSELS

Afval- en koelwaterlozingen CBNM in Geel — Vergunningsaanvraag

Het bedrijf CBNM (Centraal Bureau voor Nucleaire Metingen) gevestigd in Geel heeft recent een aanvraag ingediend voor "het lozen van normaal huishoudelijk afvalwater en ander dan normaal huishoudelijk afvalwater" in het openbaar rioleringsnet en voor het lozen van koelwaters. Gezien de specifieke werking van dit bedrijf dringen volgende vragen zich op :

1. Betreft het hier een verlenging en/of uitbreiding van een bestaande vergunning ? Zo neen, op welke manier werden in het verleden de afvalwaters afgevoerd ?
2. Hoe verklaart de minister het feit dat in de aanvraag gesproken wordt van lozing in het rioleringsnet terwijl op het aangegeven lozingspunt geen riolering aanwezig was (is) ?
3. Zijn er gegevens over welke andere afvalwaters het hier gaat ?
4. Waar zullen de koelwaters geloosd worden ?
5. Wordt bij de aanvraag rekening gehouden met het feit dat dit bedrijf nucleaire activiteiten ontwikkelt ? Is er hierover contact met de bevoegde federale minister van Leefmilieu ?

Antwoord

Bedoelde milieuvergunningsaanvraag verkeert in het stadium van onderzoek in eerste aanleg. Het behoort tot de bevoegdheid van de bestendige deputatie van

de provincieraad van Antwerpen hierover in eerste aanleg souverain uitspraak te doen.

Het lid zal begrijpen dat ik in dit stadium dan ook geen standpunt met betrekking tot deze aanvraag kan innemen.

Een antwoord op de concrete vragen kan pas gegeven worden nadat het onderzoek over de aanvraag gesloten is en de Antwerpse deputatie ter zake een beslissing genomen heeft.

Vraag nr. 182
van 12 mei 1993
van de heer J. CAUDRON

Subsidiëring woningaanpassingen in ADL-clusters — Eventuele afwijking op spreidingsvoorwaarde

Momenteel wordt de laatste hand gelegd aan een ontwerp-besluit dat de subsidiëring regelt van woningaanpassingen in ADL-clusters. In het kader van de integratie van de lichamelijke gehandicapten is het vooral belangrijk dat de aangepaste woningen onopvallend verspreid worden in de desbetreffende sociale woonwijk. Daarom is de norm van maximaal twee aangepaste woningen naast elkaar een noodzakelijk voorwaarde. ADL-clusters mogen geen instellingen voor gehandicapte personen worden, daarvoor bestaan andere subsidiemechanismen.

Ik meen echter te weten dat er druk wordt uitgeoefend door bepaalde sociale huisvestingsmaatschappijen om bovengenoemde norm uit het besluit te halen en dat het ontwerp-besluit al in een aantal afwijkingen op die norm voorziet.

Ik zou dan ook graag het volgende van de minister vernemen.

1. Blijft in het ontwerp-besluit de norm van maximaal twee aangepaste woningen naast elkaar expliciet vermeld ?
2. Wat zijn de eventuele voorwaarden om afwijkingen op de norm toe te staan en is de minister zich ervan bewust dat dit tot misbruiken kan leiden ?

Antwoord

Het besluit van de Vlaamse Executieve tot aanmoediging van projecten inzake het zelfstandig wonen van gehandicapte personen in sociale woonwijken werd op 19 mei 1993 goedgekeurd. Het besluit vermeldt expliciet dat "niet meer dan twee ADL-woningen naast elkaar gelegen zijn" (artikel 3), precies omwille van de integratie van gehandicapten in de wijk.

Het artikel 18 bepaalt dat de minister "in bijzondere gevallen en op gemotiveerd verzoek, afwijkingen kan toestaan op de bepalingen van hoofdstuk II" van vermeld besluit. Het hierboven aangehaalde artikel 3 valt onder hoofdstuk II. Bijgevolg kan inderdaad afwijking op die norm toegestaan worden. Het is evenwel duidelijk dat ieder project minstens in overeenstemming moet zijn met de geest, i.c. de integratie van gehandicapten. Het is evident dat een project dat de integratie waarborgt, maar waarin bijvoorbeeld ten gevolge van

de specifieke terreinconfiguratie ergens meer dan twee woningen naast elkaar gelegen zouden zijn, niet om die reden afgekeurd moet worden. Voor zo'n gevallen is in de afwijking mogelijkheden voorzien.

T. KELCHTERMANS

VLAAMSE MINISTER VAN OPENBARE WERKEN, RUIMTELIJKE ORDENING EN BINNENLANDSE AANGELEGENHEDEN

Vraag nr. 272
van 11 mei 1993
van de heer L. VAN NIEUWENHUYSEN

Nederlandstalige gemeenteschool in Wemmel — Aanwezigheid Franstalige afgevaardigden gemeentebestuur

In antwoord op mijn vraag nummer 279 van 17 augustus 1992 (Vragen en Antwoorden, Vlaamse Raad, BZ 1992, nr. 12 van 5 oktober 1992, blz. 541), aangaande de aanwezigheid van Franstalige afgevaardigden van het gemeentebestuur van Wemmel in de Nederlandstalige gemeenteschool, deelde de minister mij mee dat hij de gouverneur van de provincie Brabant had verzocht dringend de ter zake genomen gemeenteraadsbeslissingen te onderzoeken en de maatregelen te nemen die nodig waren.

Kan de minister medelen of hij over de resultaten van dit onderzoek beschikt en hoe deze desgevallend luiden ?

Kan hij bevestigen dat er maatregelen nodig waren en welke er in dat geval werden genomen ?

Antwoord

Een participatieraad wordt beschouwd als een schooloverheid en is, wat de gemeenteschool van Wemmel betreft, derhalve een plaatselijke dienst in de zin van het artikel 23 van de bij koninklijk besluit van 18 juli 1966 gecoördineerde wetten op het gebruik der talen in bestuurszaken.

Overeenkomstig dit artikel dient iedere plaatselijke dienst in zijn binnendienst het Nederlands te gebruiken.

Hiertegen werden geen misbruiken door de vice-gouverneur van Brabant gesignaleerd.

Vraag nr. 280
van 17 mei 1993
van de heer R. WIERINCKX

Gemeentebesturen — Weren van geluidshinderlijke bedrijven uit woongebieden

Bij het verlenen van verkavelingsvergunningen in woonparken, residentiële gebieden en bewoonde kerntoren, wordt doorgaans aan geluidshinderlijke bedrijven het verbod opgelegd om zich in die gebieden te vestigen.

Het gebeurt evenwel vaak dat er ondanks die verbodsbepalingen toch dergelijke uitbatingen tot stand komen nadat de nieuwe woningen betrokken zijn.

Hiertegen kan de gemeentelijke overheid weinig ondernemen. Gemeentelijke reglementen kunnen geluidshinder verbieden tijdens de periode van 22 uur tot 8 uur en op zon- en feestdagen. Buiten deze gemeentelijke reglementen blijken er geen andere middelen voorhanden te zijn om tegen die storende bedrijven op te treden.

Waarom beschikken de gemeentelijke overheden niet over afdoende middelen om deze rustverstoorers, na het verlenen van de vergunning, te weren ?

Antwoord

Het antwoord dient zich te beperken tot de stedenbouwkundige aspecten, dit wil zeggen de ruimtelijke impact van een ambachtelijke vestiging op de omgeving. Milieutechnische aspecten zoals de geluidshinder behoren niet tot het domein van de ruimtelijke ordening, maar tot dit van het milieubeheer.

In het algemeen wordt ervan uitgegaan dat de woongebieden in het kader van de ruimtelijke ordening niet uitsluitend voorbehouden zijn voor louter residentiële functies, waarvan de woningbouw een uitdrukking is. Ook andere nevenbestemmingen zoals openbare diensten (gemeentehuizen, gebouwen voor de eredienst, brandweer, post, scholen . . .), socio-culturele voorzieningen (culturele centra, ziekenhuizen, musea . . .), dienstenaccommodatie (winkels, horeca, banken, kantoren, distributiecentra . . .), sportaccommodatie (voetbalvelden, tennisinrichtingen, fitnesscentra . . .) alsmede ambachten en bedrijven, voor zover verenigbaar met het karakter van de omgeving, komen in de woonzones voor en kunnen er worden toegelaten.

Meer bepaald wat de bedrijven betreft, wordt door het bestuur van de ruimtelijke ordening nagegaan of een vestiging of uitbreiding van een bestaande vestiging, uit ruimtelijk oogpunt kan worden aanvaard.

Bij deze evaluatie worden elementen betreffende de ruimtelijke aspecten in overweging genomen, zoals bijvoorbeeld de invloed op het verkeer, het uitzicht, de dimensies, de bodemoccupatie, de impact op de onmiddellijke omgeving zoals de privacy, de bezonning, de vestiging ten opzichte van de weg en de perceelsgrenzen, noodzakelijke bufferzones enzovoort.

Milieutechnische aspecten kunnen bij de stedenbouwkundige evaluatie moeilijk betrokken worden, omdat die behoren tot de bevoegdheid van de daarvoor geëigende instanties.

Verder kan bezwaarlijk aan de hand van de bouwplannen geoordeeld worden welke activiteiten binnen de bouwruimten zullen worden uitgeoefend of wat de impact zal zijn van de in het bedrijf uitgeoefende activiteiten op het milieu van de omgeving, zoals bijvoorbeeld de mogelijke geluids- of stankoverlast.

Gegevens over de maatregelen om dergelijke overlast voor de omgeving weg te nemen of te beperken, behoren niet tot de inhoud van het bouwdoossier. Zo ze toch zouden zijn toegevoegd, kan het bestuur Ruimtelijke

Ordering daarover bezwaarlijk een oordeel vellen, vermits dit een bijzondere kennis vereist van de milieutechnische aspecten, die bovendien behoren tot de bevoegdheid van andere instanties.

Ook kan het voorkomen dat in een bestaand gebouw achtereenvolgens andere ambachtelijke activiteiten worden uitgeoefend. Het is evenmin uitgesloten dat andere bedrijvigheden dan de oorspronkelijke plaatsvinden : zo kan bijvoorbeeld een gebouw dat aanvankelijk diende voor een bepaalde ambachtelijke bedrijvigheid nadien kantoorgebouw worden. Het is, bij de beoordeling van een bouwaanvraag niet mogelijk vooruit te lopen op de latere evolutie die zich zal voordoen.

Het bestuur Ruimtelijke Ordening dient zich trouwens te beperken tot uitspraken over de stedenbouwkundige aspecten zoals de vestiging, de zonering, de bouwvolumes, het uitzicht, de stedenbouwkundige impact op de omgeving (verkeer, bezonning, privacy) en andere stedenbouwkundige criteria, zoals bijvoorbeeld de bereikbaarheid voor brandweer en hulpdiensten, de parkeervoorziening enzovoort.

Ten slotte kan er de aandacht op gevestigd worden dat bouwvergunningen of bouwweigeringen in eerste instantie door de gemeente worden verleend, zij het op bindend advies van de gemachtigde ambtenaar. Zo deze laatste een gunstig advies uitbrengt, en de gemeente van oordeel is dat de vestiging of de uitbreiding naar haar mening niet aanvaardbaar is, beschikt de gemeente over de mogelijkheid de bouwaanvraag toch te weigeren, om redenen die haar eigen zijn. Een gunstig advies van de gemachtigde ambtenaar impliceert dat de gemeente, zo zij eveneens van oordeel is dat de aanvraag aanvaardbaar is, de vergunning kan verlenen. Dit is echter geen verplichting.

Wel vereist de motiveringsplicht dat de gemeente haar standpunt, hetzij gunstig of ongunstig, inhoudelijk moet motiveren.

H. WECKX

VLAAMSE MINISTER VAN CULTUUR EN
BRUSSELSE AANGELEGENHEDEN

Vraag nr. 115
van 4 mei 1993
van de heer F. VAN DEN EYNDE

BR TN-medewerkers — Ondertekenen brief Charta '91

In een afzonderlijke brief stelde ik de minister in het bezit van het schrijven dat de feitelijke vereniging Charta '91 stuurde naar de meeste politici in Vlaanderen om hen ertoe aan te zetten een verklaring te ondertekenen waarin ze zich ertoe verbinden geen politieke afspraken te maken met het Vlaams Blok of één van zijn vertegenwoordigers. De brief is ondertekend door twee heren : Eric Corijn en Paul Verbraeken, en één dame : Paula Burghraeve.

Eric Corijn en Paul Verbraeken zijn sinds jaren actief in de extreem-linkse beweging, onder meer in de Revolutionaire Arbeidersliga en de Socialistische Arbeiderspartij, terwijl Paula Burghraeve meermaals kandi-

date was op de verkiezingslijsten van de Communistische Partij. Bij de brief is een lijst gevoegd van 140 zogenaamde bekende en prominente Vlamingen die het initiatief steunen. Wie van deze lijst kennis neemt stelt vast dat 27 van de ondertekenaars mensen zijn die op een of andere wijze met de BRTN verbonden zijn. Onder hen een directeur-generaal, journalisten, presentators, producers.

Een vijfde van de ondertekenaars zijn op dit ogenblik BRTN-medewerkers zodat meer dan terecht de indruk kan ontstaan dat het hier voornamelijk om een BRTN-initiatief gaat. Indruk die nog versterkt wordt door het feit dat op de lijst ook nog verschillende zeer bekende oud-medewerkers van de BRTN voorkomen en ook nog mensen die dermate veel aan BRTN-programma's meewerken dat ze als het ware door jan modaal met de omroep worden geassocieerd. Het spreekt vanzelf dat, strikt genomen, noch de oud-medewerkers noch de mensen die regelmatig door de BRTN uitgenodigd worden om aan bepaalde programma's deel te nemen, de openbare omroep kunnen engageren. Maar zelfs zonder hun namen blijft het zo dat de grootste groep ondertekenaars bij de BRTN thuishoort.

Is de minister niet van mening dat dit duidelijk aantoonst dat de BRTN, bijna als instelling, actie voert tegen een democratische politieke partij die meer dan 10 percent van de Vlaamse kiezers vertegenwoordigt en dat dit uiteraard niet strookt met de politieke neutraliteit waaraan de openbare omroep zich moet houden ?

Is hij ook niet de mening toegedaan dat het grote aantal journalisten dat op de lijst voorkomt, in feite het intern reglement, waarin hen voorgeschreven wordt zich ook in hun privé-leven aan een bepaalde discretie te houden, overtreden ?

Kan het dat BRTN-journalisten en medewerkers een lijst ondertekenen op initiatief van mensen die jarenlang actief geweest zijn in subversieve organisaties zoals bijvoorbeeld de Socialistische Arbeiderspartij ?

Welke maatregelen werden er in dit verband getroffen ?

Antwoord

Wie beslist zijn naam op een lijst als die van Charta '91 te laten opnemen, oefent een aspect uit van zijn fundamenteel recht van vrijheid van handelen en van meningsuiting.

Dit recht is geen absoluut recht. Er kunnen legitieme beperkingen aan zijn gesteld. Wat de BRTN-personeelsleden betreft is zo'n legitieme beperking de goede werking van de openbare omroep. Inzonderheid mogen de personeelsleden van hun vrijheid van meningsuiting niet op een dusdanige manier gebruik maken dat zij het vertrouwen van het publiek in de onpartijdigheid en de waarheidsgetrouwheid van de berichtgeving van de openbare omroep in het gedrang brengen.

Wat nu de zaak in concreto betreft en in de veronderstelling dat de publieke opinie verdeeld is over de actie van Charta '91, meen ik dat moet worden geoordeeld aan de hand van hetgeen professor Rimanque schrijft op bladzijde 14 van zijn advies : "Nochtans" mag het

niet als een deontologische fout worden aangezien, "wanneer een journalist deelneemt — naast vele andere — aan een geëngageerde, partijdige, vreedzame samentochting of aan een handtekeningsactie op voorwaarde dat hij niets onderneemt om de aandacht van de media bijzonder op zijn deelname te vestigen."

In casu is voldaan aan de voorwaarden waarin BRTN-personeelsleden aan een actie kunnen deelnemen zonder een deontologische fout te begaan.

Vraag nr. 117 van 10 mei 1993 van de heer L. VAN NIEUWENHUYSEN

Informatiebureau VCGT op luchthaven Zaventem — Sluiting

Het Vlaams Commissariaat-Generaal voor Toerisme (VCGT) zou beslist hebben om het informatiebureau voor toerisme op de luchthaven van Zaventem te sluiten. Deze beslissing zou op 15 juni worden doorgevoerd.

Dit lijkt op het eerste gezicht een eigenaardige beslissing. Zaventem verwerkt immers dagelijks duizenden reizigers.

Is de minister het eens met de getroffen beslissing ?

Kan hij enige uitleg verstrekken omtrent de beweegredenen die hiertoe hebben geleid ?

Antwoord

In de loop van de jaren '70 opende het toenmalige Commissariaat-Generaal voor Toerisme verschillende toeristische informatiebureaus op punten waarvan men dacht dat er een behoefte bestond aan dergelijke bureaus : diverse grensposten en de luchthaven in Zaventem.

Inmiddels is gebleken dat deze informatiepunten niet het verwachte succes kenden. De bureaus aan de grenzen werden reeds jaren geleden gesloten ; thans is ook besloten om het bureau in Zaventem op te heffen. Er is immers vastgesteld dat op de luchthaven het aantal vragen van toeristen relatief gering was en dat een groot deel van de vragen bovendien betrekking had op luchthavenfuncties (bagage-afhandeling en dergelijke).

Daarentegen neemt het aantal bezoekers op het informatiebureau in het centrum van Brussel steeds toe. Het personeel van het luchthavenbureau zal dan ook naar dit bureau worden overgeplaatst.

L. VAN DEN BOSSCHE

VLAAMSE MINISTER VAN ONDERWIJS EN
AMBTENARENZAKEN

Vraag nr. 155 van 3 mei 1993 van de heer F. VAN DEN EYNDE

Onderricht Franse taal — Verminderde kennis bij de jeugd

Ooit was het Frans de internationale taal bij uitstek.

Deze tijd is reeds lang voorbij. Volgens sommigen zou het Frans nog slechts 10 percent halen van de gevraagde talenkennis in Europa. Voor Vlaanderen en zelfs voor een onafhankelijk Vlaanderen blijven onze Frans-talige zuiderburen een niet te verwaarlozen handelspartner. De kennis van het Frans kan voor Vlamingen dus ongetwijfeld van een zeer groot nut zijn. Bedrijfsleiders vestigen er mijn aandacht op dat het steeds moeilijker wordt goed tweetalig personeel te vinden. De kennis van het Frans gaat er vooral bij de jongeren enorm op achteruit.

Graag vernam ik of er initiatieven worden genomen om het onderwijs van deze taal te verbeteren.

Antwoord

1. Belang van het Frans in Vlaanderen

Onderzoek naar gevraagde talenkennis bij sollicitanten in Vlaanderen toont inderdaad aan dat het Frans nog steeds een belangrijke plaats inneemt. Een onderzoek dat voor enkele jaren in de regio Antwerpen werd uitgevoerd levert dienaangaande significante resultaten op :

Kennis van :	kans op werk
Geen vreemde taal	28 %
Duits	29 %
Engels	32 %
Engels en Duits	33 %
Frans	49 %
Frans en Duits	50 %
Frans en Engels	76 %
Frans, Engels en Duits	99 %

Deze cijfers plaatsen de discussie ook in een ruimere context : de nood aan kennis van vreemde talen in het algemeen. Frans behoudt wel een bevoorrechte positie : geeft men deze taal de coëfficiënt 100, dan krijgt het Engels 66, het Duits 33.

Er moet evenwel gewezen worden op het gewijzigde statuut van het Frans in Vlaanderen. Niet alleen is op ruime schaal Frans van een geprivilegieerde tweede taal verworden tot een vreemde taal, maar tevens heeft het — als taal van de communautaire opponent — een specifieke reputatie meegekregen. Dit zijn maatschappelijke evoluties waarop het onderwijs als dusdanig geen vat heeft, maar die toch een invloed uitoefenen op het Frans als leervak op de school.

2. Maatregelen om het onderwijs van het Frans te verbeteren

a. Structureel

Frans als vak is opgenomen in de basisvorming van de leerjaren die gesitueerd zijn binnen de eenheidsstructuur van het voltijds secundair onderwijs, zodat thans een te onderwijzen minimum in deze taal wordt opgelegd. In dat verband werkte de dienst voor onderwijsontwikkeling reeds een ontwerp uit van eindtermen voor de eerste graad van het secundair onderwijs (trouwen ook voor het basisonderwijs). Dat ontwerp zal het voorwerp van een adviesformulering die-

nen uit te maken van de Vlaamse Onderwijsraad, alvorens het ter goedkeuring aan de onderwijsminister (en later finaal aan de Vlaamse Raad) zal worden voorgelegd. Voor de moderne talen en dus ook voor het Frans is het te verwachten dat de communicatievaardigheid onderdeel is van de eindtermen.

Het onderwijsdepartement ondersteunt verder initiatieven voor leerlingen en leraars die het onderwijs van het Frans ten goede komen :

- financiële steun aan de wedstrijd La Tour Eiffel, die Vlaamse leerlingen uit alle netten en onderwijsvormen de kans geeft hun parate kennis van het Frans te bewijzen ; in 1993 werden bijna 4.000 deelnemers geregistreerd ;
- uitwisselings- en navormingsprojecten in het kader van lingua ;
- co-promotie van het talenfeest op de Heizel dat van 7 tot en met 9 mei 1993 werd georganiseerd.

b. Pedagogisch-didactisch

Gelet op artikel 6 van de schoolpactwet van 29 mei 1959 behoort de pedagogische en didactische aanpak tot de bevoegdheid van de respectieve inrichtende machten van het onderwijs, daar waar de onderwijsinspectie van de Vlaamse Gemeenschap als taak heeft een controle uit te oefenen op de kwaliteit van het verstrekte onderwijs.

In dat verband kan worden medegedeeld dat :

- de nieuwe door de koepelorganisaties voorgelegde en door de minister goedgekeurde leerplannen via een taakgerichte aanpak een grotere vaardigheid in het Frans beogen. Voor het technisch en beroepssecundair onderwijs is er ook sprake van een beroepsgerichte aanpak. Voor het handelonderwijs ten slotte is er tevens een integratie van het vak Franse handelscorrespondentie binnen het vak Frans ;
- de onderwijsinspectie ter gelegenheid van schooldoorlichtingen en van behandeling van subsidiëerings en financieringsdossiers, niet zelden een gebrek aan vaardigheidstraining en -toetsing in de scholen heeft vastgesteld. In reactie hierop komt het aan de betrokken inrichtende macht toe om, al dan niet met assistentie van de pedagogische begeleidingsdiensten van het desbetreffend onderwijsnet, de vastgestelde tekorten te remediëren.

Vraag nr. 156
van 3 mei 1993
van de heer F. VAN DEN EYNDE

Onderricht Duitse taal — Verminderde kennis bij de jeugd

Er is een tijd geweest dat het Duits als het ware de lingua franca in Oost-Europa was. Die tijd is voorbij,

maar niettemin blijft het Duits de taal van ons grootste buurland dat daarenboven in Europa op economisch vlak verre van onbelangrijk is. De kennis van het Duits kan dus voor Vlamingen heel nuttig zijn. Nu is het zo dat volgens de Stiftung zur Förderung von Deutsch als Fremdsprache in België het Vlaams onderwijs sterk in gebreke blijft inzake het onderricht van het Duits. En dit ondanks het feit dat er een steeds grotere algemene vraag naar de kennis van deze taal ontstaat, één vijfde van de gevraagde talenkennis in Europa.

Volgens de Stiftung neemt de kennis van het Duits bij de Vlaamse schoollopende jeugd sedert decennia af. In het vrij onderwijs zouden in de periode 1990-1991 nog 24,60 percent van de leerlingen Duits hebben gevolgd tegen 33,70 percent in de periode 1972-1973. In het gemeenschapsonderwijs waren dat er in de periode 1990-1991 slechts 6,40 percent tegen 23 percent in de periode 1972-1973. Daarenboven zou het vrij onderwijs in de huidige zogenaamde eenheidsstructuur een nieuwe afbouw van het Duits (één tot drie uur minder voor het hele middelbaar onderwijs) hebben doorgevoerd.

Graag vernam ik van de minister of deze cijfers kloppen en of er initiatieven werden genomen om het onderwijs van het Duits te verbeteren.

Antwoord

In de eerste graad van het voltijds secundair onderwijs komt het vak Duits normaliter niet voor.

In het eerste leerjaar van de tweede graad komt Duits niet voor in de basisvorming en ook niet in de vakken van de verschillende studierichtingen. In het tweede leerjaar van deze graad voorzien de door de overheid vastgelegde synthese-lessentabellen in 1 uur Duits in de studierichtingen economie-moderne talen, Latijn-moderne talen, menswetenschappen-moderne talen en moderne talen-wiskunde.

Uiteraard staat het de inrichtende machten vrij ook in andere studierichtingen en onderwijsvormen van het resterend optioneel gedeelte, gebruik te maken om (meer) Duits aan te bieden. Dit is trouwens ook in de andere graden mogelijk, vermits Duits één der vakken is, opgesomd in het besluit van de Vlaamse Executieve van 5 juni 1989 tot vastlegging van de algemene vakken, de kunstvakken, de technische vakken en de praktische vakken, waarvoor bij besluit van de Vlaamse Executieve van 14 juni 1989 bekwaamheidsbewijzen worden bepaald.

In de derde graad komt Duits voor zowel in TSO-studierichtingen, zoals toerisme, hotel, handel, secretariaat-talen, hotel-restaurant... , als in KSO-studierichtingen zoals muziek en woordkunst-drama. Telkens laten de bedoelde synthese-lessentabellen de keuze tussen Duits, Italiaans, Spaans en Russisch. In de derde graad ASO voorzien deze lessentabellen telkens in 3 uur Duits en/of Italiaans en/of Spaans en/of Russisch in de studierichtingen economie-moderne talen, Latijn-moderne talen, moderne talen-wetenschappen en moderne talen-wiskunde. Ook in de derde leerjaren van de derde graad is de keuze van Duits mogelijk. In het algemeen kan Duits ook in de derde graad meer voorkomen, wanneer het in het optioneel gedeelte wordt opgenomen.

Het aantal uren dat in de onderwijsinstellingen werkelijk aan Duits besteed wordt, is met andere woorden erg afhankelijk van het aanbod van de onderscheiden inrichtende machten (die trouwens over een pedagogische autonomie beschikken) én van de feitelijke keuze van leerlingen en ouders.

**Vraag nr. 159
van 6 mei 1993
van de heer J. EEMAN**

Operationalisering ministerie van de Vlaamse Gemeenschap — Affectaties

Op 6 februari 1991 nam de Vlaamse Executieve het besluit betreffende de affectatie van de personeelsleden bij de zes departementen van het ministerie van de Vlaamse Gemeenschap.

Graag vernam ik in dit verband :

1. de bruto loonmassa op jaarbasis per departement van het statutaire personeel op het ogenblik van de beslissing van bovenvermelde affectaties ;
2. per departement :
  - a. het aantal verhogingen in graad die sedert de affectaties tot 31 maart 1993, per niveau werden doorgevoerd ;
  - b. de corresponderende bijkomende loonmassa op jaarbasis als gevolg van de in 2, a bedoelde graadsverhogingen ;
3. het aantal statutaire aanwervingen die per departement zijn gebeurd van 1 april 1991 tot 31 maart 1993.

Antwoord

In tabel 1 wordt de bruto loonmassa op jaarbasis per departement van het statutair personeel op datum van 6 februari 1991 weergegeven.

De totale bruto loonmassa (100 percent) voor alle departementen samen bedroeg op 6 februari 1991 8.014.052.600 frank.

In tabel 2 wordt per departement vermeld :

- a. het aantal verhogingen in graad die sedert de affectaties tot 31 maart 1993, per niveau, werden doorgevoerd. In deze lijst werden alle verhogingen in graad opgenomen :
  - bevordering door verhoging in graad binnen hetzelfde niveau (met en zonder examen) ;
  - bevordering door verhoging in graad naar het onmiddellijk hoger niveau (met examen) ;
  - bevordering in de vlakke loopbaan ;
- b. de corresponderende bij komende loonmassa op jaarbasis als gevolg van de in tabel 2a bedoelde graadsverhogingen.

In tabel 3 wordt per departement het aantal statutaire aanwervingen weergegeven die gebeurd zijn van 6 februari 1991 tot 31 maart 1993.

Hieronder volgt een verklarende lijst van de gebruikte afkortingen :

Dep. : Departement
 AZ: Departement Algemene Zaken en Financiën
 CO: Departement Coördinatie
 EW: Departement Economie, Werkgelegenheid en Binnenlandse Aangelegenheden
 LI: Departement Leefmilieu en Infrastructuur
 ON: Departement Onderwijs
 w v : Departement Welzijn, Volksgezondheid en Cultuur

Tabel 1
 Statutair personeel op 06/02/1991 + jaarbasis
 (28 mei '93)

Dep.	Niveau	Aantal	Jaarbasis
AZ	1	121	160.842.500
AZ	2	146	111.084.570
AZ	3	104	64.455.370
AZ	4	110	62.551.240
AZ		481	398.933.680
CO	1	89	123.722.940
CO	2	82	59.986.260
CO	3	28	17.102.930
CO	4	21	11.760.640
CO		220	212.572.770
EW	1	199	245.767.960
EW	2	255	199.783.740
EW	3	141	87.595.180
EW	4	37	20.653.590
EW		632	553.800.470
LI	1	968	1.351.813.410
LI	2	2122	1.865.726.260
LI	3	1367	907.474.830
LI	4	1337	776.284.050
LI		5794	4.901.298.550
ON	1	188	237.316.950
ON	2	617	500.171.000
ON	3	138	88.944.080
ON	4	106	60.604.790
ON		1049	887.036.820
WV	1	215	286.323.270
WV	2	703	585.152.340
WV	3	210	131.242.930
WV	4	104	57.691.770
WV		1232	1.060.410.310
		9408	8.014.052.600

Tabel 2
 Aantal bevorderingen + verschil in jaarbasis
 (28 mei '93)

Dep.	Niveau	Aantal	Vershil
AZ	1	38	15.729.658
AZ	2	51	6.675.828
AZ	3	23	1.247.663
AZ	4	15	680.966
AZ		127	24.334.115
CO	1	26	8.650.565
CO	2	20	2.383.500
CO	3	10	804.964
CO	4	4	293.379
CO		60	12.132.408
EW	1	47	12.717.635
EW	2	65	7.232.617
EW	3	14	1.118.184
EW		126	21.068.436
LI	1	180	45.193.252
LI	2	398	52.234.502
LI	3	327	22.755.862
LI	4	167	8.227.527
LI		1072	128.411.143
ON	1	54	16.112.339
ON	2	147	19.292.376
ON	3	18	1.706.393
ON	4	18	1.395.305
ON		237	38.506.413
WV	1	64	18.453.970
WV	2	150	19.839.767
WV	3	27	1.398.619
WV	4	18	1.119.404
WV		259	40.811.760
		1881	265.264.275

Tabel 3
 Wervingen tussen 6 februari 1991 en 31 maart 1993

Niveau	Departement						Eind-totaal
	AZ	CO	EW	LI	ON	WV	
1				41		18	
2	28	34	32	75	44	50	267
3	4				3	3	
4	0	0	11	140	2	7	160
Eind-totaal	43	27	44	130	65	78	387

Vraag nr. 160
van 7 mei 1993
van de heer L. STANDAERT

Inspectieverslagen — Inzagerecht leerkrachten

Nu de inspectieteams op volle toeren draaien komen ook de eerste praktische details inzake hun werking aan de oppervlakte. Eén daarvan is het verslag van de inspectie en de bespreking ervan in de scholen. Veel directies maken zelf een samenvatting en lezen dit voor aan de leerkrachten. Het verslag zelf krijgen personeelsleden niet te zien. Daarom de volgende vragen :

1. Hebben leerkrachten inzagerecht in het inspectieverslag in zijn geheel ? Zo neen, hebben ze inzagerecht in het gedeelte dat hen zelf aanbelangt en waarom zijn de onderdelen die ze niet te zien krijgen, "geheim" ?
2. Heeft het pedagogisch college of het BOC inzagerecht in het volledig verslag ?
3. Heeft de lorgo of de raad van beheer inzage in het volledig verslag ?

Antwoord

Noch in het decreet van 17 juli 1991 betreffende inspectie en pedagogische begeleidingsdiensten, noch in het besluit van de Vlaamse Executieve van 17 juli 1991 tot uitvoering van het vermeld decreet, werd enige bepaling rond het inzagerecht van leraars opgenomen. Blijkbaar heeft de decreetgever deze aangelegenheid volledig overgelaten aan de beslissing en appreciatie van de inrichtende machten.

De onderwijsinspectie is evenwel van oordeel dat leraars inzagerecht moeten krijgen in het volledig inspectieverslag, inzonderheid als bepaalde onderdelen ervan worden voorgelezen of als de directie er een samenvatting van maakt.

Volgens de huidige werkwijze in het basisonderwijs wordt het eindrapport gezonden aan de inrichtende macht van de school en aan de minister. Het voornemen leeft om het volledige eindrapport één maand ter inzage te leggen van alle leerkrachten van de doorgelichte school. Als inrichtende macht heeft de lorgo en de raad van beheer kennis van het eindrapport.

Volgens het decreet van 23 oktober 1991 betreffende de openbaarheid van bestuursdocumenten moeten documenten waaruit een bestuursbeslissing blijkt of een handeling die tot een bestuursbeslissing heeft bijgedragen (bijvoorbeeld advies), openbaar gemaakt worden vanaf het ogenblik dat in het dossier een eindbeslissing is genomen.

Met het begrip bestuursbeslissing wordt bedoeld elke bestuurshandeling die voor één of meer bestuursinstellingen heeft doen ontstaan, dat ontstaat of kan doen ontstaan. Strikt gezien geldt voor een inspectieverslag, dat op zichzelf geen rechtsgevolgen met zich meebrengt, de openbaarheid pas vanaf het ogenblik dat het heeft bijgedragen tot een bestuursbeslissing.

Het werkingsreglement van de onderwijsinspectie zou echter wel inzagerecht kunnen verlenen aan het personeel van de betrokken onderwijsinstelling of aan een andere categorie van personen. Dan geldt dit recht onverkort, ongeacht het feit of er al dan niet een eindbeslissing is.

Vraag nr. 162
van 7 mei 1993
van de heer L. STANDAERT

Mutatieaanvragen in het gemeenschapsonderwijs — Gebrek aan openheid

De aanvragen voor mutatie zijn weer verstuurd. Voor veel leerkrachten is het bang wachten op het resultaat. Een mutatie is voor een leerkracht, meer nog dan voor andere werknemers, veel meer dan alleen maar verandering van werkplaats. Daarom ook is de ontevredenheid groot onder personeelsleden van het gemeenschapsonderwijs, omdat ze niet eens verwittigd worden in geval hun aanvraag tot mutatie negatief uitvalt.

1. Waarom krijgen personeelsleden geen berichtje dat op hun aanvraag tot mutatie niet kan worden ingegaan ? In een tijd van nieuw beleid en openheid stoort deze sfeer van geheimzinnigheid, vooral als men weet dat het hier slechts om een paar honderd mensen gaat.
2. Waarom krijgen personeelsleden die gebruik wilden maken van de mutatiemogelijkheid (artikels 31 tot en met 34 van het desbetreffende decreet) en een negatief advies kregen van de lorgo, geen bericht van het waarom van het niet doorgaan van hun mutatie ?

Antwoord

1. Om zuiver organisatorische redenen worden de kandidaten die geen mutatie hebben gekregen in een van de vacant verklaarde betrekkingen, hiervan niet in kennis gesteld. De procedures van mutaties in wervings-, selectie- en bevorderingsambten en de procedures van vaste benoemingen en toelatings tot de proeftijd volgen elkaar zeer snel op, zodat na het afsluiten van de mutatieoperatie (eind juni/begin juli) reeds de nodige voorbereidingen getroffen moeten worden om de resterende betrekkingen in wervingsambten via vaste benoeming en de selectie- en bevorderingsambten via toelating tot de proeftijd tijdig aan te bieden aan de belangstellenden. Vermits daartussen ook een lange vakantieperiode zit waardoor er slechts een minimale bezetting is van het aantal personeelsleden, die steeds aangeraden worden verlof te nemen tijdens de vakantieperiodes in het onderwijs, is het praktisch niet mogelijk om al de personeelsleden die geen mutatie hebben gekregen individueel hiervan in kennis te stellen.

Van enige geheimzinnigheid hieromtrent kan derhalve geen sprake zijn, temeer daar de ARGO-administratie steeds bereid is om hetzij schriftelijk hetzij mondeling alle informatie mee te delen waar een personeelslid om verzoekt.

Bovendien dient te worden gemeld dat slechts in zeer uitzonderlijke gevallen de centrale raad het advies van een lokaal bestuursorgaan ongeldig verklaard en derhalve regelend moet optreden.

In alle andere gevallen, waarbij de centrale raad het advies van het lokaal bestuursorgaan heeft gevolgd, kunnen de personeelsleden zich derhalve bij de afgevaardigd-bestuurder van het lokaal bestuursorgaan waarnaar zij een mutatie beoogden, grondig laten informeren omtrent de beslissing van de lokale raad, de gevolgde procedures, de voorgestelde kandidaat en kan bovendien op verzoek van het personeelslid inzage gekregen worden van alle stukken die geleid hebben tot de beslissing van de lokale raad.

De ARGO-administratie zal er evenwel naar streven om, na herstructurering van een aantal diensten, tegemoet te komen aan de vraag van het lid.

2. In de regel volgt de centrale raad het advies dat een lokaal bestuursorgaan heeft verstrekt inzake een mutatiemogelijkheid. Indien een lokaal bestuursorgaan op gemotiveerde wijze een mutatiemogelijkheid ongunstig adviseert, kan het personeelslid op lokaal vlak hierover de nodige informatie inwinnen en krijgt hij op zijn verzoek inzage in alle stukken die geleid hebben tot dit negatief advies.

**Vraag nr. 167
van 10 mei 1993
van de heer L. VAN NIEUWENHUYSEN**

Nederlandstalig onderwijs in Brussel - Meeruitgave

Kan de minister een cijfer plakken op de meeruitgave die de jongste drie jaren is voortgevloeid uit de gunstnormen die het Nederlandstalig onderwijs te Brussel krijgt ?

Antwoord

De meeruitgave voor het Nederlandstalig onderwijs in Brussel is niet gesitueerd op het vlak van de werkings-toelagen, aangezien er hier geen preferentiële normen bepaald zijn. Wat de omkadering betreft, wordt een onderscheid gemaakt tussen het pakket uren-leraar in het voltijds secundair onderwijs en het lestijdenpakket in het basisonderwijs.

Overeenkomstig de bepalingen van het besluit van de Vlaamse Executieve van 31 juli 1990 tot vaststelling van het pakket uren-leraar in het voltijds secundair onderwijs, inzonderheid artikel 4 paragraaf 2, worden de coëfficiënten uren-leraar per leerling, slaande op de onderscheiden structuuronderdelen van de tweede en de derde graad, verhoogd met een waarde 0,10 voor onder meer de scholen gelegen in het Brusselse Hoofdstedelijk Gewest.

Dit omkaderingsvoordeel (inclusief het aanwendingspercentage) heeft geresulteerd in een bijkomend aantal uren-leraar van :

- voor het schooljaar 1991-1992 : 780 ;
- voor het schooljaar 1992-1993 : 764.

Rekening houdend met het feit dat een full-time lesopdracht in het voltijds gewoon secundair onderwijs gemiddeld 22,52 uren per week bedraagt, komen bovenvermelde aantallen neer op respectievelijk 33,64 en 33,93 full-time betrekkingen.

Naar rata van 1,36 miljoen frank dat momenteel als bruto kostprijs op jaarbasis geldt van een dergelijke full-time opdracht, vertegenwoordigt het voorgaande een meeruitgave van 47,10 miljoen frank voor het schooljaar 1991-1992 en 46,14 miljoen frank voor het schooljaar 1992-1993.

De gunstiger normen voor de berekening in het basis-onderwijs van het lestijdenpakket en de afzonderlijke telling in de verschillende vestigingsplaatsen in Brussel-Hoofdstad brengen volgende meeruitgave met zich mee :

Schooljaar 1990-1991

	Normen Bru	Gewone	Verschil	Betrek- kingen
Lager ond.	16.686	13.971	2.715	
Kleuter ond.	11.364	9.060	2.304	
			5.019 : 24 =	209

= ± 205.759.000 frank.

Schooljaar 1991-1992

	Normen Bru	Gewone	Verschil	Betrek- kingen
Lager ond.	14.976	12.555	2.421	
Kleuter ond.	11.038	8.866	2.172	
			4.593 : 24 =	191

= ± 199.485.900 frank.

Schooljaar 1992-1993

	Normen Bru	Gewone	Verschil	Betrek- kingen
Lager ond.	15.359	12.849	2.510	
Kleuter ond.	11.225	8.942	2.883	
			5.393 : 24 =	224

= ± 245.432.000 frank.

De directie in Brussel-Hoofdstad wordt vrijgesteld van onderwijsopdracht vanaf 100 leerlingen. Dit brengt volgende meeruitgave met zich mee :

	Lestijden	Betrekkingen
1990-1991	620	26 = ± 28.600.000 frank
1991-1992	658	27 = ± 29.700.000 frank
1992-1993	568	24 = ± 26.400.000 frank

**Vraag nr. 168
van 10 mei 1993
van de heer R. VAN HOOLAND**

Burotica en informatica voor de Vlaamse Gemeenschap — Aankoopbeleid en evaluatie

Ook de Vlaamse administratie en de Vlaamse Ge-

meenschap kiezen voor buretica en informatica. Hierin is reeds veel geïnvesteerd, zowel in apparatuur als in opleiding en ontwikkeling van toepassingen.

1. Ik zou het zeer op prijs stellen meer te mogen vemen over de organisatie van de aankoop van buretica en informatica voor de Vlaamse Gemeenschap, enerzijds voor de departementen en anderzijds voor de instellingen van de Vlaamse Gemeenschap.
2. Wat is het totale aankoopbedrag van buretica- en informatica-apparatuur in 1992? Op hoeveel wordt dit geraamd voor 1993, respectievelijk voor de komende 3 jaar?
3. Wie adviseert de Vlaamse Gemeenschap bij haar aankoopbeleid en onder welke financiële en andere voorwaarden (kosten-honoraria en andere)?
4. Wordt er een evaluatie gemaakt van het gebruik van de buretica- en informatica-apparatuur en programma's in de Vlaamse Gemeenschap? Door wie? Onder welke voorwaarden en met welke resultaten? Zo niet, waarom niet?

Antwoord

1. De aankoop van informaticamateriaal (hard- en software) voor het ministerie van de Vlaamse Gemeenschap gebeurt door de administratie Informatica van het departement Coördinatie.

Alleen het departement Onderwijs en het departement Leefmilieu en Infrastructuur, die ieder over een eigen departementale Informatica Cel beschikken, kunnen voor hun zeer specifieke toepassingen aparte aanbestedingen houden, zij het steeds onder toezicht en in overleg met de administratie Informatica.

Aankopen gebeuren steeds op basis van een bestek conform de geldende wetgeving op de overheidsopdrachten van 14 juli 1976 en de EG-richtlijnen.

De instellingen van openbaar nut van de Vlaamse Gemeenschap beschikken over eigen investeringskredieten voor voormelde aankopen en handelen aldus autonoom.

2. Tijdens het dienstjaar 1992 werd voor het ministerie van de Vlaamse Gemeenschap een totaal bedrag van 270.835.788 frank vastgelegd voor de aankoop van buretica- en informatica-apparatuur (artikel 74.05.99 van de bestaansmiddelenbegroting). De kredieten ingeschreven in de begroting 1993 bedragen 303.300.000 frank.

Een prognose voor de volgende drie jaar werd voorsnog niet opgesteld, aangezien deze afhankelijk is van de resultaten van de opmaak van de geplande interdepartementale en departementale informatiestuurplannen, die in het kader van een ruimer project organisatieontwikkeling zullen worden opgesteld.

3. Noch bij het opstellen van de bestekken, noch bij de toewijzing van de offertes zijn derden betrokken.
4. Binnen ieder departement van het ministerie van de Vlaamse Gemeenschap bestaat een informatica-

stuurgroep met alle dienstverantwoordelijken inzake informatica, bijgestaan door minstens twee ambtenaren van de administratie Informatica. Daarnaast bestaan er drie interdepartementale stuurgroepen (begroting, technische werkgroep en informaticaplanning). Alle problemen betreffende de informatica binnen het ministerie van de Vlaamse Gemeenschap worden in deze stuurgroepen besproken.

Vraag nr. 169

van 11 mei 1993

van de heer L. VAN NIEUWENHUYSEN

Plaatsgebrek Vlaamse school in Komen — Verantwoordelijkheid ARGO

In antwoord op mijn schriftelijke vraag nr. 127 van 7 september 1992 (Vragen en Antwoorden, Vlaamse Raad, BZ 1992, nr. 13 van 16 oktober 1992, blz. 610) wentelde de minister alle verantwoordelijkheid aangaande het dossier van de uitbreiding van de Vlaamse school in Komen af op de ARGO.

Contacten met een aantal Komenaars hebben mij geleerd dat men daar nogal ontgoocheld is omtrent de laksheid waarmee de ARGO dit dossier behartigt. Het lijkt erop dat de ARGO er zich bij heeft neergelegd dat de Vlaamse school van Komen te eeuwigden dage met plaatsgebrek zal te kampen hebben. Dit is natuurlijk niet bevorderlijk voor de concurrentiepositie van de school en uiteindelijk ook niet voor de motivatie van zowel leerlingen als leerkrachten. Het komt me dan ook voor dat de ARGO hier tekortschiet.

Beschikt de minister in dat geval niet over de mogelijkheid om tussenbeide te komen?

Meent hij niet dat bij een verdere groei van het leerlingenaantal de toestand onhoudbaar wordt?

Antwoord

Dat er ten behoeve van de basisschool in Komen niet kon worden bijgebouwd, ligt aan het feit dat er geen bouwvergunning kon worden verkregen.

Een beroepsprocedure instellen had geen enkele kans vermits de motivering van de weigering stelde op een nota uitgaande van de minister Liénard, Ministre de l'Aménagement du Territoire.

Verder kan ik verwijzen naar het antwoord op vraag nummer 127 van 7 september 1992.

Vraag nr. 170

van 11 mei 1993

van de heer L. VAN NIEUWENHUYSEN

Nederlandstalig onderwijs in Brussel — Anderstalige kinderen

Het is bekend dat het Nederlandstalig onderwijs in Brussel heel wat kinderen uit homogeen Franstalige of anderstalige gezinnen opvangt.

Kan de minister cijfers verstrekken over het aantal kinderen per nationaliteit in het Nederlandstalig kleu-

teronderwijs, evenals in het basis- en middelbaar onderwijs in de hoofdstad, en dit voor de jongste drie schooljaren ?

Antwoord

Voor de voorbije drie schooljaren (1989-1990, 1990-1991 en 1991-1992) waren er in de Brusselse agglomeratie voor het gewoon basisonderwijs respectievelijk 965, 1203 en 1529 leerlingen van vreemde nationaliteit.

Voor het gewoon lager onderwijs waren er voor die schooljaren 833, 940 en 1042 leerlingen van vreemde nationaliteit. Voor het gewoon secundair onderwijs ging het hier om 421, 427 en 473 leerlingen.

De bijlage, die aan het lid werd opgestuurd, geeft een overzicht voor het gewoon lager onderwijs opgesplitst volgens nationaliteit.

J. SAUWENS

VLAAMSE MINISTER VAN VERKEER,
BUITENLANDSE HANDEL EN
STAATSHERVORMING

Vraag nr. 93
van 3 mei 1993
van de heer W. VERREYCKEN

Regionale luchthavens — Europese kredieten

Blijkens documenten van de Waalse Gewestregering werd de luchthaven van Charleroi gesteund met een infrastructuurinvestering van 477 miljoen frank, waarvan 117 miljoen zou worden geleverd vanuit de Europese kredieten voor economisch achteropgestelde gebieden.

Ook in Bierset zou hetzelfde scenario spelen, waar van de geplande 220 miljoen, 74 miljoen met Europese kredieten wordt gefinancierd.

Het zou, in de beide gevallen, vooral gaan om de bouw van parkeerruimten voor vliegtuigen en de aanleg van toegangswegen naar landings- en startbanen.

Graag vernam ik van de minister :

1. of ook de Vlaamse regionale luchthavens een dergelijke stimulans kunnen krijgen ;
2. hoeveel Europese miljoenen aan Vlaamse regionale luchthaven worden toegekend.

Antwoord

1. De investeringen op de Vlaamse regionale luchthavens gebeuren met kredieten van het Vlaamse Gewest, zonder tegemoetkoming van de Europese Gemeenschap.

De Vlaamse luchthavens behoren niet tot de projecten of zijn niet gelegen in gebieden die voldoen aan de voorwaarden die de Europese Gemeenschap stelt om voor een steunverlening in aanmerking te komen.

2. Het antwoord op de tweede vraag is bijgevolg nihil.

L. DETIEGE

VLAAMSE MINISTER VAN TEWERKSTELLING
EN SOCIALE AANGELEGENHEDEN

Vraag nr. 37
van 14 mei 1993
van de heer P. HOSTEKINT

Nieuwe personeelsformatie VDAB — Tijdelijke dienst art. 212

Naar ik heb vernomen zijn reeds geruime tijd besprekingen aan de gang omtrent het nieuwe personeelsstatuut en de personeelsformatie van de VDAB. Momenteel zouden de onderhandelingen zich in een eindfase bevinden.

Voor de toestand van de personeelsleden tewerkgesteld in de tijdelijke dienst art. 212, was (is) bij deze besprekingen een delicaat gegeven.

1. Wat zal de precieze situatie zijn van de tijdelijke dienst in de nieuwe personeelsformatie van de VDAB ? Blijft deze dienst behouden ?
2. Indien dit het geval is, blijft de dienst zijn huidige opdracht en vorm behouden ?
3. Wat zal er gebeuren met de personeelsleden van de dienst ? Behouden zij, in het geval de dienst blijft bestaan, hun huidige job, graad en functie ?

Antwoord

1. Nood aan een degelijk onderbouwde structuur voor de VDAB

Tot op heden moet de VDAB het stellen met een functioneel onaangepast onthaalkader bestaande uit statutaire en contractuele personeelsleden overgenomen van de Rijksdienst voor Arbeidsvoorziening. Die groep van personeelsleden werd aangevuld met meerdere contractuelen in de beroepsopleiding, de arbeidsbemiddeling en de steundiensten die ingevolge diverse bijkomende opdrachten van de Vlaamse regering in dienst werden genomen.

Daarom heeft de VDAB een nieuwe aangepaste organisatie- en personeelsstructuur opgesteld. Dit kadervoorstel is een poging tot het structureren van de huidige zeer gediversifieerde werking van de VDAB, het integreren van de verschillende diensten in een geheel van geordende en voor de gebruiker doorzichtige structuren. Bovendien is het de bedoeling de veelheid aan statuten, waaraan de meer dan 3.500 personeelsleden van de VDAB onderhevig zijn, te reduceren en in te passen in de bepalingen van het decreet van 12 december 1990 betreffende het bestuurlijk beleid.

Overeenkomstig de bepalingen van artikel 65 van dit decreet werd het personeel waarin voorzien werd in dit kadervoorstel, als volgt over de statuten verdeeld :

- statutair :
  - leidinggevende functies ;
  - staf- en functionele diensten ;

- bemiddeling en begeleiding ;
  - psychologisch onderzoek ;
  - administratieve ondersteuning ;
  - meesters-, vak- en dienstpersoneel ;
- contractueel voor de uitvoering van bij komende of specifieke opdrachten :
- alle opleidingscentra gebonden activiteiten ;
  - T-interim (met uitzondering van de leidinggevenden) ;
  - poetsdiensten ;
- contractueel om te voldoen aan uitzonderlijke en tijdelijke personeelsbehoeften :
- de uitvoering van de tewerkstellingsmaatregelen.

Dit laatste betekent dat personeelsleden die eerder als tijdelijke ambtenaren waren benoemd, op grond van artikel 212 van de wet van 8 augustus 1980 betreffende de budgettaire voorstellen 1979-1980, in het voorliggende kadervoorstel gedeeltelijk verder tewerkgesteld kunnen blijven voor de uitvoering van de tewerkstellingsmaatregelen.

Uit een onderzoek is gebleken dat de nog resterende activiteiten van de cel 212 kunnen worden uitgevoerd door 52 personen op het hoofdbestuur en 31 personen in de buitendiensten. Hiertoe werd een ontwerp van besluit voor 83 personeelsleden toegevoegd aan het structuurvoorstel "waarbij de VDAB wordt gemachtigd personen onder het stelsel van een arbeidsovereenkomst in dienst te nemen om te voldoen aan uitzonderlijke en tijdelijke behoeften".

Na opvulling van dit contractueel kader door ex-tijdelijken artikel 212, overeenkomstig hun graad en mits goed functioneren, blijven er 65 betrekkingen van de oorspronkelijke tijdelijke ambtenaren boventallig. Dit is een theoretisch maximum dat ondertussen door natuurlijke afvloeiingen feitelijk gevoelig lager ligt, namelijk op 42 betrekkingen.

Voor deze boventallige personeelsleden werden er, zoals voor andere groepen van contractuele personeelsleden binnen de VDAB, overgangsmaatregelen in het nieuwe structuurvoorstel uitgewerkt.

2. Overgangsmaatregelen

Een van de bedoelingen van dit nieuwe structuurvoorstel is de integratie te bevorderen tussen de los naast elkaar gegroeide dienstverleningslijnen die de jongste jaren aan de basisactiviteiten van de VDAB zijn toegevoegd. Het nastreven van deze doelstelling heeft evenwel tot gevolg dat het contractuele personeelseffectief gedeeltelijk dient te worden afgebouwd ter compensatie van een uitbreiding van een statutair kader.

Tegelijkertijd is het evenwel de vaste bedoeling dat geen contractueel personeel zou moeten worden ontslagen ten gevolge van de herstructurering. Daarom werd in het structuurvoorstel een overgangsmaatregel uitgewerkt die aan contractuele personeelsleden, onder bepaalde voorwaarden en overeenkomstig de bepalingen van het decreet van 20 december 1990 betreffende het bestuurlijk beleid,

het recht geeft wervingsgraden op de statutaire formatie te blokkeren. Deze regeling werd opgenomen in artikel 4 van het ontwerpbesluit houdende vaststelling van de personeelsformatie en wordt hierna voor wat betreft de personeelsleden cel 212 toegevoegd.

Artikel 4, paragraaf 1 :

"De personeelsleden die vallen onder toepassing van titel II, hoofdstuk 3 van het decreet van 12 december 1990 betreffende het bestuurlijk beleid, blokkeren wervingsgraden op de personeelsformatie zoals bepaald in artikel 1. Deze bepaling geldt tot op de datum genoemd in artikel 68, 3° van het voormelde decreet".

Toepassingsgebied van titel II, hoofdstuk 3 van het decreet :

- tijdelijk personeel ;
- contractueel of precair aangeworven personeel met uitzondering van :
  - stagiairs ;
  - personeel bedoeld in artikel 5, koninklijk besluit van 1 maart 1976 (schoonmaak, seizoenarbeid, . . .) dat bovendien
- reeds in dienst was op 21 december 1990, datum van inwerkingtreding van het decreet.

Oorspronkelijk waren deze bepalingen niet voor de tijdelijken artikel 212, doch het decreet van 1 juli 1992 (Belgisch Staatsblad van 4 juli 1992) heeft het decreet van 12 december 1990 gewijzigd waardoor deze personeelsleden ook onder de toepassing vallen van titel II, hoofdstuk 3 van het decreet betreffende het bestuurlijk beleid.

De personeelsleden artikel 212 krijgen dus ook de garantie een wervingsgraad in de statutaire formatie te kunnen blokkeren voor een periode die afloopt samen met de overgangperiode in het decreet voorzien voor de invoering van het enig statuut.

Bovendien is er een nieuw ontwerp van besluit waarin de personeelsleden, benoemd op grond van artikel 212 van de wet van 8 augustus 1980, vermeld worden als één van de vijf categorieën waaraan maximale zekerheid wordt geboden om in dienst te blijven ook na de einddatum van de overgangsfase zoals bepaald in het decreet betreffende bestuurlijk beleid.

Mits goedkeuring van dit ontwerp van besluit worden de erin vermelde personeelsleden ambtshalve in dienst gehouden.

Deze personeelsleden zullen dus wervingsgraden blokkeren op de nieuwe personeelsformatie van de VDAB. Welke betrekkingen dit zijn kan nu niet exact bepaald worden. Dit hangt af van de graden die de statutaire ambtenaren bezetten. Vast staat dat de VDAB voor elke wervingsbetrekking afzonderlijk aan zijn contractuele personeelsleden de kans moet geven om hun recht op blokkering in te roepen. Wervingen kunnen, als de budgettaire middelen voorhanden zijn, slechts gebeuren in functies die niet geblokkeerd worden door contractuelen.

Vraag nr. 38
van 18 mei 1993
van de heer P. VAN GREMBERGEN

Cursussen informatica VDAB — Voorrang voor werklozen

Enkele VDAB-centra in Vlaamse steden organiseren cursussen informatica. De werklozen die in aanmerking willen komen voor het volgen van een dergelijke cursus moeten attesten kunnen voorleggen en worden verplicht testen te ondergaan. Veelal zijn zij gedwongen 7 maand tot 1 jaar te wachten vooraleer zij de voor hen belangrijke cursus informatica kunnen volgen.

Naar verluidt sturen ook bedrijven hun kandidaten naar de door de VDAB georganiseerde informaticacursussen. Voor die mensen is er geen wachttijd vereist.

1. Is de regeling met de werknemers van de bedrijven voor de VDAB-cursussen kostendekkend ?
2. Meent de minister niet dat de werklozen voorrang dienen te krijgen op hen die werkzaam zijn bij een bedrijf ?

Antwoord

1. Het besluit van 11 december 1991 van de Vlaamse Executieve tot wijziging met betrekking tot beroepsopleiding van het besluit van de Vlaamse Executieve van 21 december 1988, houdende de organisatie van de arbeidsbemiddeling en de beroepsopleiding, bepaalt inzake de kostprijs van de opleidingen van de werknemers het volgende :

- 1.1. de opleiding van werknemers op vraag van de werkgever :

Art. 89, § 3 : “De opleiding van werknemers op vraag van hun werkgever gebeurt tegen betaling. Het beheerscomité bepaalt het bedrag dat per soort opleiding door de werkgever moet worden betaald.”

Het beheerscomité van de VDAB heeft beslist dat de kostprijs van de informatica- en bureautics-opleidingen 275 frank per uur en per cursist bedraagt indien die opleiding in de VDAB-centra wordt gegeven. Voor de opleidingen in de bedrijven bedraagt de kostprijs 9.500 frank per ingezette instructeur.

- 1.2. de opleiding van werknemers op eigen verzoek :

Art. 98 : “Het beheerscomité kan beslissen dat aan werknemers, die op hun verzoek een opleiding volgen op gewone werkdagen na 18 uur of op zaterdag of zondag, een vergoeding wordt gevraagd voor didactisch cursusmateriaal.”

Het beheerscomité van de VDAB heeft beslist dat deze vergoeding 500 frank per opleidingsdag (of -avond) bedraagt met een maximum van 2.000 frank per opleidingsmodule en per cursist.

2. Betreffende de toelating tot de centra bepaalt artikel 89, paragraaf 2 van het besluit van de Vlaamse Executieve van 21 december 1988, houdende de organisatie van de arbeidsbemiddeling en de beroepsopleiding het volgende :

“De werkgevers kunnen met toestemming van de belanghebbenden aan de Subregionale Tewerkstellingsdienst vragen dat één of meer door hen tewerkgestelde werknemers in een door de dienst beheerd centrum worden opgeleid. Te dien einde kan de dienst de opleidingen organiseren met gebruikmaking van infrastructuur van de onderneming. Deze werknemers kunnen bij voorrang tot het centrum toegelaten worden onder voorwaarden vastgesteld door het beheerscomité en zo de werkgever zich schriftelijk tegenover de dienst verbindt :

1. de werknemers die de beroepsopleiding hebben gevolgd in dienst te houden gedurende een periode van ten minste zes maanden en onder op zijn minst gelijke arbeids- en loonsvoorwaarden als die welke deze werknemers genoten op het ogenblik dat zij vrijgesteld werden van arbeidsprestaties om de opleiding te volgen ;
2. met de werknemers die de opleiding volgen overeen te komen dat hun arbeidsovereenkomst tijdens de opleiding is geschorst en dat zij gedurende de opleiding verder aanspraak blijven maken op het loon en de andere voordelen onder meer inzake verzekering tegen arbeidsongevallen en ongevallen op de weg van en naar het werk, als waren zij tijdens de opleiding in de onderneming effectief tewerkgesteld.”

Dit artikel wordt toegepast voor zover de normale opvang van de werklozen tot de beroepsopleiding daardoor niet gestoord wordt.

Er dient te worden opgemerkt dat het aantal opleidingsuren van de werknemers slechts 8 percent vertegenwoordigt van het totaal aantal opleidingsuren.

Wat de algemene gang van zaken betreft, worden de werklozen bij voorrang toegelaten tot de beroepsopleiding.

Ik kan hierbij ook nog meedelen dat de door de VDAB georganiseerde informatica-opleidingen als volgt kunnen worden ingedeeld :

- Opleidingen van werknemers op zaterdag op eigen verzoek

De kostprijs hiervoor wordt vermeld onder punt 1.2. De kandidaten moeten bewijzen dat zij voldoen aan de toelatingsvoorwaarden. Dit kan gebeuren door attesten. Tot deze cursussen kunnen ook werkzoekenden worden toegelaten (gratis). Er zijn praktisch geen wachtlijsten voor deze opleidingen.

- Opleidingen van werknemers op weekdag op verzoek van de werkgever

De kostprijs wordt vermeld onder punt 1.1. In principe betreft het korte opleidingsmodules. Er zijn geen toelatingsvoorwaarden en de wachttijd bedraagt 1 à 3 maanden.

— Opleidingen voor werkzoekenden op weekdag

Deze opleidingen zijn gratis en worden permanent georganiseerd in de centra voor Informatica en Bureauitica. Deze opleidingen kunnen worden onderverdeeld in omscholings- en bijscholingscursussen. De volgende testen worden voor deze opleidingen afgenomen :

- omscholingscursussen : niveaubepaling + geschiktheidsonderzoek ;
- bijscholingscursussen : niveaubepaling.

De wachttijd van deze opleidingen is maximaal de duurtijd van de gekozen cursus. In deze omstandigheden kan voor individuele kandidaten de wachttijd inderdaad vrij lang zijn. De VDAB heeft een systeem "open learning" gestart waardoor die personen zich inzake informatica kunnen bijscholen via zelfstudie.

Vraag nr. 40

van 26 mei 1993

van de heer E. VAN VAERENBERGH

Vlaamse collectieve tewerkstellings- en opleidingsovereenkomsten — Financiering

Naar aanleiding van een recente interpellatie die ik hield bevestigde de minister dat zij een decreet voorbereidt dat Vlaamse collectieve arbeidsovereenkomsten mogelijk moet maken.

Daarin zouden de Vlaamse sociale partners collectieve tewerkstellingsovereenkomsten afspreken en collectieve opleidingsovereenkomsten.

Om hiervoor geld beschikbaar te hebben, wordt in de pers meer en meer gewag gemaakt van een Frans voorbeeld : de taxe d'apprentissage. Deze verplichting om 1,4 procent van de loonmassa te reserveren voor opleiding in de bedrijven werd in Frankrijk in 1971 ingevoerd en zou heden de steun hebben van de vakbonden én van bepaalde patroonsorganisaties.

Kan de minister meedelen of zij inderdaad in die richting denkt ?

Antwoord

Ik kan de uitgangsbeginselen van het Franse opleidingsmodel bij treden.

Vooreerst wordt in diverse wetenschappelijke onderzoeksrapporten (STV, HIVA, ECWS, . . .) in alle recente beleidsrapporten (Oeso, EG, Planbureau, Vlaanderen — Europa 2002, . . .) en in de standpunten van de werkgevers- en werknemersorganisaties (memoranda aan de regeringen, protocol van 17 maart 1993 betreffende de Werkgelegenheidsconferentie.. .) het belang aan permanente vorming en beroepsopleiding beklemtoond. Uit de analyse van M. Porter, "The competitive advantage of nations", blijkt trouwens dat het kwalificatie- en opleidingspeil van werknemers één van de sterkste kwalitatieve troeven is van het Westers industriemodell en als dusdanig een doorslaggevende factor in de context van internationale competitiviteit. Bepaalde multinationale ondernemingen zijn zich hiervan vandaag reeds ten volle bewust. Zo spendeert Sie-

mens ongeveer 7 procent van de totale loonmassa en het Philips-concern bijna 5 procent van de volledige personeelstijd aan vorming en opleiding. Over het algemeen kan gesteld worden dat het Vlaamse bedrijfsleven hier nog een lange weg heeft af te leggen, maar ook dat de overheid haar inspanningen inzake opleiding nog moet intensiveren en optimaliseren, zeker naar KMO's toe.

Dat het Franse model wel degelijk positief inwerkt op het opleidingsbeleid van ondernemingen mag blijken uit de conclusies van het onderzoek van P. Méhaut (Universiteit van Nancy). Hij komt tot het besluit dat door de oplegging van een opleidingsbijdrage ondernemingen een geïntegreerd opleidingsbeleid hebben ontwikkeld en zich stilaan omvormen tot lerende organisaties die soepeler kunnen inspelen op de socio-economische ontwikkelingen.

Ik wens dan ook in deze richting verder te werken, al ben ik er mij van bewust dat dit nog een rijpingsproces bij de sociale partners vergt. Bovendien moet rekening gehouden worden met de macro-economische context van vandaag.

Het is mijns inziens derhalve niet opportuun om — alhoewel de Vlaamse overheid juridisch-staatsrechtelijk daartoe volledig bevoegd is — vandaag een opleidingsbijdrage in te voeren aangezien daardoor de arbeidskost nog zou verzwaren waardoor de economische positie van de in Vlaanderen gevestigde ondernemingen nog meer in het gedrang zou worden gebracht. Daarom moet maximaal gebruik worden gemaakt van de bestaande initiatieven. Zo is het mijns inziens absoluut aangewezen dat de bijdrage voor opleiding van risicogroepen zoals bepaald in de drie laatste interprofessionele akkoorden en thans vastgesteld op 0,30 procent van de loonmassa, wordt omgezet in een structurele opleidingsbijdrage. Deze middelen zouden samen met de middelen ingebracht door de Vlaamse overheid, inzonderheid via de beroepsopleidingsdotatie van de VDAB, kunnen leiden tot een verruimd opleidingsaanbod, een aanpak die volledig geïntegreerd is in het beleid van de Vlaamse overheid en een voor de werkgevers gemakkelijker toegankelijk opleidingsstelsel.

Het komt mij voor dat deze omzetting in het volgend interprofessioneel akkoord tot stand zou moeten worden gebracht. Eenmaal deze afspraak is gemaakt, moet zij geconcretiseerd en uitgevoerd worden op het niveau waar staatsrechtelijk de bevoegdheid inzake opleiding ligt, dit wil zeggen op het niveau van de Gemeenschap.

In dit kader zullen Vlaamse opleidings-CAO's een onmisbaar instrument zijn. Hierbij is het niet de bedoeling om voorbij te gaan aan de vrijheid van de sociale partners op welk echelon dan ook. Wel dienen paritaire afspraken bekrachtigd te worden door de inhoudelijk bevoegde overheid. Deze werkwijze sluit tevens uit dat onder goedkeuring van de federale overheid bij wet of koninklijk besluit structuren worden opgezet zoals het Tewerkstellingsfonds, die de regionale of communautaire aanpak kunnen doorkruisen.

Bovendien sluiten zulke afspraken aan bij het standpunt van de sociale partners zelf om de inspanningen op vlak van opleiding te coördineren. Deze coördinatie kan niet beperkt blijven tot de zuivere overheidsinspanningen (VDAB, VIZO, OSP.. .) maar moet om

doelmatigheidsredenen eveneens de sectoriële initiatieven omvatten.

Ten slotte — het **weze** herhaald — vormt de aldus gestructureerde opleidingsbijdrage een legitimering voor het paritair beheer van de VDAB. De grondslag van dit beheer is immers gesteund op de daadwerkelijke inbreng van de sociale partners in de financiering van het sociale zekerheidsstelsel doch is bij de herstructurering van de RVA niet consequent in al zijn aspecten doorgetrokken, ook al omdat wordt vastgehouden aan de klassieke definitie van professionele risico's.

Aangezien ik de inbreng van de sociale partners in de VDAB als uiterst waardevol beschouw, meen ik dat het model van het paritair beheer moet worden bewaard. Dit model zou dan moeten steunen op het professionele risico van verkeerde of onvoldoende geschooldheid als basis van werkloosheid en uitsluiting.

Vraag nr. 41
van 26 mei 1993
van de heer E. VAN VAERENBERGH

VDAB — Nieuwe structuren

Het lijkt de bedoeling te zijn de VDAB niet alleen een nieuwe impuls maar ook een nieuwe face-lift te geven.

Kan de minister bondig uiteenzetten hoe zij de nieuwe structuur van de VDAB ziet ?

Welke activiteiten van de VDAB zullen nog gratis zijn en welke tegen betaling ?

Welke elementen van responsabilisering zullen worden ingevoerd, zowel collectief als individueel ?

Antwoord

In het kader van het Protocol van 17 maart 1993 met betrekking tot de Werkgelegenheidsconferentie, gesloten tussen de Vlaamse overheid en de Vlaamse sociale partners, zijn nieuwe krijtlijnen uitgetekend inzake de werking van de VDAB.

Deze krijtlijnen hebben in het bijzonder betrekking op decentralisering, sectorialisering, netwerkvorming, individuele trajectbemiddeling en verbreding van het dienstenaanbod.

Aangezien actueel deze krijtlijnen verder worden uitgediept in de SERV, de VDAB en daarna in Vesoc, kan ik het lid thans nog niet meer verduidelijkingen verschaffen.

Vanzelfsprekend zullen echter de diensten voor werkzoekenden gratis blijven.

W. DEMEESTER-DE MEYER

VLAAMSE MINISTER VAN FINANCIËN EN
BEGROTING, GEZONDHEIDSINSTELLINGEN,
WELZIJN EN GEZIN

Vraag nr. 53
van 11 mei 1993
van de heer J. VANDEURZEN

Serviceflats — Eventuele bouw door erkende huisvestingsmaatschappijen

In de decreten inzake voorzieningen voor bejaarden, zoals gecordineerd door een besluit van de Vlaamse Executieve van 18 december 1991, wordt in artikel 5 uitdrukkelijk de mogelijkheid opgenomen dat erkende sociale huisvestingsmaatschappijen serviceflats kunnen bouwen.

Tot op heden werd van die mogelijkheid, behoudens vergissing, geen gebruik gemaakt. Nochtans beschikken de erkende vennootschappen over heel wat know-how en kan men zich de vraag stellen of het niet wenselijk is dat een dergelijke voorziening ingepast wordt in het plaatselijke huisvestingsbeleid.

Acht de minister het zinvol dat huisvestingsmaatschappijen erkende serviceflats zouden bouwen ?

Welke bijzondere randvoorwaarden zouden eventueel vervuld moeten zijn opdat een huisvestingsmaatschappij een voorafgaande vergunning en later een erkenning voor serviceflats kan verkrijgen ?

Antwoord

Het lid heeft het bij het rechte eind : in het decreet van 5 maart 1985, gecoördineerd bij besluit van de Vlaamse Executieve van 18 december 1991, wordt uitdrukkelijk gestipuleerd dat de Vlaamse Huisvestingsmaatschappij en de door haar erkende vennootschappen voor deze materie gelijkgesteld worden met lokale of provinciale besturen.

Vooraf voor deze voorzieningen waar de huisvesting primeert boven het verzorgingsaspect, met andere woorden waar dus vooral valide ouderen wonen zoals het geval is in de woningen voor bejaarden, de serviceflatgebouwen en woningcomplexen met dienstverlening, kan er geen twijfel over bestaan dat hier een terrein braak is blijven liggen voor projecten op het domein van de sociale huisvesting.

Voor de Vlaamse Huisvestingsmaatschappij of een door haar erkende vennootschap geldt alleen de bijkomende voorwaarde dat het bouwen, het verbouwen,

het herconditioneren, het inrichten of het aankopen door middel van investeringstoelagen van de Vlaamse Gemeenschap, in het kader van het voornoemde decreet, in overleg gebeurt met het plaatselijke openbaar centrum maatschappelijk welzijn.

Voor zover het initiatief van de Vlaamse Huisvestingsmaatschappij of een door haar erkende vennootschap past binnen het programma van de Vlaamse regering inzake de bejaardenvoorzieningen en voldoet aan de gestelde erkenningsnormen, kan respectievelijk een voorafgaande vergunning of een erkenning verleend worden.

Ik vind het nodig dat in het kader van het sociale huisvestingsbeleid dat door de Vlaamse regering gevoerd wordt, een bepaald percentage van de geplande woningen voorbehouden zou worden aan ouderen. Een vijfde tot een kwart van het potentieel is daarbij niet uit de lucht gegrepen : het is het bevolkingsaandeel van de ouderen nu en in de nabije toekomst.

Vooral in de grote steden rijzen nogal wat problemen inzake de aangepastheid en de betaalbaarheid van het woningenbestand in het bijzonder voor wat de ouderen betreft.

Een belangrijk element dat pleit in het voordeel van de integratie van bejaarden-woningen in een sociale woonwijk is dat de oudere er omringd blijft door het natuurlijke sociale weefsel van een buurt waar alle gezinnen, jong en oud, samenleven.

Ik vestig er ten slotte de aandacht op dat voor het bouwen van woningen voor bejaarden noch een voorafgaande vergunning, noch de erkenning vereist is.

B. Vragen waarop werd geantwoord na het verstrijken van de reglementaire termijn (Regl. art. 76, 5)

L. VAN DEN BRANDE

MINISTER-PRESIDENT VAN DE VLAAMSE
REGERING,
VLAAMSE MINISTER VAN ECONOMIE, KMO,
WETENSCHAPSBELEID, ENERGIE EN
EXTERNE BETREKKINGEN

Vraag nr. 77
van 30 april 1993
van de heer M. MAERTENS

Overheidspublicaties ministerie van de Vlaamse Gemeenschap — Gebruik van kringlooppapier

Onlangs ontvingen de leden van de Vlaamse Raad vanwege de administratie Kanselarij en Voorlichting de catalogus Overheidspublicaties van de Vlaamse Overheid, daterend van 1 september 1992, depotnummer D/1993/3241/1. Daarin wordt niet aangeduid welke publicaties op kringloop- of niet-chloorgebleekt papier zijn gedrukt. Nochtans heeft op 28 januari 1993, op initiatief van OVAM, een overleg plaatsgevonden met alle Vlaamse administraties inzake "milieubewust papiergebruik op kantoor", waarbij werd beslist via onder meer omzendingbrieven en informatievergadering het alternatief papiergebruik aan te moedigen.

1. Hoe groot is het aandeel van de overheidspublicaties op gerecycleerd en niet-chloorgebleekt papier ?
2. Welke maatregelen laat de minister zijn administratie nemen om het aandeel van deze laatste twee soorten papier op te drijven, en tot welk percentage van het totale gebruik ?
3. Welke maatregelen heeft de minister genomen om de selectieve ophaling van papier door zijn diensten te bevorderen ?
4. Vanaf welke datum worden de specificaties voor papier in de bestekken van zijn diensten zó aangepast, dat het gebruik van gerecycleerd of niet-chloorgebleekt papier erin wordt opgenomen ?

Antwoord

1. Om een correct cijfer te kunnen geven omtrent het aandeel van overheidspublicaties op gerecycleerd en niet-chloorgebleekt papier werd de vraag over het al dan niet gebruik van dergelijk papier schriftelijk gesteld aan alle administraties en instellingen, die meewerkten aan de gids voor overheidspublicaties.

Vermits het verzamelen van de antwoorden enige tijd vergt, zullen de gegevens rechtstreeks aan het betrokken lid worden meegedeeld.

2. De minister bevoegd voor ambtenarenzaken gaf reeds in juni 1992 de opdracht om nog enkel milieuvriendelijk papier voor kopiëers en printers aan te kopen. Bijgevolg werd wat wit A4-papier betreft vanaf dan alleen nog chloorvrij papier en ook een klein gedeelte gerecycleerd papier aangekocht. Voor papertoepassingen voor bureelbenodigdheden, zoals ordners, mappen enzovoort, evenals voor sanitair, werd resoluut, voor zover dit al niet het geval was, overgeschakeld op gerecycleerd papier.
4. Binnen de werkgroep 1, resortierend onder het Hoog Overlegcomité Vlaamse Gemeenschap, werd beslist om een project selectieve ophaling van oud papier te starten in het Boudewijngebouw. De dienst ROTS werd aangeduid om het project te organiseren en te coördineren.

Een werkgroep "project selectieve ophaling van oud papier in het Boudewijngebouw" werd opgericht. Daar werd beslist om aanvankelijk, bij wijze van proef, te starten met de selectieve ophaling van papier van toren A van de 2de en 8ste verdieping van het Boudewijngebouw. Op deze wijze konden eventuele knelpunten opgespoord worden en kreeg men een overzicht van de hoeveelheid papier die opgehaald werd.

Het proefproject verliep zonder al te veel moeilijkheden en er werd besloten om het project uit te breiden naar de rest van het Boudewijngebouw. Op 10 juni gaat het project van start. Tevens wordt overwogen om in het najaar 1993 na grondige evaluatie het project uit te breiden naar de andere gebouwen van de Vlaamse Gemeenschap.

4. Vanaf juni 1992 werden de specificaties in de bestekken zo aangepast, dat enkel nog niet-chloorgebleekt en/of gerecycleerd papier in aanmerking komt.

T. KELCHTERMANS

VLAAMSE MINISTER VAN OPENBARE
WERKEN, RUIMTELIJKE ORDENING EN
BINNENLANDSE AANGELEGENHEDEN

Vraag nr. 89
van 22 december 1992
van de heer J. DE BREMAEKER

Royersluis — Renovatie

De Royersluis is een belangrijke toegang tot het zuidelijk havengedeelte voor zee- en binnenvaart. De renovatie van dit in 1907 gebouwde kunstwerk is onvermijdelijk geworden.

Wegens het intensief gebruik van de sluis is men verplicht de uitvoering van de werken zodanig te ordenen dat de buitendienststelling minimaal is.

1. Voor wanneer is de renovatie van de Royersluis gepland ?
2. Is de voorbereidende studie reeds aangevat ? Zo neen, wanneer zal dit gebeuren ? Ik had graag volledige klaarheid gekregen over de **verkeerstechnische**, de nautische studie en de studie van de wijze waarop de renovatie moet gebeuren om het scheepvaartverkeer niet te stremmen.
3. Is een economische-impactstudie vereist ?
4. Wat is de relatie met een eventuele stormvloedkering ?

Antwoord

1. Het is niet mogelijk om nu reeds uitspraken te doen over het tijdstip waarop de eventuele renovatie van de Royersluis een aanvang kan nemen. De beperkte budgettaire middelen en de vele andere prioriteiten in de haven van Antwerpen en andere Vlaamse havens maken het niet mogelijk de werken in de eerste jaren aan te vangen.
2. De voorbereidende studies zijn reeds gestart. Een werkgroep heeft reeds voorstellen uitgewerkt omtrent de vestiging en de afmetingen van de nieuwe zeesluis en de verkeersafwikkeling zowel te land als te water. Een studieprogramma is in opmaak.

Ik zal te gelegener tijd een beslissing nemen over het te realiseren studieprogramma, inbegrepen de economische evaluatie.
3. De meest geschikte economische studies zullen uitgevoerd worden om de rendabiliteit van de nieuwe zeesluis na te gaan. Het is evenwel te vroeg om hierover verder een uitspraak te doen.
4. Er bestaat geen relatie tussen de eventuele bouw van de Royersluis en de eventuele bouw van een stormvloedkering. Er bestaat geen verband tussen beide projecten.

Vraag nr. 181
van 8 maart 1993
van de heer W. PEETERS

Afgraven wanden Albertkanaal — Schade door hoog grondwaterpeil in Antwerpen en Merksem

In Antwerpen hebben bewoners van de wijken Dam, Stuyvenberg en van een gedeelte van Merksem last van een hoog grondwaterpeil. In straten die recent heraangelegd werden is het probleem erger omdat nieuwe riolen waterdicht zijn en dus niet meer draineren.

Een onderzoek door de Gentse Universiteit wees uit dat de reden moet worden gezocht bij het loodrecht afgraven (maken van een bakprofiel) van de wanden van het Albertkanaal. Na deze werken, uitgevoerd in opdracht van het Vlaamse Gewest, zouden de wanden van het kanaal niet meer waterdicht zijn en de stijging van het grondwaterpeil veroorzaken.

Hoewel het, luidens diezelfde studie, te verwachten is dat de wanden op lange termijn opnieuw zullen dichtslibben, zijn de problemen als ondergelopen kelders intussen voor vele getroffen bewoners dagdagelijkse realiteit.

1. Waarom neemt de minister geen maatregelen om, in afwachting van de natuurlijke dichtslibbing, de schade voor de omwonenden te beperken ?
2. Zal het Vlaamse Gewest de getroffen bewoners vergoeden voor de geleden schade ?

Antwoord

Aan het tracé van het Albertkanaal, gelegen tussen de brug in Merksem en de brug in de Noorderlaan in Antwerpen, werden inderdaad verruimings- en verbredingswerken uitgevoerd in de periode tussen oktober 1984 en december 1985.

Het was mijn administratie bevoegd voor de waterwegen niet eerder bekend dat de bewoners van de wijken Dam, Stuyvenberg en van een gedeelte van Merksem, in wiens omgeving voornoemde werken gedeeltelijk werden uitgevoerd, met een wateroverlast te kampen hebben, waarbij ondergelopen kelders dagdagelijkse realiteit zouden zijn.

De ernst van het ongemak en de verwijzing 8 jaar later naar het oorzakelijk verband, lijken mij eerder onwaarschijnlijk, temeer daar uit de RUG-studie zelf zou blijken dat op lange termijn het euvel zich op natuurlijke wijze oplost. Ik zie dan ook op heden geen redenen die het treffen van bijzondere maatregelen, voor zover dit technisch mogelijk zou zijn, en het uitkeren van vergoedingen verantwoorden.

Er zal met de RUG contact worden opgenomen om na te gaan wat in dit dossier precies aan de orde is.

Vraag nr. 201
van 26 maart 1993
van mevrouw A.-M. NEYTS-UYTTEBROECK

Denderbruggen in Liedekerke en Denderleeuw — Afbraak

In juli 1992 werd er beslist dat de bruggen over de

Dender gelegen in de gemeenten Denderleeuw en Liedekerke in het voorjaar van 1993 zouden worden afgebroken. Er zou dus geen autoverkeer meer mogelijk zijn. Enkel een voetgangersbrug zou in de plaats komen.

Op een vraag van collega Eeman antwoordt de minister echter dat de afwerking van de nieuwe brug in Huissegem, evenals de realisatie van de N 208 in Denderleeuw, niet in het fysisch programma van de begroting 1993 werd opgenomen. (Vraag nr. 323 van 14 oktober 1992, Vragen en Antwoorden, Vlaamse Raad, 1992-1993, nr. 4 van 14 december 1992, blz. 155). Dit betekent dat er, bij uitvoering van bovenvermelde werken, voor voertuigen geen enkele verbinding tussen Liedekerke en Denderleeuw meer is.

Aangezien de niet-afwerking van de nieuwe verbinding nu reeds voor opmerkelijke verkeershinder zorgt, kan men verwachten dat dit door de afbraak van de beide bestaande bruggen alleen maar erger zal worden.

Graag vernam ik van de minister :

1. of de afbraak van de bestaande Denderbruggen in Liedekerke en Denderleeuw inderdaad zal plaatsvinden, en zo ja, wanneer ;
2. of hij het in die omstandigheden niet aangewezen vindt met de afbraak te wachten totdat de nieuwe verbinding is afgewerkt.

Antwoord

1. Om budgettaire redenen konden de afbraak en herbouw van de kort na elkaar en op dezelfde baan gelegen bruggen over de stuw en de sluis op de Dender in Denderleeuw, nog niet in het fysisch programma worden opgenomen. De mogelijkheid wordt onderzocht om de werken in 1994 in het programma op te nemen. Dit zal evenwel sterk geconditioneerd worden door de middelen toegekend op de basisallocatie 73.03 van het programma 64.1.
2. Voorafgaand aan de sloop van de Denderbruggen is de aanleg gepland van een noodbrug voor fietsers en voetgangers. Voor het gemotoriseerd verkeer bestaan twee omleidingsmogelijkheden, met name de vaste brug in Okegem (stroomopwaarts) en de stroomafwaarts gelegen bruggen voer de stuwsluis in Teralfene. Beide routes betekenen een omleiding van circa 5 km voor het autoverkeer. De bouw van een brug op de aansluitingsweg (N 208) van de autosnelweg E 40 met de dorpskom van Denderleeuw, zou uiteraard een bijkomende omleidingsmogelijkheid betekenen. Het is evenwel geen absolute noodzaak om de herbouw van de Denderbruggen daarop af te stemmen.

Vraag nr. 219
van 19 april 1993
van de heer G. CARDOEN

Werken gewestweg 255 (Ninove-Edingen) — Voortzetting op Oostvlaams grondgebied

Op de gewestweg 255 (Ninove-Edingen) wordt tot gro-

te voldoening van het gemeentebestuur van Galmaarden en de bevolking in het algemeen, een dubbelrichtingsfietspad aangelegd.

Dit is ongetwijfeld een ingrijpende maatregel die de veiligheid van de zwakke weggebruiker evenals van de autobestuurder dient. De werken die onder de leiding van de directie Vlaams-Brabant gestalte krijgen, eindigen spijtig genoeg op de provinciegrens Vollezele-Denderwindeke (Ninove). Vanaf het grondgebied Denderwindeke kunnen de fietsers dus niets anders dan gebruikmaken van een aanliggend en bijzonder gevaarlijk fietspad.

De gewestweg 255 is ook op de strook Oost-Vlaanderen (Vollezele-Ninove) een druk bereden baan die niet van gevaar ontbloot is.

Bestaat er op het stuk van wegverbetering of herstructurering tussen de provinciale directies enig overleg om gelijklopende, nuttige infrastructuurwerken voor wegen die de provinciegrens overschrijden, niet te stoppen aan de provinciegrens ? Zo neen, waarom niet en acht de minister dat niet nuttig ?

Tegen wanneer mag men op het grondgebied Denderwindeke-Ninove hopen op een verhoogd fietspad ?

Antwoord

Op de gewestweg N 255 (Ninove-Edingen) worden in Vollezele (gemeente Galmaarden) werken uitgevoerd voor de aanleg van een dubbelrichtingsfietspad dat van de rijweg gescheiden wordt door een greppel en een opstaande boordsteen. Dit fietspad vervangt de vroegere toestand met een gelijkgronds dubbelrichtingsfietspad in een bochtig tracé, die inderdaad onveilig was voor de zwakke weggebruiker.

In Denderwindeke (stad Ninove) zijn op het aangrenzende wegvak twee enkelrichtingsfietsstroken voorhanden. Het tracé blijft er rechtlijnig tot vóór het centrum van Denderwindeke. Alhoewel de toestand daar ongetwijfeld ook voor verbetering vatbaar is, komt de veiligheid er voor de fietsers veel minder in het gedrang dan in de oude toestand in Vollezele.

De beëindiging van het project aan de provinciegrens vindt dus zijn oorsprong niet in een gebrek aan overleg of coördinatie, maar in het feit dat bij de programmering van werken het wegwerken van veiligheidsproblemen vooropstaat en de continuïteit inzake wegprofielen daaraan moeten worden ondergeschikt.

Vraag nr. 220
van 19 april 1993
van de heer D. RAMOUDT

Rotondes met voorrang — Gegevens

In 1990 lanceerde de voorganger van de minister het plan om in de loop der jaren de gevaarlijke kruispunten met stoplichten zoveel mogelijk te vervangen door rotondes met voorrang voor het verkeer dat op de rotonde rijdt. De rotonde op het einde van de A 10 in Oostende is hiermee evenwel in strijd.

Het nut van dergelijke kruispunten is reeds sedert jaar en dag bewezen in het Verenigd Koninkrijk. Eén der voorwaarden is dat het verkeer op de rotonde voorrang heeft.

Graag had ik dan ook van de minister vernomen hoeveel en op welke plaatsen er in West-Vlaanderen rotondes werden aangelegd ter vervanging van de gevaarlijke kruispunten met stoplichten.

Zoals reeds gesteld is de rotonde op het einde van de A 10 in strijd met de geldende voorrangregel. Waarom wordt die daar niet toegepast ?

Hoeveel rotondes is de minister nog van plan aan te leggen en op welke plaatsen ?

Antwoord

Op de volgende plaatsen in West-Vlaanderen werden rotondes ter vervanging van kruispunten uitgerust met verkeerslichten aangelegd :

- gewestweg N 8/Elverdingsestraat in Ieper ;
- gewestweg N 43/gewestweg N 50b in Kortrijk.

De vraag om de voorrangregeling op de Kennedyrotonde in Oostende te wijzigen en voorrang te geven aan het verkeer op de rotonde werd de laatste tijd meermaals gesteld. Na contactname met politie en rijkswacht blijkt echter dat er tot nu toe relatief weinig ongevallen gebeuren op deze plaats. Dit punt wordt dan ook niet als zwart punt opgegeven.

Een eventuele wijziging van de voorrang op de Kennedyrotonde, die zou moeten gepaard gaan met belangrijke infrastructurele aanpassingswerken, kan slechts overwogen worden na een grondige evaluatie van de huidige verkeersonveiligheid en na studie van de gevolgen van de voorrangswijziging op de verkeersveiligheid en -afwikkeling.

Er is gepland om in 1993 in Vlaanderen, 28 rotondes aan te leggen en dit op de volgende plaatsen :

Antwerpen

- R 14 Ring Geel drie kruispunten ;
- N 152 kruispunt met N 15 in Herstelt ;

Vlaams-Brabant

- N 9 kruispunt met Zuiderlaan in Zellik ;
- N 21 kruispunt met Zoellaan in Haacht ;

West-Vlaanderen

- N 35/N 32 in Lichtervelde ;
- N 34/Lombardsijdestraat in Nieuwpoort ;
- N 39/N 35 in Veurne ;
- N 311/Hoge Kruise in Wervik ;
- N 357/Nlietmanstraat in Izegem ;
- R 33/N 304 in Poperinge ;
- R 33/N 308 in Poperinge ;
- N 50/A. Rodenbachlaan in Oostkamp ;
- N 360/Zoutelaan in Knokke ;
- N 367/Oude Dorpsweg in Jabbeke ;
- Zuidhavenrandweg 1e fase in Brugge ;

Oost-Vlaanderen

- N 47-N 470 in Dendermonde (Grembergen) ;
- N 466-N 437 in Deinze (Sint-Martens-Leerne) ;
- N 41 ter hoogte van de Tuinlaan in Sint-Niklaas ;

Limburg

- N 712, N 790, N 712a : Koning Albertlaan-Haagdoorn Dijk in Overpelt ;
- N 2, N 78 : Bilzenweg-Kiezelweg in Lanaken (Veldwezelt) ;
- N 716 : Sint-Truidersteenweg - De Pierpontstraat in Herk-de-Stad ;
- N 754 : Steevoortweg-Doelstraat in Herk-de-Stad ;
- N 76h : Dorpstraat-Kerkplein in Bocholt ;
- N 73h : Oude straat, Burbel, Deustenstraat, Baan naar Bree, Molenstraat (Pol Kip) in Peer ;
- N 763 : Joseph Smeetslaan - Ringlaan in Maasmechelen.

Vraag nr. 223

van 21 april 1993

van de heer E. VAN VAERENBERGH

Groen langs autowegen — Kosten

Een aantal maanden geleden stelde ik de minister een schriftelijke parlementaire vraag omtrent de zogenaamde zwarte punten in Vlaams-Brabant. Ik drong ook bij de minister aan om maatregelen te nemen voor een grotere verkeersveiligheid.

Graag zou ik vernemen wat het jaarlijks bedrag is voor de aanleg en het onderhoud van parken langs onze autowegen. (Graag een indeling per provincie.)

Antwoord

Dit zijn de bedragen die jaarlijks worden besteed voor de aanleg van de beplantingen en het onderhoud van de bermen van de autosnelwegen :

- Antwerpen : 39 miljoen frank ;
- Vlaams-Brabant : 55 miljoen frank ;
- West-Vlaanderen : 44 miljoen frank ;
- Oost-Vlaanderen : 36 miljoen frank ;
- Limburg : 67 miljoen frank.

Vraag nr. 225

van 21 april 1993

van de heer E. VAN VAERENBERGH

Borden met grensaanduiding Vlaanderen — Vernietiging

Enkele jaren geleden werd Vlaanderen zichtbaar afgebakend. Langs de grote invalswegen liet de toenmalige Vlaamse minister van Openbare Werken, Johan Sauvens, borden plaatsen waarop de officiële Vlaamse Leeuw staat afgebeeld met daaronder het opschrift Vlaanderen.

Van bij het begin werden dergelijke borden in de Druivenstreek met verf bespoten of zwaar beschadigd. Het bord langs de grote ring rond Brussel, tussen Waterloo en Groenendaal heeft er slechts enkele maanden gestaan. Het werd nooit vervangen.

Eind februari 1993 werd het bord langs de E 411 op de grens rond Rozieren en Overijse door onbekenden neergehaald.

Kan de minister mij mededelen :

1. of hij op de hoogte is van dit vandalisme in de Druivenstreek ;
2. of de politiediensten hieromtrent een proces-verbaal hebben opgemaakt ? Zo ja, wanneer gebeurde dit ? Is er al enig spoor wie de daders zijn ;
3. of hij van plan is om de beschadigde borden te herstellen, te vernieuwen of opnieuw te plaatsen ;
4. wat is de kostprijs voor dergelijke borden ?

Antwoord

In de Druivenstreek wordt inderdaad regelmatig vernietiging en beschadiging van vermelde borden vastgesteld.

Meerdere malen werd klacht ingediend tegen onbekenden. Omtrent de mogelijke daders zijn er mij geen gegevens bekend.

In de mate van het mogelijke werden de borden gereinigd en/of teruggeplaatst. Het blijkt evenwel niet meer mogelijk deze herhaalde beschadigingen te blijven herstellen.

De kostprijs voor de levering van nieuwe borden met steunconstructie varieert al naargelang de grootte van 78.000 frank (langs autosnelwegen) tot 48.000 frank en 20.000 frank (langs gewestwegen volgens beschikbare ruimte).

Hierbij dient dan nog het planten en het desgevallend voorzien van betonsokkels te worden gerekend.

Vraag nr. 234

van 23 april 1993

van de heer M. CAPOEN

Gemeentelijk bouwbeleid — Inzage of afschrift van vergunningen

Na alle inspanningen ten bate van de openbaarheid van bestuur, blijven in tal van gemeenten deuren en kasten dicht. Een gevoelig domein waarover node inlichtingen worden verstrekt door de gemeentebesturen is het bouwbeleid, omdat het bouwbeleid voornamelijk tot de bevoegdheid van het college van burgemeester en schepenen behoort, met de beslotenheid van dien, wordt aan de minister gevraagd thans duidelijk te bepalen welke mogelijkheden tot inzage of afschrift er bestaan wat verkavelings- en bouwvergunningen betreft.

1. Kan er een algemene samenvattende omschrijving worden gegeven van het recht tot inzage of afschrift wat verkavelings- en bouwvergunningen betreft, uit te reiken door de gemeenten ?
2. Hebben gemeenteraadsleden het recht tot inzage of afschrift van de afgegeven verkavelings- en bouwvergunningen ?

3. Idem wat de door het college van burgemeester en schepenen verrichtte adviezen over verkavelings- of bouwaanvragen betreft ?

4. Idem wat de aanvragen zelf voor een bouw- of verkavelingsvergunning betreft, derhalve voor het ogenblik waarop het college van burgemeester en schepenen een uitdrukkelijke beslissing of advies daarover heeft genomen ?

5. Wat is het antwoord op bovenstaande vragen wat de inwoners van de gemeente, derhalve niet-gemeenteraadsleden betreft ?

6. Idem wat de inwoners van de gemeente betreft, die als aanpalende eigenaars of anderszins, een belang hebben bij de betreffende bouw- en verkavelingsaanvragen ?

7. Idem wat de inwoners betreft die lid zijn van de officiële gemeentelijke adviesraad voor leefmilieu ?

8. Idem voor de inwoners van de gemeente die aantonen werkend lid te zijn van een milieuvereniging ?

Antwoord

1. Wat het recht van inzage van gemeenteraadsleden betreft, volstaat het te verwijzen naar het artikel 84 van de nieuwe gemeentewet, dat zegt dat "geen akte, geen stuk betreffende het bestuur aan het onderzoek van de raadsleden mag worden onttrokken". Dit inzage-recht van de gemeenteraadsleden moet zeer ruim worden opgevat. Een verduidelijking hiervan is terug te vinden in de ministeriële omzendbrief van 19 januari betreffende het inzage-recht van de gemeenteraadsleden, uitgaande van de minister van Binnenlandse Zaken (Belgisch Staatsblad van 25 januari 1990).

2. Aangaande de materie van ruimtelijke ordening en stede-bouw **weze** vermeld dat de stede-bouwwet de wijze heeft geregeld waarop het publiek kennis kan krijgen van wat door de bevoegde overheid op het stuk van ruimtelijke ordening en stede-bouw werd beslist, zowel in het algemeen als ten opzichte van een bepaald stuk grond. Dit is geschied in artikel 63 van de wet van 29 maart 1962, gewijzigd bij de wetten van 22 december 1970, 28 juli 1976 en 28 juni 1978 en in artikel 63 bis, ingelast door de wet van 10 augustus 1978.

De uitvoeringsmodaliteiten van het artikel 63 zijn bepaald in het koninklijk besluit van 22 oktober 1971 (Belgisch Staatsblad van 14 december 1971).

a. Ieder vastgesteld of goedgekeurd plan van aanleg (gewestplan, gemeentelijke plannen van aanleg), ligt voor elkeen, dus ook voor een gemeenteraadslid, ter inzage in het gemeentehuis.

b. De gemeentebesturen zijn verplicht aan de personen die erom verzoeken, dus ook aan de gemeenteraadsleden, afdrucken of uittreksels af te geven van :

— de bij besluit van de Executieve of gedelegeerde minister vastgestelde of goedgekeurde plannen van aanleg (streekplannen, gewest-

plannen, algemene en bijzondere plannen van aanleg) en van de bijhorende verordenende voorschriften ;

- de bij ministerieel besluit vastgestelde ontwerpen van streek- of gewestplannen, en de bijbehorende verordenende voorschriften ;
- de algemene en gemeentelijke bouw- en verkavelingsverordeningen ;
- de rooiplannen.

De omzendbrief van 16 maart 1964 (Belgisch Staatsblad van 24 maart 1964) verstrekt nadere gegevens over de wijze van afgifte van die uittreksels of afdrukken. Zo bepaalt hij dat de gemeentebesturen zich voor het maken van kopiën door de aanvragers kunnen laten vergoeden.

Deze circulaire werd aangevuld door de omzendbrief van 14 januari 1966 (Belgisch Staatsblad van 1 februari 1966) die zeer algemene richtlijnen verstrekt over de omvang van de door de gemeenten te heffen retributies.

- c. Gedurende ten minste twee dagen per week, door het gemeentebestuur vast te stellen, is het aan "elke derde belanghebbende" toegestaan op het gemeentehuis kennis te nemen van de inhoud van de verleende bouw- of verkavelingsvergunningen.

Voor de vergunningen is het inzagerecht dus zeer ruim. Ongeveer iedereen kan als derde belanghebbende (eventuele koper, notaris, buurman) worden beschouwd. Dit begrip moet ruim worden opgevat, overeenkomstig talrijke uitspraken van de Raad van State op het vlak van de ruimtelijke ordening en de stedenbouw.

- d. Gedurende ten minste twee dagen per week, door het gemeentebestuur te bepalen, kunnen de aanpalende eigenaars inlichtingen verkrijgen nopens de ingediende aanvragen om een bouw- of verkavelingsvergunning.

Voor de aanvragen is het inzagerecht veel beperkter. Alleen de aangrenzende eigenaars kunnen inlichtingen (bepaalde gegevens over de aanvraag) verkrijgen over de ingediende vergunningsaanvragen. Zij hebben evenwel niet het recht de aanvraagdossiers in te kijken. Wie geen aanpalende eigenaar is, heeft geen enkel recht om ingelicht te worden. Voor de bouw- of verkavelingsaanvragen waarvoor een aanplakking verplichtend is, moeten zij het stellen met inlichtingen die op de aanplakbiljetten te lezen staan.

- e. Wat de inwoners betreft, die lid zijn van de officiële gemeentelijke adviesraad voor leefmilieu, moet worden nagegaan wat de bevoegdheden zijn van die adviesraad. Indien de adviesraad bevoegd is voor de leefmilieuproblematiek in de ruime zin van het woord, met inbegrip dus van de ruimtelijke ordening, zouden de leden ervan eventueel inzage kunnen krijgen van bepaalde gegevens uit ingediende dossiers, in de mate dat de kennis van deze gegevens kan bijdragen tot de volledige uitoefening van hun opgedragen taken.

Wel weze opgemerkt dat in artikel 19 van de stedenbouwwet in de mogelijkheid is voorzien gemeentelijke commissies van advies voor de ruimtelijke ordening op te richten in gemeenten van 10.000 inwoners en meer. Deze gemeentelijke commissies van advies brengen niet alleen advies uit bij het opmaken van de gemeentelijke plannen van aanleg, maar kunnen door het college van burgemeester en schepenen ook geraadpleegd worden nopens alle problemen van esthetische aard (bijvoorbeeld bouwverordening, bouwvergunning, milieuvergunning).

- f. Inwoners van de gemeenten die lid zijn van een milieuvereniging, hebben dezelfde rechten inzake inzage als de inwoners die geen deel uitmaken van een milieuvereniging. Wel bezitten de milieuverenigingen sedert de wet van 12 januari 1993 betreffende een vorderingsrecht inzake bescherming van het leefmilieu de mogelijkheid om een vordering tot stopzetting van handelingen in te stellen tegen inbreuken op de milieureglementering, waaronder ook de ruimtelijke ordening ressorteert.

Vraag nr. 246
van 27 april 1993
van de heer V. VAUTMANS

Bouwvergunningen — Motivering van weigeringen

Door de diensten van Arohm van bepaalde provincies worden meer en meer bouwvergunningen geweigerd wegens de grondverspilling. Zo worden samenvoegingen van verkavelingsloten geweigerd om die reden. In andere gevallen worden stedenbouwkundig verantwoorde dakappartementen geweigerd wegens overbebouwing.

Het komt mij voor dat de beoordelingscriteria hier niet vastliggen, zodat er gevaar bestaat voor arbitraire beslissingen.

Overweegt de minister hiervoor beoordelingscriteria op te stellen en is de minister van oordeel dat met dergelijke weinig omschreven uitdrukkingen voldoende tegemoetgekomen wordt aan de motivatieplicht ?

Antwoord

Bij de behandeling van bouw- en verkavelingsaanvragen worden een aantal criteria in acht genomen zoals bijvoorbeeld de voorschriften van de gewestplannen of, al naargelang het geval, die van bijzondere of algemene plannen van aanleg of, ingeval de bouwaanvraag gelegen is in een goedgekeurde verkaveling, de voorschriften daarvan.

Die bepalingen zijn te aanzien als randvoorwaarden, die hoe dan ook moeten worden geëerbiedigd. De voorschriften van de gewestplannen en de algemene plannen van aanleg zijn vrij algemeen. De bijzondere plannen van aanleg en goedgekeurde verkavelingen zijn vaak vrij gedetailleerd, maar kunnen onmogelijk alles tot in de laatste details regelen.

Dit betekent dat naast die randvoorwaarden, elke aanvraag moet worden onderzocht, rekening houdend met de gegevens van de plaats. Deze gegevens zijn vaak zo verscheiden dat ze onmogelijk alleen kunnen worden teruggebracht tot standaardgevallen en dat bezwaarlijk een algemeen "handboek met criteria" tot stand kan worden gebracht.

Voor een groot deel zal de beoordeling van een bouw- of verkavelingsaanvraag dus nog steeds een feitenkwestie blijven. Dit houdt dan weer in dat bij de beoordeling van de aanvragen elementen die vatbaar zijn voor appreciatie en evaluatie, zoals de goede ruimtelijke ordening en de kwaliteit van de architectuur, moeten worden betrokken.

Bij de besluitvorming moeten vaak een aantal stedenbouwkundige waarden tegen elkaar afgewogen worden. Deze zijn echter niet kwantificeerbaar, zodat bij de uiteindelijke besluitvorming het resultaat van de evaluatie verschillend kan zijn al naargelang het belang dat de beoordelende ambtenaar hecht aan een of ander stedenbouwkundig aspect.

Er mag niet uit het oog worden verloren dat de stedenbouwkundige situaties van plaats tot plaats verschillen.

De combinatie van deze verschillende gegevens kan zodanig zijn dat zelfs ogenschijnlijk gelijksoortige gevallen toch niet met elkaar kunnen worden vergeleken. Dat het om feitenkwesties gaat, betekent echter nog niet dat men te doen heeft met arbitraire besluitvorming.

De wet op de ruimtelijke ordening kent een ruime beoordelingsbevoegdheid toe aan de beslissingnemen- de instanties (gemeente, gemachtigd ambtenaar, bestendige deputatie, minister). Een ruimte beoordelingsbevoegdheid staat echter nog niet gelijk met willekeur. Een oordeel uitgebracht op grond van een wetsvoorschrift dat een ruime discretionaire bevoegdheid toekent, is vatbaar voor een scherpe rechterlijke controle. Hierbij wordt onderzocht of de bestuursoverheid op correcte wijze de feitelijke gegevens van de zaak in haar oordeel heeft betrokken en in redelijkheid tot haar besluit is gekomen.

Er mag niet uit het oog worden verloren dat elke administratieve beslissing het voorwerp kan uitmaken van een betwisting bij de Raad van State. De rechtspraak van dit rechtsorgaan is een belangrijke rechtsbron die mee in overweging kan worden genomen bij het onderzoek of een bepaald oordeel al dan niet op wettigheidsbezwaren kan stuiten.

De stedenbouw en de ruimtelijke ordening zijn geen statisch maar een dynamisch gebeuren. Ze zijn nauw verwant met belangrijke aspecten van het socio-economisch leven en bijgevolg aan evolutie en wijzigingen in opvattingen onderhevig.

Zo kan de beoordeling van een aanvraag ook verschillend zijn in de tijd, namelijk als de opvattingen en de waardeoordelen over de verschillende aspecten wijzigen. Zo wordt bijvoorbeeld thans heel wat meer aandacht geschonken aan ecologische en milieuaspecten dan jaren geleden.

De motiveringsplicht vereist dat elke beslissing, ze weze gunstig of ongunstig, inhoudelijk dient te worden

gemotiveerd. Grondverspilling of overbebouwing zijn op zich zeker geen voldoende weigeringsmotieven. Er zal bijvoorbeeld gespecificeerd moeten worden dat de bebouwingsdichtheid of de vloer/grond verhouding beneden of boven een stedenbouwkundig aanvaardbaar niveau komt.

Verder lijkt het aangewezen om het stelsel van de omzendbrieven en richtlijnen te actualiseren om zodoende eenvormige beoordelingscriteria in Vlaanderen vast te leggen. Ik zal mijn administratie vragen om hieromtrent op korte termijn voorstellen te formuleren.

Vraag nr. 248
van 27 april 1993
van de heer V. VAUTMANS

Wegentelefoon — Resultaten

Enkele maanden geleden pakte de minister met veel poeha uit met een nieuw initiatief, de wegentelefoon. Er werden speciale borden geplaatst, campagnes gevoerd, investeringskosten gedaan voor PC's, printers, drukwerk, telefoons, personeelsaanduidingen, enzovoort.

Volgens mijn informatie zouden de meeste oproepen geregistreerd zijn op dagen dat er reclamespots op radio en televisie werden uitgezonden. Op dit ogenblik zou er gemiddeld nog één oproep per dag en per provincie worden geregistreerd.

Graag had ik dan ook van de minister vernomen wat nu de juiste situatie is in verband met de wegentelefoon en of de minister niet overweegt dit systeem, gezien het geringe succes ervan, opnieuw af te schaffen.

Antwoord

De evaluaties die sinds het starten van de Vlaamse Wegentelefoon (de VWT) werden uitgevoerd, toonden inderdaad aan dat een piek in de oproepen geregistreerd werd na het uitzenden van de spots op de televisie en na de regeringsmededeling. Dit is een normaal verschijnsel, wat niet betekent dat er geen continue nood is aan de oproepmogelijkheid.

Momenteel ligt het aantal oproepen per provincie op 1 à 2 per dag. In de provincies Antwerpen en Vlaams-Brabant zijn er dagen waarop het aantal oproepen 3 à 9 bedraagt. Dit betekent in ieder geval dat er een permanente behoefte is.

Iets minder dan de helft van de telefoonmeldingen voldoen aan de criteria waartoe de VWT eigenlijk dient, namelijk "kleine, dagdagelijks ondervonden (dikwijls vervelende en/of gevaarlijke) knelpunten, die met relatief weinig inspanning, met relatief kleine ingrepen te verhelpen zijn".

De mogelijkheid voor de burger om deze moeilijkheden te signaleren moet kunnen blijven bestaan. De personeelsleden verbonden met de Vlaamse Wegentelefoon zijn in het normale werk van de buitendiensten ingeschakeld en kunnen derhalve naargelang de intensiteit van de VWT-oproepen, verder beschikbaar zijn voor andere administratieve taken.

Vraag nr. 255
van 4 mei 1993
van de heer J. DE MEYER

Afwerking Sint-Niklase ring — Stand van zaken

In de beleidsnota bij het ontwerpenbudget 1993, Wegeninfrastructuur Vlaamse Gewestwegen, lezen wij in het gedetailleerde driejarenplan 1993-1994-1995 voor Oost-Vlaanderen bij de post Verkeersontwikkeling + continuïteit (afwerking begonnen projecten), dat voor 1993 een bedrag is ingeschreven van 80 miljoen voor de verder afwerking van de Sint-Niklase ring : verdere afwerking in Sint-Niklaas vak N 70-Tuinlaan.

Het betreft hier een project dat zowel **verkeerstech-**nisch als economisch voor de stad Sint-Niklaas en voor het Waasland een grote betekenis heeft.

1. Welke oppervlakte is er reeds onteigend voor dit project ? Welke oppervlakte moet er nog onteigend worden ? Wat is de kostprijs van de vergoedingen aan de eigenaars en de pachters ?
2. Wanneer worden de begin- en einddatum van dit project gepland ?
3. Wanneer zal de aanbesteding gebeuren ?
4. Hoeveel zal de totale kostprijs van dit project bedragen ?

Antwoord

1. De onteigeningen voor dit project zijn volledig gerealiseerd. De totale oppervlakte der onteigende percelen bedraagt 67.403 m². De kostprijs van de onteigening bedraagt ± 50 miljoen frank.
2. Begindatum van het project : voorjaar 1994 (1 maart). Einddatum van het project : najaar 1995 (1 oktober).
3. De aanbesteding der werken is gepland voor het voorjaar 1993 (maand oktober).
4. De geraamde kostprijs van het project bedraagt 83 miljoen frank (exclusief de bovengenoemde onteigeningen).

Vraag nr. 257
van 5 mei 1993
van de heer L. VAN NIEUWENHUYSEN

Toegelaten gewicht van vrachtwagens op autowegen — Aanpassing

De jongste weken hebben werken op de autoweg naar de kust heel wat opstoppingen veroorzaakt. Deze werken zijn noodzakelijk om de staat van de weg te verbeteren. Ingevolge het vele en zware verkeer is er immers spoorvorming ontstaan. Het toegelaten gewicht voor vrachtwagens ligt hier veel hoger dan in een aantal omringende landen. Ik meen evenwel dat een eventuele aanpassing van het maximaal toegelaten gewicht een federale bevoegdheid is.

Heeft de minister al stappen ondernomen bij zijn Belgische collega teneinde maatregelen in die richting te nemen ?

Wat was desgevallend diens houding ?

Antwoord

In het kader van de Europese Economische Gemeenschap zijn sinds geruime tijd besprekingen aan de gang om tot een meer uniforme reglementering van de toegelaten asgewichten te komen.

Voor België zou dit een vermindering van de toegelaten aslasten inhouden. Zoals het lid stelt, is dit echter een federale bevoegdheid. Ik zal deze aangelegenheid evenwel aanbrengen op de Interministeriële Conferentie voor Verkeer en Infrastructuur.

H. WECKX

VLAAMSE MINISTER VAN CULTUUR EN
 BRUSSELSE AANGELEGENHEDEN

Vraag nr. 74
van 25 februari 1993
van de heer R. VAN WALLEGHEM

Teletekst BRTN — Selectie dag- en weekbladen

Op de BRTN-TV maakt men bij Teletekst, op de bladzijde voor dagen weekbladen, steeds melding van het tijdschrift Solidair.

Solidair is de spreekbuis van de extreem-linkse Partij van de Arbeid, het voormalige Amada. Het is geweten dat men bij de BRTN zijn vrienden extra dient. Ik heb er persoonlijk geen moeite mee dat men dit tijdschrift in het overzicht opneemt, maar vind het wel eigenaardig dat andere partijbladen niet aan bod komen. Ook andere niet-partijpolitiekgebonden opiniebladen, zoals bijvoorbeeld 't Pallieterke, worden in dit overzicht systematisch geweerd.

Ik heb hierbij wel enkele vragen :

1. Welke zijn de normen die de BRTN, meer bepaald bij Teletekst, hanteert bij het selecteren van de tijdschriften die voor opname in aanmerking komen ?
2. Zal de minister zijn invloed aanwenden opdat ofwel alle partijbladen in de toekomst aan bod zullen komen, ofwel het overzicht een representatie zou zijn voor alle bestaande opinies in Vlaanderen ?
3. Zal de minister, bij negatief antwoord op vraag 2, ervoor zorgen dat het tijdschrift Solidair van het scherm geweerd wordt ?

Antwoord

De weekbladenrubriek van Teletekst is vele jaren geleden ontstaan in overleg met de Federatie van Informatieweekbladen. Een van de normen is dat het moet

gaan om weekbladen die in de krantenwinkels verkocht worden en dus niet om ledenbladen van partijen of andere organisaties. De inhoud wordt door de redacties zelf meegedeeld aan Teletekst.

Het is juist dat 't Pallieterke niet in de rubriek voorkomt. Dit blad heeft zelf nooit om opname verzocht.

Teletekst herzielt zijn programma-aanbod, zodat het beschikbare personeel kan worden ingezet voor andere taken, die beter aan de eigenschappen en troeven van dit medium beantwoorden.

De weekbladenrubriek van Teletekst is intussen, tot ongenoegen van de weekbladenpers, door de BRTN geschrapt.

Vraag nr. 114

van 3 mei 1993

van de heer **F. VAN DEN EYNDE**

BRTN-uitzendingen — Uitleg over christelijk paasfeest

In de weken die het begin van de Ramadan voorafgaan heeft de BRTN in ettelijke radio- en TV-uitzendingen aan haar kijkers en luisteraars heel wat uitleg over de islamitische vastenperiode verschaft.

Graag vernam ik of er tijdens de goede week uitzendingen waren met betrekking tot een nadere verklaring wat het Paasfeest voor de christenen betekent. Zo ja, hoeveel uitzendingen waren er ?

Kan de minister mij tevens meedelen of de BRTN in haar specifieke programma's voor vreemdelingen uit islamlanden tijd vrij heeft gemaakt om uitleg te verschaffen over het christelijke Paasfeest ? Zo ja, in welke mate ?

Antwoord

Televisie

Tijdens de Goede Week zond de BRTN volgende televisieprogramma's uit in het kader van het paasfeest :

- zondag 4 april : de "Mattheuspassie" vanuit de Carolus Boromeuskerk in Antwerpen (TV 2, 20.30 u tot 23.20 u) ;
- vrijdag 9 april : "Meditations pour le carême" van Charpentier in een choreografie van Bruno Steiner (TV 2, 23.15 u) ;
- zaterdag 10 april : bijbelfilm "A Story of David" (TV 1, 14.55 u) ;
- zaterdag 10 april : thema-uitzending "Sleutel op het Paasfeest", in Sleutel (TV 1, 17.25 u) ;
- zaterdag 10 april : de "Stabat Mater" van Rossini vanuit de Sint-Janskerk in Vilnius (TV 2, 22.55 u) ;
- zondag 11 april : Protestantse Eredienst, rechtstreekse uitzending vanuit Fiez, Zwitserland (TV 1, 10 u) ;
- zondag 11 april : Eucharistieviering, rechtstreeks vanuit Riva San Vitale, met commentaar van Staf Nimmegeers (TV 1, 11 u) ;

— zondag 11 april : Pauselijke Zegen "Urbi et Orbis" (TV 1, 12 u) ;

— zondag 11 april : paasspecial van Eén voor iedereen, met Gerty Christoffels rechtstreeks vanuit de Antwerpse kathedraal.

Daarnaast werden tekenfilms voor de jeugd in het kader van de paasgedachte geselecteerd.

Hoewel het programma van de KTRO geen BRTN-uitzending is, mag er toch op worden gewezen dat in dit programma door derden van 5 april uiteraard aandacht is besteed aan de Goede Week.

Vanzelfsprekend is in deze verschillende uitzendingen expliciet of impliciet verwezen naar de betekenis van Pasen voor de christelijke wereld. Men kan zich overigens maar moeilijk voorstellen dat de niet-christelijke Vlamingen niet de minste notie hebben van de betekenis van Pasen. Mocht dat wel het geval zijn, dan voorziet de BRTN-televisie in elk geval in de opvulling van deze leemte.

De BRTN-televisie zendt geen specifieke programma's voor vreemdelingen uit islamlanden uit.

Radio

Voor zover de betekenis van het paasfeest voor christenen nog moet worden verklaard aan een Vlaams publiek kwam dit thema aan bod in de vijf uitzendingen van de BRTN-radio in de paasweek, verzorgd door de katholieke en protestantse gastprogramma's.

De BRTN heeft op radio geen specifieke programma's voor vreemdelingen uit islamlanden.

J. SAUWENS

VLAAMSE MINISTER VAN VERKEER,
BUITENLANDSE HANDEL EN
STAATSHERVORMING

Vraag nr. 10

van 24 november 1992

van mevrouw **M. VOGELS**

Restauratiesubsidies beschermde woningen — Overschakeling van subsidiedossiers naar premieaanvragen

Heel wat eigenaars van een als monument beschermde woning hebben een lange lijdensweg achter de rug voor het honoreren van hun subsidiedossiers. Het principe van het monumentenbeleid tot nu toe was dat het beleid heel wat verplichtingen oplegt aan de eigenaars, maar dat ze kunnen genieten van een **overheidstege**moetkoming voor restauratiewerken. Om de subsidie te verkrijgen moet de eigenaar wel een hele procedure doorlopen, die op haar beurt heel wat kosten met zich brengt (schattingen, kosten architect . . .).

Groot was dan ook de ontgoocheling toen in oktober 1992 een aantal eigenaars een schrijven ontvingen vanwege de diensten. Een schrijven dat meldt dat : "de bevoegde minister thans niet langer subsidiedossiers wil honoreren en enkel nog premieaanvragen zal toekennen".

De minister stelt voor om over te schakelen naar het premiesysteem. Verschillende betrokkenen hebben jaren briefwisseling, dossiersamenstelling achter de rug en hun dossier was beslissingsrijp. Nu wordt gevraagd een nieuw dossier te starten op basis van het gecoördineerd besluit van 16 september laatstleden, dat nog steeds niet in het Belgisch Staatsblad verscheen. Beloftes over snelle uitbetaling klinken dan ook erg hol en ongeloofwaardig. Heel wat dossiers zijn hangende sinds '85 en er wordt snelle uitbetaling verwacht.

1. Wanneer verschijnt het gecoördineerd besluit van 16 september inzake restauratiewerken in het Belgisch Staatsblad ?
2. Is het waar dat ook eigenaars die een beslissingsrijp subsidiedossier hebben, geen kredieten zullen krijgen en moeten overschakelen naar de nieuwe restauratiepremies ? Of zijn er overgangsmaatregelen bepaald ?
3. Zal schadevergoeding worden uitbetaald voor de dossierkosten die de betrokkenen maakten ?

Antwoord

1. Het besluit van de Vlaamse Executieve van 16 september 1992 tot vaststelling van een restauratiepremie is verschenen in het Belgisch Staatsblad van 21 november 1992.
2. Met toepassing van artikel 72 van het decreet houdende bepalingen tot begeleiding van de begroting 1993 (Belgisch Staatsblad van 29 december 1992) zijn de subsidieregelingen inzake monumentenzorg opgeheven, zodat enkel nog een beroep kan worden gedaan op het premiestelsel. Bij wijze van overgangsmaatregel is bepaald dat de restauratiedossiers waarvoor een subsidie werd vastgelegd vóór 1 december 1992, verder worden afgehandeld volgens de vroegere reglementering. Indien er nog geen vastlegging van kredieten was gebeurd, wordt overgeschakeld op de premiereregeling.
3. Er wordt uiteraard niet voorzien in een schadevergoeding voor dossierkosten. De opgemaakte dossiers kunnen met kleine aanpassingen terug worden ingediend.

Vraag nr. 48 van 16 februari 1993 van de heer J. VALKENIERS

Beschermde monumenten in Dilbeek — Subsidiëring restauratie

Welke monumenten en landschappen op het grondgebied van de fusiegemeente Dilbeek werden er beschermd ?

Welke subsidies werden in de afgelopen drie jaar gegeven voor de restauratie van beschermde gebouwen in de fusiegemeente Dilbeek ?

Antwoord

Hierna volgt een overzicht van de monumenten op het grondgebied van de fusiegemeente Dilbeek, die werden beschermd.

25.03.38	Dilbeek	St .-Ambrosiuskerk — monument
14.08.46	Dilbeek	St .-Alenatoren — monument
05.11.74	Dilbeek	Het Neerhof — monument
05.11.74	Dilbeek	Onmiddellijke omgeving van het Neerhof — landschap
07.09.79	Dilbeek	Spaans Huis, Spanjebergstraat — monument
07.09.79	Dilbeek	Spaans Huis met onmiddellijke omgeving — dorpsgezicht
12.01.87	Dilbeek	St .-Alenakapel met onmiddellijke omgeving — monument
06.02.90	Dilbeek	Kasteel de Viron, Gemeenteplein 1 — monument
06.02.90	Dilbeek	Kasteelhoeve, Kasteelstraat 31 — monument
06.02.90	Dilbeek	Wagenhuis, De Heetveldlaan 10 — monument
06.02.90	Dilbeek	Kasteel de Viron, bijgebouwen en kasteelpark met oude ringwalsite — dorpsgezicht
25.03.38	Itterbeek	St .-Pieterskerk — monument
19.01.44	Itterbeek	Landschap gevormd door de kerk en omgeving — landschap
19.07.48	Itterbeek	St .-Annakerk — monument
30.09.74	Itterbeek	Kerkhofmuur rondom de Sint-Pieterskerk
08.03.40	Groot-Bijgaarden	Gemeentehuis — monument
08.03.40	Groot-Bijgaarden	Kasteel met ingangsbouw, slottoren en omheiningsmuur — monument
06.11.46	Groot-Bijgaarden	St .-Gilliskerk — monument
20.10.47	Groot-Bijgaarden	Landschap gevormd door het kasteel — landschap
19.04.55	Groot-Bijgaarden	De Pelgrimslaan — monument
25.03.38	St.-M.-Bodegem	Sint-Martinuskerk — monument
23.10.81	St.-M.-Bodegem	Pastorie, Processiestr. 2 — monument
23.10.81	St.-M.-Bodegem	Hoeve dorpsplein 5 — monument
23.10.81	St.-M.-Bodegem	Kerkhofmuur — monument

23.10.81	St.-M.-Bodegem	Dorpskom — monument
05.12.62	St.-Ulriks-Kapelle	Kasteel Nieuwemolen — monument
16.10.80	St.-Ulriks-Kapelle	St. -Ulriks kerk — monument
16.10.80	St.-Ulriks-Kapelle	Dorpskom — dorpsgezicht
20.10.81	St.-Ulriks-Kapelle	Boerenhuis met beuk met onmiddellijke omgeving : Assestraat 22 — dorpsgezicht
28.02.86	St.-Ulriks-Kapelle	Kasteel La Motte en het parkgebied — dorpsgezicht
28.02.86	St.-Ulriks-Kapelle	Kasteel La Motte — monument
17.04.75	Schepdaal-Pede	Watermolen met aanhorigheden — monument
17.04.75	Schepdaal-Pede	Watermolen met aanhorigheden en omgeving — landschap

Aan de volgende beschermde gebouwen werden subsidies verleend voor restauratiewerken :

Restauratiesubsidies — Bijdragen Vlaams Gewest

St.-Martens-Bodegem, kerkhofmuur, 2.895.616 frank in 1990 ;

Dilbeek, Kasteel la Motte, instandhoudingswerken, 435.135 frank in 1991 ;

Groot-Bijgaarden, St.-Gilliskerk, instandhoudingswerken, 546.327 frank in 1991 ;

St. -Martens-Bodegem, kerkhofmuur, bijwerken, 288.512 frank in 1991 ;

Schepdaal-Pede, watermolen, 10.782.517 frank in 1992 ;

Dilbeek, St.-Ambrosiuskerk, fase 1, 24.824.358 frank in 1992 ;

Dilbeek, Kasteel la Motte, rechtervleugel, 7.043.104 frank in 1992.

Vraag nr. 49
van 18 februari 1993
van de heer L. APPELTANS

Landschap Martelberg-Graftengebied — Intrekking bescherming

Bij ministerieel besluit van 23 maart 1987 werd het ministerieel besluit van 3 juli 1985 ingetrokken, houdende de rangschikking als landschap van de Martelberg-Graftengebied (sic), gelegen op het grondgebied van de gemeente Voeren, met name in Sint-Martens-Voeren.

Mag ik van de minister vernemen op grond van welke overwegingen of met welk doel die verwonderlijke intrekking destijds gebeurde en door wiens toedoen ?

Antwoord

Het ministerieel besluit van 3 juli 1985 houdende rangschikking als landschap van Martelberg-Graftengebied werd ingetrokken op voorstel van mijn administratie wegens procedurefouten. Inmiddels heeft mijn voorganger het betrokken gebied opnieuw beschermd op 2 juli 1990.

Vraag nr. 65
van 12 maart 1993
van de heer M. MAERTENS

Rally 24 uren van Ieper in beschermd landschap Kemmelberg — Stand van zaken

Op mijn actuele vraag van 25 juni 1992 antwoordde de minister dat enkel voor 1992 een nieuw ministerieel besluit werd uitgevaardigd, dat het afbouwende karakter onverminderd behouden zal blijven, en dat de problematiek in het najaar 1992 aan een grondig onderzoek onderzocht zal worden.

Ondertussen is op de rally 1992 gebleken dat de piloten misschien wel de route respecteren, maar dat het publiek op de Kemmelberg dit niet doet en zeer veel schade aanricht. De politie of de rijkswacht kan het publiek niet op afstand houden. Dit blijkt ook bij wielervedstrijden.

Daarnaast moet het feit vermeld worden dat op de Internationale Rally van Sint-Truiden op 28 februari jongstleden een dode en twee zwaargewonden zijn gevallen. Dergelijke rally's, die op de openbare wegen en in natuurgebieden plaatsvinden, leveren veel gevaren op voor mens en milieu.

Graag had ik van de minister vernomen :

1. of het in de gegeven omstandigheden nog verantwoord is de rally over de Kemmelberg te laten rijden, gelet op het afbouwende karakter ;
2. zo ja, welke nieuwe maatregelen er opgelegd zullen worden om mens en milieu beter te beschermen ;
3. zo ja, tegen welke datum uiteindelijk de afbouw uitgevoerd zal zijn ;
4. wat de conclusies waren van het onderzoek in het najaar '92 ;
5. welk advies de Commissie voor Monumenten en Landschappen gegeven heeft over de recente aanvraag van Targa-Florio voor de rally '93 ?

Antwoord

1. Zoals vermeld in het ministerieel besluit van vorig jaar, zal het afbouwende karakter van de verleende toelating gehandhaafd blijven.
2. Voor de afbouw van deze activiteit in een beschermd landschap wordt in de eerste plaats geopteerd om zones die voor het publiek verboden zijn, uit te breiden. Betreding door het publiek leidt tot vernieling van de vegetatie, waardoor de erosie bevordert wordt, ongeacht de toename van bodemverdichting.

3. Het is momenteel niet mogelijk een precieze datum voorop te stellen voor de volledige afbouw.
4. Uit het onderzoek blijkt dat het herstel van bepaalde delen van het landschap die kwetsbaar zijn, niet meer of zeer moeilijk zal zijn indien een massale toeloop van het publiek niet wordt ingedijkt.
5. De aanvraag voor de doortocht van de rally 1993 over de Kemmelberg zal in de vergadering van 29 april 1993 van de Koninklijke Commissie voor Monumenten en Landschappen geadviseerd worden.

**Vraag nr. 70
van 19 maart 1993
van de heer E. VAN VAERENBERGH**

Restauratie beschermde monumenten in het arrondissement Halle-Vilvoorde — Overzicht

Kan de minister mij een overzicht geven van de kredieten die in de begroting van 1993 uitgetrokken zijn voor de restauratie van beschermde monumenten en landschappen in het arrondissement Halle-Vilvoorde ?

Kan de minister mij een overzicht geven van de aanvragen tot restauratie en bescherming van monumenten en landschappen, en dit per gemeente, die werden ingediend in het arrondissement Halle-Vilvoorde ?

Kan de minister mij een overzicht geven van de goedgekeurde restauratieprojecten van beschermde monumenten in het arrondissement Halle-Vilvoorde en dit sinds zijn ambtsaanvaarding ?

Antwoord

Hieronder volgt een overzicht van de restauratiedossiers voor het arrondissement Halle-Vilvoorde :

Gemeente	Monument	Aandeel Vlaams Gewest
1992		
Privé-sector		
Beersel	Herisemolen	8.431.440
Dworp	Paddenborre-hoeve	637.147
Grimbergen	Hof van Poddegcm	642.990
Londerzeel	De Burcht	811.684
Totaal :		10.523.261

Openbare sector a. Burgerlijk

Dilbeek	Molen te Pede	10.782.517
Dilbeek	Kasteel La Motte	7.043.103
Drogenbos	Gemeentehuis	1.078.938
		182.916
Grimbergen	Tommemolen	2.000.000
Wemmel	Gemeentehuis	431.281

b. Eredienst

Asse	St. -Bavo Zellik	2.000.000
Asse	St. -Martinus	2.000.000
Dilbeek	St. -Ambrosius	24.824.358
Galmaarden	St. -Pieters	9.093.188
Meise	St. -Martinus	358.741
Roosdaal	Kerk van Lombeek	531.225
Steenokkerzeel	St. -Rumoldus	1.950.000
Totaal :		62.276.267

1993

Het programma 1993 staat nog niet definitief vast. De volgende dossiers werden reeds goedgekeurd :

Asse	St.-Bavo Zellik	1.108.389
Halle	St. -Martinus	944.841
Kampenhout	St. -Stefanus	142.179
Merchtem	OLV-Ter-Nood	951.000
Vilvoorde	Kapel OLV Goede Hoop	47.455.025
Totaal :		50.601.434

De volgende dossiers komen voorts nog in aanmerking voor goedkeuring :

Raming BTW Exclusief

Steenokkerzeel	St.-Rumoldus Altaar	1.000.000
Wezembeek-Op-Pem	St. -Pieterskerk	3.000.000
Londerzeel	St. -Genoveva	6.100.000
Gooik	Kapel Woestijne	3.300.000
Halle	St.-Martinuskerk	2.000.000
Totaal :		15.400.000

Het overzicht van de beschermingsaanvragen voor het arrondissement Halle-Vilvoorde is als volgt :

1992

Dilbeek : Wosemstraat 30-32 : lemen hoeve ;
Diegem : Woning V. Servranckx ;
Gooik : dorpsgezicht rond de beschermde kapel van de woestijn ;
Meise en Opwijk : verschillende monumenten en dorpsgezichten (aanvraag van de plaatselijke heemkring).

1993

Linkebeek : Sint-Sebastianuskerk ;
Merchtem : voormalige jongensschool Reedijk ;
Ternat : kasteel Ter Linden, Baron Liebaertstraat.

**Vraag nr. 74
van 24 maart 1993
van de heer F. VERMEIREN**

Luchthavens van Oostende en Deurne — Plannen voor uitbreiding

Onlangs werd melding gemaakt van plannen voor de uitbreiding van de luchthaven van Oostende. Naar ver-

luit zouden ook werken worden uitgevoerd op het vliegveld van Deurne (Antwerpen). Deze informatie werd tot nog toe niet bevestigd.

1. Bestaan er reeds duidelijke plannen voor de uitbreiding van de luchthavens van Oostende en Deurne en welke termijn is momenteel gepland voor de uitvoering van de werken ?
2. Hoe heeft de luchtvaartactiviteit op deze twee luchthavens zich ontwikkeld in de jaren 1989, 1990, 1991 en indien reeds mogelijk 1992 ? Kunnen deze gegevens worden verstrekt zowel voor de lijnvluchten, als de charter- en koeriersvluchten afzonderlijk, zo mogelijk per kwartaal ?

Antwoord

1. Inzake de uitvoering van werken is op beide luchthavens het volgende gepland.

Luchthaven Oostende :

Het belangrijkste investeringsproject is de verplaatsing van de landingsdrempel van baan 26 (uitvoering : 1991-1993). De operationele lengte van deze landingsbaan werd van 2.200 m op 2.800 m gebracht. Daardoor zal het mogelijk zijn de allergrootste vliegtuigen met volledige lading te laten landen op Oostende.

In dit kader werden volgende werken ondernomen :

- overlaging startbaan 1ste fase (120 milj. fr.) ;
- aanbrengen van nieuwe naderingsverlichting (140 milj. fr.) (nog in uitvoering) ;
- verplaatsing en upgradering van het ILS-systeem (Instrument Landingssysteem) (35 milj. fr.) (nog in uitvoering).

Verder legt de Westvlaamse Intercommunale voor Economische Reconversie een industrieterrein aan ten zuidoosten van de luchthaven voor specifieke luchtvaartgebonden bedrijven. Voor de aanleg van de 1ste fase van de verbindingssrolbaan tussen startbaan en industrieterrein wordt 80 miljoen frank gepland voor 1993, waarvan 45 miljoen frank ten laste van de begroting en 35 miljoen frank ten laste van de GOM West-Vlaanderen. De tweede fase van dit project is gepland voor 1994.

Verder zijn beveiligingswerken aan het **luchthavengebouw** in uitvoering en zal de inrichting worden aangepast aan de eisen gesteld door de akkoorden van **Schengen**.

Luchthaven Antwerpen :

In de periode 1991-1993 werd een nieuw technisch centrum gebouwd (20 miljoen frank). Daarnaast werden enkele beveiligings- en verfraaiingswerken in de gebouwen ondernomen.

Voor de luchthaven Antwerpen wordt ook een studie uitgevoerd met betrekking tot een verlenging van de startbaan van 1475 tot 2000 m.

Voor 1993 worden de vernieuwing van de **naderingsverlichting** en een gedeeltelijke overlaging aan de startbaan gepland. Ook op deze luchthaven zul-

len werken in het luchthavengebouw worden uitgevoerd om te voldoen aan de akkoorden van Schengen. Daarnaast zal aan de geïnteresseerde privé-sector de mogelijkheid worden geboden om op het luchthavendomein te investeren in vliegtuigloodsen en in kantoorruimte. Hiertoe zullen concessieovereenkomsten worden afgesloten.

2. De vervoeractiviteit op de beide luchthavens evolueerde als volgt :

	Bewegingen	Passagiers	Vracht in ton
Oostende			
1989	47.343	101.725	33.204
1990	48.939	109.607	47.521
1991	47.223	87.302	50.363
1992	40.070	92.621	43.405
Antwerpen			
1989	66.983	169.993	154
1990	60.932	162.620	335
1991	59.076	151.039	121
1992	65.590	181.419	1.301

Bron : Statistieken tot 1991 : RLW
 Statistieken 1992 : ministerie van de Vlaamse Gemeenschap.

De gegevens betreffende de passagiers en de vracht betreffen zowel het commercieel als het niet-commercieel verkeer.

Voor het jaar 1992 is de onderverdeling per trimester als volgt :

	Bewegingen	Passagiers	Vracht in ton
Oostende			
1e trimester	7.295	11.946	9.410
2e trimester	13.420	31.588	9.472
3e trimester	11.843	27.970	9.117
4e trimester	7.512	21.117	15.406
Totaal	40.070	92.621	43.405
Antwerpen			
1e trimester	9.877	38.000	240
2e trimester	21.519	49.754	265
3e trimester	21.423	51.378	461
4e trimester	12.771	42.287	335
Totaal	65.590	181.419	1.301

Voor 1991 was het verkeer ingedeeld als volgt :

	Bewegingen	Commerciële passagiers	Vracht in ton
Oostende			
Geregelde diensten	29	305	—
Niet geregelde diensten	3.673	6.929	50.341
Algemene luchtvaart	42.341	—	—
Andere vluchten	1.180	—	—
Passagiers in transit	—	13.956	—
	47.223	21.190	50.341
Antwerpen			
Geregelde diensten	7.627	107.757	100
Niet geregelde diensten	266	1.922	10
Algemene luchtvaart	50.773	—	—
Andere vluchten	410	—	—
Passagiers in transit	—	2.353	—
	59.076	112.032	110

Bron : RLW statistieken 1991
Statistische ontleding van het openbaar vervoer

Vraag nr. 77
van 29 maart 1993
van de heer A. SCHELLENS

Beschermde monumenten — Uitvoering van opgelegde werken

Bepaalde gemeentebesturen hebben reeds moeilijkheden ondervonden bij het opleggen van verplichtingen voor het uitvoeren van instandhoudingswerken aan beschermde monumenten, wanneer de eigenaars in verdeeldheid zijn.

In de praktijk wordt regelmatig vastgesteld dat de eigenaars niet overgaan tot de uitvoering van instandhoudingswerken.

Er worden wel verplichtingen opgelegd, maar de gemeentebesturen beschikken over geen middelen om te sanctioneren. Door die lacune in de bestaande wetgeving gaan waardevolle monumenten verloren.

Mag ik derhalve aan de minister vragen welke maatregelen hij reeds genomen heeft om de gemeentebesturen de mogelijkheid te geven om op te treden in dergelijke gevallen ?

Antwoord

Het verzuim de beschermingsvoorschriften na te leven met betrekking tot de instandhouding en het onderhoud van beschermde monumenten is strafbaar gesteld door artikel 13 punt 1 van het decreet van 3 maart 1976 tot bescherming van monumenten en stads- en dorpsgezichten.

De overheden die dergelijke strafbare feiten hebben vastgesteld (met toepassing van artikel 11 paragraaf 5 van het decreet) dienen daarvan aangifte te doen bij de procureurs des konings en kunnen zich eventueel burgerlijke partij stellen. Het uitspreken van strafmaatregelen is uiteraard een zaak van de rechtbanken.

In de omzendbrief van 5 oktober 1984 betreffende de beteugeling van misdrijven inzake monumenten- en landschapszorg wordt de gemeentebesturen aangeraden steeds contact op te nemen met het bestuur Monumenten en Landschappen om de eventuele maatregelen tot beteugeling te coördineren.

Vraag nr. 78
van 1 april 1993
van de heer M. BARTHOLOMEEUSSEN

Verkeers- en vervoersmodel Antwerpen en Sint-Niklaas — Vragen

De Vlaamse regering besliste op 16 december 1992 een multimodaal verkeers- en vervoersmodel op te zetten voor de provincie Antwerpen en het arrondissement Sint-Niklaas.

- Op welk vervoersconcept beroept de minister zich om met betrekking tot de geografische omschrijving het toepassingsgebied van het model af te lijnen tot de provincie Antwerpen en het arrondissement Sint-Niklaas ? Vanuit vervoersoogpunt vormt dit gebied allesbehalve een eenheid.
- Tegen ten vroegste medio 1995 wordt verwacht dat het model operationeel is. Betekent dit dat het Vlaamse Gewest in tussentijd in het projectgebied een moratorium op de aanleg van nieuwe wegen wil inroepen ?
Welk beleid wenst de minister te voeren ten opzichte van andere grote en verkeersgenererende projecten zoals grote havenwerken, ontginning van industriezones, grote winkelprojecten, aanleg van nieuwe woonwijken enzovoort ? Is er op dit vlak overleg en coördinatie met de minister van Ruimtelijke Ordening ?
- Zal het model toelaten en aangewend worden om de opportuniteit te onderzoeken van :
  - sneltramlijnen van Linkeroever tot Beveren en Sint-Niklaas ; tussen Antwerpen en zijn verschillende voorsteden ;
  - het vervullen van de Kleine Ring R 1 voor het wegverkeer zoals voorgesteld in het Schakelplan van ABLLO ; volgens het tracé van de Scheldelaan en Groenendaallaan, en op enige andere plaats ;
  - een bijkomende spoorwijk onder de Schelde zoals voorgesteld in het Schakelplan voor het goederenverkeer, zoals voorgesteld in het Schakelplan voor het personenverkeer ; volgens het Liefkenshoektracé voor het goederenvervoer ?

Antwoord

- Om de geografische omschrijving van het toepas-

singsgebied van een model op een concrete wijze af te lijnen zijn verscheidene gegevens noodzakelijk die met elkaar in relatie moeten worden gebracht. Deze gegevens worden in het kader van deze studie verzameld. Een precieze afbakening van vervoers-regio's kan dus slechts daar gebeuren.

Daarom werd in dit stadium geopteerd om de provincie als geografisch uitgangspunt te hanteren. Gelet op het dringende karakter van de toepassing van het model (het lid verwijst zelf naar een aantal projecten) werd ogenblikkelijk gestart met de uitbouw van het model op deze geografische entiteit. Voor het verkeers- en vervoersmodel Antwerpen werd nochtans geopteerd om aan de provincie Antwerpen het arrondissement St.-Niklaas toe te voegen, omdat op een evidente wijze aangetoond kan worden dat de verkeersbewegingen in dit arrondissement onlosmakelijk verbonden zijn met de Antwerpse stadsregio.

De bestemming van het verkeer dat onderzocht wordt, beperkt zich tot het studiegebied : de provincie Antwerpen en het arrondissement St.-Niklaas. De herkomst nochtans niet : deze wordt ruimer beschouwd dan het studiegebied en is afhankelijk van het soort verkeer : bijvoorbeeld goederenvervoer wordt in een internationale context geplaatst, het woon-werkverkeer in een regionale context.

2. In zoverre deze projecten een gewichtig **bovenlokale** invloed uitoefenen op de verkeersafwikkeling en de mobiliteitsstromen is het naar mijn mening aangewezen deze projecten te bevriezen in afwachting van de gegevens ter zake die door het model worden verstrekt.

Overleg en coördinatie met de Vlaamse minister bevoegd voor Ruimtelijke Ordening gebeurt uiteraard, omdat hij mede opdrachtgever is. In de opgerichte stuurgroep voor deze studieopdracht is de sector ruimtelijke ordening vertegenwoordigd naast andere betrokkenen. Overleg en coördinatie gebeurt eveneens via de stuurgroep van het Structuurplan Vlaanderen waarin de verschillende sectoren vertegenwoordigd zijn en via het feit dat het Structuurplan Vlaanderen collegiaal door de Vlaamse regering juridisch wordt vastgesteld.

Ook op het inhoudelijk vlak is de coördinatie verzekerd. In de opdracht van het multimodaal model zitten drie scenario's vevat die de effecten van gewenste toekomstige ruimtelijke beleidsvisies meten.

Deze beleidsopties zullen steeds moeten kaderen binnen de opties die genomen worden binnen het Structuurplan Vlaanderen.

3. Men moet hier allereerst twee zaken die in deze vraag verweven zijn, uit elkaar halen : zal het model enerzijds de mogelijkheid geven om de opportuniteit van de door het lid vooropgestelde projecten te onderzoeken en zal dit anderzijds effectief gebeuren in het kader van de huidige studieopdracht.

Tevens wens ik te benadrukken dat een model in eerste instantie effecten onderzoek en als dusdanig slechts een deel van het beslissingsproces is. De bepaling van de opportuniteit van projecten zal gebaseerd zijn op deze studie, maar is eveneens geba-

seerd op andere overwegingen dan strikt wetenschappelijke.

Rekening houdend met het zojuist vermelde kan gesteld worden dat de mogelijkheid tot effectenbepaling voor al de door het lid vooropgestelde projecten bestaat.

Over de inhoud van de beleidsvisies die ingebouwd zullen worden in de drie scenario's, werd nog niets beslist. Ter zake zal door de opdrachthouders aan de Vlaamse regering een voorstel geformuleerd worden (dat een aantal, alle of ook nog andere projecten kan bevatten). Daarna beslist de Vlaamse regering of voor deze drie scenario's de effecten berekend kunnen worden. De Vlaamse regering zal vervolgens, na evaluatie, over het te kiezen scenario beslissen.

II. VRAGEN WAAROP NIET WERD GEANTWOORD BINNEN DE REGLEMENTAIRE TERMIJN (Regl. art 76, 5)

T. KELCHTERMANS

VLAAMSE MINISTER VAN OPENBARE WERKEN, RUIMTELIJKE ORDENING EN BINNENLANDSE AANGELEGENHEDEN

Vraag nr. 253
van 4 mei 1993
van mevrouw M. DILLEN

Rood-lichtcamera's — Gegevens

Op verschillende plaatsen in de provincie staan rood-lichtcamera's die roodrijders automatisch registreren.

Graag had ik vernomen :

1. in welke provincies dergelijke rood-lichtcamera's staan en op hoeveel plaatsen ;
2. hoeveel vaststellingen er gebeurd zijn sinds de plaatsing en hoeveel per camera ;
3. welke gevolgen er aan deze vaststellingen verleend werden.

Vraag nr. 256
van 4 mei 1993
van de heer J. DE MEYER

Kruispunt N 16-N 70 in Sint-Niklaas — Herinrichting

In de beleidsnota bij het ontwerpenbudget 1993, Wegeninfrastructuur Vlaamse Gewestwegen, lezen wij in het gedetailleerde driejarenplan 1993-1994-1995 voor Oost-Vlaanderen bij de post Veiligheid en structureel onderhoud, bij 4, Herinrichten van kruispunten en bochtverbeteringen, dat voor 1994 een bedrag is ingeschreven van 25 miljoen voor het herinrichten van het kruispunt N 16-N 70 in Sint-Niklaas.

In het kader van het verkeersleefbaarheidsplan van de stad Sint-Niklaas is dit inderdaad van essentieel belang.

1. Wanneer worden de begin- en einddatum van dit project gepland ?
2. Wanneer zal de aanbesteding gebeuren ?
3. Wat zal de totale kostprijs van dit project bedragen ?
4. Op welke wijze zal de herinrichting van dit kruispunt gebeuren ? Kunnen wij hiervan een plan ontvangen ?

Vraag nr. 258
van 5 mei 1993
van de heer L. STANDAERT

Lopende processen bij het departement — Kosten en schadevergoedingen

De burger krijgt de indruk dat onze overheden op zijn zachtst gezegd nonchalant omspringen met het geld dat hen door de belastingbetaler liefdevol is toevertrouwd. Bovendien gebeurt het steeds vaker dat burgers zich benadeeld voelen door de Staat, dat zij de indruk krijgen dat de Staat zich niet aan de eigen rechtsregels houdt. Dit is, samen met het geen antwoord krijgen op pertinente vragen en het te pas en te onpas invoeren van procedurefouten, een van de grote oorzaken van de beruchte kloof tussen politiek en burger.

1. Hoeveel processen heeft het departement op dit ogenblik lopen ?
2. Hoeveel bedroegen de totale proceskosten (inclusief de erelonen van de advocaten) uitgegeven in 1992 door het departement van de minister ?
3. Hoeveel keer werd de Vlaamse Gemeenschap (in 1992) in het ongelijk gesteld in processen betreffende het departement van de minister ?
4. Hoeveel keer werd de Vlaamse Gemeenschap (in 1992) in het gelijk gesteld in processen betreffende het departement van de minister ?
5. Hoeveel schadevergoedingen (in 1992) heeft het departement moeten uitkeren of moet het nog uitkeren naar aanleiding van vonnissen, arresten of minnelijke schikkingen ?
6. Hoeveel schadevergoedingen (in 1992) heeft het departement ontvangen naar aanleiding van vonnissen, arresten of minnelijke schikkingen ?

Vraag nr. 259
van 5 mei 1993
van de heer L. VAN NIEUWENHUYSEN

Wegborden met grensaankondiging Vlaanderen — Beschadiging of verdwijning

Uit het blad Spoorslag van het Vlaams Komitee Druivenstreek, verneem ik dat de borden waarop de grenzen van Vlaanderen staan aangekondigd, sommigen blijkbaar de ogen uitsteken. Zo heeft het bord langs de grote ring rond Brussel, tussen Waterloo en Groe-

nendaal, er slechts enkele maanden gestaan ; het werd nooit vervangen. Een jaar geleden werd het bord tussen Rozieren en Overijse neergehaald.

1. Kan de minister mij meedelen hoeveel van dergelijke borden er reeds werden beschadigd of zelfs verdwenen zijn ?
2. Wordt er desgevallend klacht ingediend ?
3. Op welke wijze wordt de aanwezigheid en leesbaarheid van deze, en van andere verkeersborden overigens, gecontroleerd ?
4. Zullen de verdwenen borden worden vervangen ?

Vraag nr. 260
van 6 mei 1993
van de heer R. VAN HOOLAND

Heropening Sas in Astene (Deinze) — Kwaliteit Leiewater

Begin april 1990 besliste de toenmalige minister van Openbare Werken, de heer J. Sauwens, om het Sas op de Leie in Astene (Deinze) te sluiten voor een periode van twee jaar (2 winters en 2 zomers). Het was hierbij de bedoeling na te gaan in hoeverre hierdoor de waterkwaliteit op de Toeristische Leie zou verbeteren.

Volgens het besluit van de Vlaamse Executieve van 21 oktober 1987 is de Leie (352.11000) beschermd als viswater.

Thans wordt vastgesteld dat het Sas in Astene niet meer gesloten is en dat de maatregel van 1990 werd tenietgedaan.

1. Waarom werd het Sas in Astene opnieuw geopend ?
2. Hebben de bevoegde diensten van het ministerie van de Vlaamse Gemeenschap een onderzoek ingesteld naar de kwaliteit van het Leiewater voor en na het sluiten van het Sas ? Over welke periode ? Wat zijn de bevindingen ?
3. Heeft de Vlaamse Milieumaatschappij een onderzoek ingesteld naar de kwaliteit van het Leiewater in Astene voor en na het Sas ? Over welke periode ? Wat zijn de resultaten ?
4. Zijn er verdere investeringen gepland aan het Sas van Astene om de huidige grote lekverliezen ten gevolge van het wegnemen van het bedieningsmechanisme te verbeteren ?
5. Welke verdere maatregelen zijn er gepland ter sanering van het Leiewater, meer in het bijzonder in de benedenloop van de Toeristische Leie ? Voor wanneer ? Met welke specifieke doelstellingen en planning van actie ?

N.B. : Deze vraag werd eveneens gesteld aan de heer N. De Batselier, minister vice-president van de Vlaamse regering, Vlaamse minister van Leefmilieu en Huisvesting.

Vraag nr. 261
van 6 mei 1993
van de heer J. GEYSELS

Aanleg golfterrein in Hoogstraten — Wijziging gewestplan Turnhout

Uit persberichten vernamen wij dat het gewestplan Turnhout gewijzigd zou worden om het golfterrein Heerles Hof in Hoogstraten aan te leggen.

Is er opdracht gegeven aan de administratie van Ruimtelijke Ordening om een onderzoek te starten om het gewestplan van Turnhout, deel Meerle-Wortel, te wijzigen ?

Zo ja, wat is het doel van de herziening ? Is dit enkel voor het golfterrein of is dit ook voor andere gebieden (bijvoorbeeld transportzone Meer) ?

Zo ja, wordt voor het golfterrein de eerste optie genomen, met name het bosgebied waarin de illegale kappingen gebeurd zijn en waarvoor het Vlaamse Gewest een gerechtszaak heeft aangespannen tegen deze kappingen ? Of betreft het hier de nieuwe aanvraag met aanleg in de landbouwzone ? Kan de minister ons meedelen over welk gebied het juist gaat ?

Zo ja, is hierover overleg gebeurd met het departement van Leefmilieu ?

Vraag nr. 262
van 7 mei 1993
van de heer G. ANNEMANS

Scheldedijkenplan — Stand van zaken

Wat is de precieze stand van zaken van de plannen inzake het Scheldedijkenplan, meer bepaald in de onmiddellijke omgeving van Lillo ?

Vraag nr. 263
van 7 mei 1993
van de heer L. BARBE

**Kruispunt N 8-Herremansstraat in Ninove — Verkeers-
onveiligheid**

In overleg met de Adviesgroep voor Verkeersveiligheid op Vlaamse Gewestwegen (AVVG) werd het kruispunt N 8-Herremansstraat in Ninove, een zwart punt, in april 1992 volledig heringericht.

Sedertdien is er terug een serieuze stijging waar te nemen van het aantal verkeersongevallen met lichamelijke letsel. In de periode 1988-1992 waren er 22 ongevallen, waarbij 11 zwaargewonden en 27 lichtgewonden vielen.

Door de plaatselijke wegenregie werden reeds, in overleg met de rijkswacht, enkele verbeteringen uitgevoerd, zoals :

- het aanbrengen van gele retroreflecterende steunen onder de borden D1 ;
- het aanbrengen van grondreflectoren ;
- het beter markeren van de randen met witte grondmarkeringsverf.

De rijbaan van de N 8 is rechtlijnig en heeft 2 keer 2 rijstroken. Op het kruispunt werden tijdens de verbeteringswerken afslagstroken aangebracht in het midden, met een vrij scherpe asverschuiving tot gevolg.

Het ontbreken van een afdoende signalering van de middenbermen bij nacht, met bijvoorbeeld gele inwendig verlichte zuilen, is er mijns inziens de oorzaak van dat vele voertuigen te pletter rijden tegen de verkeerssignalisatie op de vluchtheuvels.

Er wordt dan ook veel schade vastgesteld aan openbaar domein (verkeersborden en verlichtingspalen die werden aangereden) en sommige aanrijdingen werden gevolgd door vluchtmisdrijf zodat de schade volledig ten laste valt van de belastingbetaler. De meeste van deze ongevallen hebben enkel (zware) stoffelijke schade tot gevolg en zitten bijgevolg niet vervat in de statistiek van ongevallen met lichamelijke letsel.

1. Plant de minister dringende aanpassingswerken aan dit kruispunt ?
2. Hoeveel zou de plaatsing van 2 gele inwendig verlichte zuilen (al of niet met verlichte borden D1) ongeveer kosten ?
3. Hoeveel zou een herinrichting van het kruispunt tot een zachtere asverschuiving ongeveer kosten ?
4. Waarom werden tijdens de herinrichtingswerken in april 1992 geen ondergrondse kabels getrokken die de plaatsing van inwendige verlichting en/of verkeerslichten hadden kunnen mogelijk maken zonder bijkomende kosten ?

Vraag nr. 264
van 7 mei 1993
van de heer L. BARBE

Voorlopige markeringen bij wegenwerken — Inefficiëntie

Ter gelegenheid van de uitvoering van wegenwerken op de gewesten N 28 in Aalst-Erembodegem (inmiddels reeds beëindigd) en N 8 in Dilbeek-Itterbeek, werd het verkeer gekanaliseerd van respectievelijk 2 naar 1 en van 4 naar 2 rijstroken.

In tegenstelling met wat het koninklijk besluit van 1 december 1975 houdende algemeen reglement op de politie van het wegverkeer (verkeersreglement) bepaalt in artikel 73, werden de overlangse voorlopige markeringen aangebracht met witte grondverf. Er is dan ook geen duidelijk onderscheid meer te maken tussen de (voorlopig niet te volgen) bestaande wegmarkeringen en deze die tot doel hebben het verkeer tijdelijk te kanaliseren. Persoonlijk heb ik kunnen vaststellen dat deze toestand tot fatale vergissingen kan leiden en zelfs aanleiding kan geven tot het zogenaamd spookrijden over korte afstanden.

Uit inlichtingen ingewonnen bij verkeersdeskundigen blijkt dat het gebruik van oranje spijkers, zoals bepaald in het verkeersreglement, achterhaald is. Het gebruik van spijkers dateert nog uit vervlogen tijden waarin de belangrijkste verkeerswegen uit kasseibestrating bestonden. In de praktijk kan nu nog enkel gebruik gemaakt worden van oranje grondreflectoren die met lijm

op het wegdek worden aangebracht. Ze worden dan ook frequent losgereden en wat overblijft laat bij het verwijderen lijmsporen na op het wegdek wat op zich ook al tot verwarring kan leiden achteraf.

In de ons omringende landen worden voorlopige markeringen aangebracht in het geel. Daardoor ontstaat een beter contrast tussen bestaande en tijdelijk aangebrachte lijnen. Buiten het gebruik van niet-permanente markeringsverf kan er nu ook gebruik worden gemaakt van verwijderbare markeringstape die bovendien stroever is dan verf en beter reflecterend bij nacht.

1. Wordt het gebruik van de wettelijk voorgeschreven oranje spijkers nog ingeschreven in de bestekken en wordt het gebruik ervan door de administratie daadwerkelijk gecontroleerd ?
2. Kan de minister een initiatief nemen tot aanpassing van de bestaande wetgeving zodat efficiëntere markeringsmiddelen kunnen worden aangewend ?
3. Kan het gebruik van de gele kleur voor tijdelijke wegmarkeringen worden veralgemeend zoals dat het geval is in de ons omringende landen ?

Vraag nr. 265
van 7 mei 1993
van de heer L. BARBE

Kruispunt N 45 en Zevenhoek in Ninove — Verkeersonveiligheid

Het kruispunt van de N 45 en Zevenhoek in Ninove (Voorde) is sedert de aanleg een zwart punt en vrij recent deed zich daar opnieuw een verkeersongeval voor waarbij een overstekende fietser werd aangereiden. Het jonge slachtoffer was op slag dood.

Door de plaatselijke wegenregie werden reeds in overleg met de rijkswacht enkele verbeteringen uitgevoerd zoals :

- de heraanleg van het kruispunt met vaste verkeersgeleiders ;
- de invoering van een inhaalverbod op de N 45 ;
- het plaatsen van stopborden en stopstrepen op de zijwegen.

Niettemin blijft het kruispunt onveilig. In de periode 1988-1992 gebeurden er 22 ongevallen met lichamelijke letsels waarbij er 1 dode viel, 9 zwaargewonden en 31 lichtgewonden.

Ter plaatse geldt momenteel een snelheidsbeperking tot 90 kilometer per uur (rijbaan onderverdeeld in twee rijstroken) en het kruispunt zelf is gelegen net over de top van een helling wat de richting Geraardsbergen-Ninove betreft. Het zicht vanuit de zijwegen op het snel naderende verkeer is dan ook beperkt.

Het stadsbestuur van Ninove zorgde zelf voor een minimumverlichting van het kruispunt op deze totaal onverlichte weg.

In de investeringsprogramma's 1993,1994 en 1995 werden geen uitgaven opgenomen voor het veiliger maken van dit kruispunt.

Enkel het plaatsen van een driekleurige verkeerslichteninstallatie op het kruispunt zelf, met voorsignalering bij middel van een oranjegeel knipperlicht vóór de helling, komende vanuit Geraardsbergen, lijkt me een veilige oversteek van de weggebruikers te garanderen.

Dit zeer omstreden baanvak heeft al genoeg mensenlevens gekost zodat een investering op het vlak van verkeersveiligheid zich opdringt.

1. Waarom plant de minister geen aanpassingen op dit kruispunt ?
2. Hoeveel zal het aanbrengen van een verkeerslichteninstallatie met voorsignalering kosten ?
3. Hoeveel zal het aanbrengen van openbare verlichting op dit onverlichte baanvak van Smeerebbe-Vloerzegem tot Outer kosten ?

Vraag nr. 266
van 7 mei 1993
van de heer L. BARBE

Geluidshinder gewestweg Aalst-Ninove — Aanbrengen fluisterasfalt

De gewestweg Aalst-Ninove (N 45-N 28) is een vierstrooksweg, voor het grootste deel in dwarsgegroefde cementbetonverharding. Dit wegdek zorgt voor zeer grote geluidshinder. Ter hoogte van Aalst is het vooral de wijk Terjoden die hiervan hinder ondervindt. Ter hoogte van Ninove krijgt een woonwijk op amper 100 meter van de gewestweg heel wat lawaai te verduren. Er zijn heel wat klachten over deze hinder.

Naar aanleiding van de aanleg van een rotonde op het kruispunt van de weg Aalst-Ninove met de Churchill-sesteenweg werd over een lengte van enkele honderden meters fluisterasfalt aangebracht. De geluidshinder daalde er zeer drastisch. Op korte termijn zou het aanbrengen van fluisterasfalt over een strook van 1,5 km komende van Ninove en een strook van 1 km komende van Aalst al heel wat oplossen. Op termijn zou uiteraard heel de weg moeten worden aangepakt.

1. Welke geluidsmetingen werden langs de gewestweg Aalst-Ninove al uitgevoerd ? Wat zijn hiervan de belangrijkste resultaten ? Werden de vooropgestelde normen overschreden ?
2. Welke maatregelen heeft de minister genomen om de geluidshinder te verminderen ?
3. Hoeveel zou het aanbrengen van fluisterasfalt op deze weg kosten ? En als men zich beperkt tot een strook van 1,5 km komende van Ninove en een strook van 1 km komende van Aalst ?

Vraag nr. 267
van 7 mei 1993
van de heer L. BARBE

Geluidshinder op gewestwegen — Evaluatie en bestrijding

Geluidshinder is een vorm van milieuhinder waar bijzonder veel mensen last van hebben. Het grootste deel van individuele milieuklachten gaat trouwens over ge-

luidshinder. Geluidshinder kan ronduit schadelijk zijn voor de gezondheid. Uit een rapport van staatssecretaris Smet (1990) bleek dat in ons land 70 percent van de bevolking blootgesteld is aan geluidshinder van gemiddeld meer dan 55 dB (A), wat veel meer is dan in Nederland of Duitsland.

De Wereldgezondheidsorganisatie stelt als maximale geluidsniveaus voor woonwijken 55 dB (A) voor overdag en 45 dB (A) 's nachts. De administratie Wegeninfrastructuur en Verkeer zou echter hogere waarden gebruiken om geluidshinder van verkeer te evalueren (respectievelijk 60 en 50 dB (A)).

Sinds enkele jaren is de administratie Wegeninfrastructuur en Verkeer bezig met een inventaris van de belangrijkste knelpunten inzake geluidshinder afkomstig van het verkeer op de gewestwegen. Die inventaris zou dan de basis moeten zijn van een saneringsprogramma (aanbrengen geluidsschermen, fluisterasfalt enzovoort). Hierbij kan men de vraag stellen of de geluidshinder van het verkeer wel voldoende kan worden beperkt zonder dat het verkeersvolume daalt.

1. Waarom gebruikt de administratie hogere waarden om geluidshinder te evalueren dan de Wereldgezondheidsorganisatie ?
2. Hoe ver staat het met de inventaris van de knelpunten inzake geluidshinder afkomstig van het verkeer op gewestwegen ?
3. Welke investeringen zouden er nodig zijn om de nu al geïnventariseerde problemen aan te pakken ?
4. Wanneer zou de inventaris voor heel Vlaanderen klaar zijn ?
5. Welke budgetten zijn er dit jaar voor de bestrijding van geluidshinder ingeschreven ?

Vraag nr. 269
van 7 mei 1993

van de heer J. VANDE LANOTTE

Werken kruispunt Petit Paris in Oostende — Stand van zaken

Enige tijd geleden werd aangekondigd dat in de begroting 1993 werken waren gepland om het kruispunt Petit Paris verkeersveilig in te richten.

Kan de minister de juiste stand van zaken geven en meedelen wanneer de werken zouden kunnen starten ?

J. SAUWENS

VLAAMSE MINISTER VAN VERKEER,
BUITENLANDSE HANDEL EN
STAATSHERVORMING

Vraag nr. 94
van 3 mei 1993

van de heer L. VAN NIEUWENHUYSEN

Sint-Romboutstoren en -kerk in Mechelen — Subsidies restauratiewerken

Aan de Sint-Romboutstoren en de Sint-Romboutskerk

in Mechelen worden, mee met middelen van de Vlaamse Gemeenschap, meen ik, restauratiewerken uitgevoerd.

Kan de minister mij meedelen hoeveel de Vlaamse Gemeenschap hiervoor reeds heeft uitgetrokken ?

Wie ontvangt de subsidies ?

Wie is de feitelijke eigenaar van deze monumenten ?

Vraag nr. 95
van 6 mei 1993

van de heer R. VAN HOOLAND

“Beschermd Vlaanderen” — Correcties

In 1990 heeft de toen bevoegde minister een nuttig boek, “Beschermd Vlaanderen”, laten publiceren (158 blz.). Helaas werden talloze panden en erven opgenomen die geenszins beschermd waren ! Die vergissing kan zeer nadelige gevolgen hebben.

1. Werden ondertussen de correcties gedaan in een addendum of in een nieuwe publikatie, eventueel in voorbereiding ?
2. Wanneer mag de tweede uitgave verwacht worden ? In 1990 werd die “snel wenselijk” geacht.
3. Hoeveel wettelijke beschermingen telt Vlaanderen nu, naar monumenten (monumentale gehelen en specifieke), stadsgezichten, dorpsgezichten en landschappen ?
4. Hoeveel wettelijke beschermingen zijn in Vlaanderen in voorbereiding, in welke fase van de procedure, naar soort (object) van bescherming ?
5. Wat is het grootste probleem dat men ervaart bij de beschermingen in Vlaanderen, naar soorten (object) van bescherming ?

Vraag nr. 96
van 7 mei 1993
van de heer D. RAMOUDT

Verhuis seinpost in Oostende — Gevolgen

Naar ik verneem zal de seinpost op het oosterstaketsel in Oostende tegen eind 1993 verdwijnen. De seinpost zou verhuizen naar de verkeersleidingstoren van het loodswezen.

Die toeristisch aantrekkelijke constructie zal bijgevolg leeg komen te staan.

Graag had ik in dit verband van de minister vernomen :

1. of die verhuis de werkgelegenheid van de huidige seingevers in het gedrang brengt ;
2. welke bestemming de seinpost op het oosterstaketsel zal krijgen.

REGISTER

Vraag nr.	Datum	Vraagsteller	Onderwerp	Blz.
L. VAN DEN BRANDE, minister-president van de Vlaamse regering, Vlaamse minister van Economie, KMO, Wetenschapsbeleid, Energie en Externe Betrekkingen				
77	30.04.1993	M. Maertens	<i>Overheidspublikaties ministerie van de Vlaamse Gemeenschap — Gebruik van kringlooppapier</i>	799
79	19.05.1993	J. De Bremaeker	<i>Belgische staatsstructuur na het St.-Michielsakkoord — Juiste terminologie</i>	777
N. DE BATSELIER, minister vice-president van de Vlaamse regering, Vlaamse minister van Leefmilieu en Huisvesting				
170	05.05.1993	X. Buisseret	<i>Autokerkhoven — Bodemvervuiling en ontbreken van vergunning</i>	777
171	06.05.1993	R. Van Hooland	<i>Heropening Sas in Astene (Deinze) — Kwaliteit Leiewater</i>	778
172	07.05.1993	L. Barbé	<i>PCB's en PCT's — Verwijdering</i>	779
173	07.05.1993	A. De Boeck	<i>Wachtbekken in Zaventem — Aanleg op oud stort</i>	780
174	07.05.1993	M. Olivier	<i>Woningnood en verkrotting in Kortrijk — Stand van zaken</i>	780
175	07.05.1993	M. Olivier	<i>Bossen, natuur- en groengebieden in West-Vlaanderen — Aankoop</i>	780
176	11.05.1993	V. Dua	<i>Verbrandingsinstallaties voor huishoudelijk afval — Aanpassing aan normen EG-richtlijn</i>	781
177	11.05.1993	L. Barbé	<i>Milieuheffingen op waterverontreiniging voor bedrijven — Nog te betalen bedragen</i>	782
178	11.05.1993	L. Barbé	<i>Milieuheffingen op waterverontreiniging voor bedrijven — heffingen van ambtswege</i>	783 783
179	11.05.1993	L. Barbé	<i>Milieuheffingen op waterverontreiniging — Behandeling bezwaren</i>	783
180	11.05.1993	M. Aelvoet	<i>Afvalsorteerbedrijf n. v. Celis André in Lubbeek — Hinder voor omwonenden</i>	784
181	11.05.1993	J. Geysels	<i>Afval- en koelwaterlozingen CBNM in Geel — Vergunningsaanvraag</i>	784
182	12.05.1993	J. Caudron	<i>Subsidiëring woningaanpassingen in ADL-clusters — Eventuele afwijking op spreidingsvoorwaarde</i>	785
T. KELCHTERMANS, Vlaamse minister van Openbare Werken, Ruimtelijke Ordening en Binnenlandse Aangelegenheden				
89	22.12.1992	J. De Bremaeker	<i>Royersluis — Renovatie</i>	800
181	08.03.1993	W. Peeters	<i>Afgraven wanden Albertkanaal — Schade door hoog grondwaterpeil in Antwerpen en Merksem</i>	800
201	26.03.1993	A.-M. Neyts-Uyttebroeck	<i>Denderbruggen in Liedekerke en Denderleeuw — Afbraak</i>	800

219	19.04.1993	G. Cardoen	Werken gewestweg 255 (Ninove-Edingen) — Voortzetting op Oost-Vlaams grondgebied	801
220	19.04.1993	D. Ramoudt	Rotondes met voorrang — Gegevens	801
223	21.04.1993	E. Van Vae- renbergh	Groen langs autowegen — Kosten	802
225	21.04.1993	E. Van Vae- renbergh	Borden met grensaanduiding Vlaanderen — Vernietiging	802
234	23.04.1993	M. Capoen	Gemeentelijk bouwbeleid — Inzage of afschrift van vergunningen	803
246	27.04.1993	V. Vautmans	Bouwvergunningen — Motivering van weigeringen	804
248	27.04.1993	V. Vautmans	Wegentelefoon — Resultaten	805
253	0 04.05.1993	M. Dillen	Rood-lichtcamera's — Gegevens	813
255	04.05.1993	J. De Meyer	Afwerking Sint-Niklase ring — Stand van zaken	806
256	0 04.05.1993	J. De Meyer	Kruispunt N 16-N 70 in Sint-Niklaas — Herinrichting	813
257	05.05.1993	L. Van Nieuwen- huysen	Toegelaten gewicht van vrachtwagens op autowegen — Aanpassing	806
258	0 05.05.1993	L. Standaert	Lopende processen bij het departement — Kosten en schadevergoedingen	814
259	0 05.05.1993	L. Van Nieuwen- huysen	Wegborden met grensaankondiging Vlaanderen — Beschadiging of verdwijning	814
260	○ 06.05.1993	R. Van Hooland	Heropening Sas in Astene (Deinze) — Kwaliteit Leiewater	814
261	○ 06.05.1993	J. Geysels	Aanleg golfterrein in Hoogstraten — Wijziging gewestplan Turnhout	815
262	○ 07.05.1993	G. Annemans	Scheldedijkenplan — Stand van zaken	815
263	○ 07.05.1993	L. Barbé	Kruispunt N 8-Heremanstraat in Ninove — Verkeersonveiligheid	815
264	○ 07.05.1993	L. Barbé	Voorlopige markeringen bij wegenwerken — Inefficiëntie	815
265	○ 07.05.1993	L. Barbé	Kruispunt N 45 en Zevenhoek in Ninove — Verkeersonveiligheid	816
266	○ 07.05.1993	L. Barbé	Geluidshinder gewestweg Aalst-Ninove — Aanbrengen fluisterasfalt	816
267	0 07.05.1993	L. Barbé	Geluidshinder op gewestwegen — Evaluatie en bestrijding	816
269	0 07.05.1993	J. Vande La- notte	Werken kruispunt Petit Paris in Oostende — Stand van zaken	817
272	11.05.1993	L. Van Nieuwen- huysen	Nederlandstalige gemeenteschool in Wemmel — Aanwezigheid Frans- talige afgevaardigden gemeentebestuur	785
280	17.05.1993	R. Wierinckx	Gemeentebesturen — Weren van geluidshinderlijke bedrijven uit woongebieden	785

H. WECKX, Vlaamse minister van Cultuur en Brusselse Aangelegenheden

74	25.02.1993	R. Van Walle- ghem	Teletekst BRTN — Selectie dag- en weekbladen	806
114	03.05.1993	F. Van den Eyn- de	BRTN-uitzendingen — Uitleg over christelijk paasfeest	807
115	04.05.1993	F. Van den Eyn- de	BRTN-medewerkers — Ondertekenen brief Charta '91	786
117	10.05.1993	L. Van Nieuwen- huysen	Informatiebureau VCGT op luchthaven Zaventem — Sluiting	787

L. VAN DEN BOSSCHE, Vlaamse minister van Onderwijs en Ambtenarenzaken

155	03.05.1993	F. Van den Eyn-de	<i>Onderricht Franse taal — Verminderde kennis bij de jeugd</i>	787
156	03.05.1993	F. Van den Eyn-de	<i>Onderricht Duitse taal — Verminderde kennis bij de jeugd</i>	788
159	06.05.1993	J. Eeman	<i>Operationalisering ministerie van de Vlaamse Gemeenschap — Affectaties</i>	789
160	07.05.1993	L. Standaert	<i>Inspectieverslagen — Inzagerecht leerkrachten</i>	791
162	07.05.1993	L. Standaert	<i>Mutatieaanvragen in het gemeenschapsonderwijs — Gebrek aan openheid</i>	791
167	10.05.1993	L. Van Nieuwenhuysen	<i>Nederlandstalig onderwijs in Brussel — Meeruitgave</i>	792
168	10.05.1993	R. Van Hooland	<i>Burotica en informatica voor de Vlaamse Gemeenschap — Aankoopbeleid en evaluatie</i>	792
169	11.05.1993	L. Van Nieuwenhuysen	<i>Plaatsgebrek Vlaamse school in Komen — Verantwoordelijkheid ARGO</i>	793
170	11.05.1993	L. Van Nieuwenhuysen	<i>Nederlandstalig onderwijs in Brussel — Anderstalige kinderen</i>	793

J. SAUWENS, Vlaamse minister van Verkeer, Buitenlandse Handel en Staatshervorming

10	24.11.1992	M. Vogels	<i>Restauratiesubsidies beschermde woningen — Overschakeling van subsidiedossiers naar premieaanvragen</i>	807
48	16.02.1993	J. Valkeniers	<i>Beschermde monumenten in Dilbeek — Subsidiëring restauratie</i>	808
49	18.02.1993	L. Appeltans	<i>Landschap Martelberg-Graftengebied — Intrekking bescherming</i>	809
65	12.03.1993	M. Maertens	<i>Rally 24 uren van Ieper in beschermd landschap Kemmelberg — Stand van zaken</i>	809
70	19.03.1993	E. Van Vae-renbergh	<i>Restauratie beschermde monumenten in het arrondissement Halle-Vilvoorde — Overzicht</i>	810
74	24.03.1993	F. Vermeiren	<i>Luchthavens van Oostende en Deurne — Plannen voor uitbreiding</i>	810
77	29.03.1993	A. Schellens	<i>Beschermde monumenten — Uitvoering van opgelegde werken</i>	812
78	01.04.1993	M. Bartholomeussen	<i>Verkeers- en vervoersmodel Antwerpen en Sint-Niklaas — Vragen</i>	812
93	03.05.1993	W. Verreycken	<i>Regionale luchthavens — Europese kredieten</i>	794
94	0 03.05.1993	L. Van Nieuwenhuysen	<i>Sint-Romboutstoren en -kerk in Mechelen — Subsidies restauratiewerken</i>	817
95	0 06.05.1993	R. Van Hooland	<i>“Beschermd Vlaanderen” — Correcties</i>	817
96	0 07.05.1993	D. Ramoudt	<i>Verhuis seinpost in Oostende — Gevolgen</i>	817

L. DETIEGE, Vlaamse minister van Tewerkstelling en Sociale Aangelegenheden

37	14.05.1993	P. Hostekint	<i>Nieuwe personeelsformatie VDAB — Tijdelijke dienst art. 212</i>	794
38	18.05.1993	P. Van Grembergen	<i>Cursussen informatica VDAB — Voorrang voor werklozen</i>	796

40	26.05.1993	E. Van Vaeren-bergh	<i>Vlaamse collectieve tewerkstellings- en opleidingsovereenkomsten - Financiering</i>	797
41	26.05.1993	E. Van Vaeren-bergh	<i>VDAB - Nieuwe structuren</i>	798

W. DEMEESTER-DE MEYER, Vlaamse minister van Financiën en Begroting, Gezondheidsinstellingen, Welzijn en Gezin

53	11.05.1993	J. Vandeurzen	<i>Serviceflats - Eventuele bouw door erkende huisvestingsmaatschappijen</i>	798
----	------------	----------------------	---	-----